

minber-i Akse

Ocak - Şubat - Mart (1442)

Sayı 43

www.mirasimiz.org.tr

**“Gerçekten Kudüs’e sahip
olmak istiyorsan iman edip
salihlerden olacaksın.”**

KUDÜS

İÇİN

*Senin de bir
kumbaran olsun*

BİRİKTİR

İşgal altındaki Kudüs'te
yaşayan ve %86'sı yoksullukla
mücadele eden
Müslüman kardeşlerimize
destek olmak, Mescid-i
Aksa'nın korunmasına ve
Osmanlı eserlerinin ihyası için
katkıda bulunmak amacıyla;
**GELİN HEP BİRLİKTE KUDÜS
İÇİN BİRİKTİRELİM!**

**KUMBARA
TALEPLERİNİZ
İÇİN**

**0212 524 01 01
MİRASİMİZ.ORG.TR**

KUDÜS YAZ
5772 YE SMS
CÖNDER **5** ₺

MİRASİMİZ

 / mirasimiz

RABBİMİZİN SÖZÜ

Herkes yaptığı işte bir koruyucu arar, aynı zamanda yaptığı işin sorunsuz bir şekilde nihayete ermesini ister.. böylece huzura kavuşur.. Ancak bu işin basit iki kuralı vardır. Bu kurallar yerine getirilmez ise huzurdan ve başarıdan söz etmek pek mümkün değildir.

Evvela niyetlerimizin Allah için olması gerekir. Arınmış bir niyet ile yola çıkmak... Niyetimizi sağlamlaştırdığımızda Rabbimiz bizi koruması altına alacağının sözünü verir. Hac Suresi 38. Âyet-i Kerime'de “..Biliniz ki Allah iman edenleri savunur.” Peki kim Rabbimizin koruması altındayken zarar görmüş ki!

İkincisi sağlam bir niyet ile yola çıktıktan sonra o yolda ilerlerken bunu muhafaza edebilmektir. Yaptığımız işlerin içine fesatlık, bozgunculuk katarsak Rabbimizin başka bir sözü ile muhatap oluruz.

Yunus Suresi 81. Ayet'te “Allah, muhakkak ki fesat çıkaranların işini ıslah etmez”

Anlıyoruz ki niyetimiz sağlam olduğunda koruyucumuz Rabbimiz, fakat işimize fesatlık karıştırdığımızda bu koruma kalkıyor. Rabbimizin korumasının kalktığı hangi iş, hayırlı bir sonuca ulaşabilir ki?

Aynı zamanda sağlam niyetlerle yürürken işimizin önüne takoz koyanlardan da korkmamamızı öğütler bu ayet bizlere. O halde Rabbimizin böyle güzel sözü varken kim fesat çıkaranlardan korkar ki ?!

Muhammed Demirci
Mirasımız Derneği Genel Başkanı

Mirasımız Derneği
İmtiyaz Sahibi
Muhammet Demirci

Genel Yayın Yönetmeni
Abdullah Akçay

Yayın Koordinatörü
İbrahim Ethem Ayaz

Editör
Şeyma Çiçek

Grafik Tasarım
Design Monsters

Yayın Kurulu
Abdullah Akçay
İbrahim Ethem Ayaz
Suna Durmaz
Şeyma Çiçek
Gülşah Ertaş

Baskı
Mürekkep Reklam ve Matbaacılık
Sanayi Ticaret Ltd. Şti
Tel: 0212 531 80 48

İletişim
Tel: (0212) 524 01 01
www.mirasimiz.org.tr
Akşemsettin Mh. Halıcılar Cd. No.12, 34080
Fatih / İstanbul / Türkiye

Mirasımız Derneğinin Hediyesidir.

İÇİNDEKİLER

4

DOSYA

ABDULLAH AKÇAY
EŞİTLİK ADALET MİDİR?

08

DOSYA

KEVSER KIRAN

ADALETİN MÜLKÜN TEMELİ
OLMASI BAĞLAMINDA
TOPLUMLARIN VE
DEVLETLERİN BEKÂSİ

12

DERLEME

AHMET DURMAZ

KUR'AN-I KERİM'DE
YÜZLER

14

DOSYA

AYŞE DİLARA KOÇYİĞİT
SOSYAL MEDYA
VE ADALET

18

BİYOGRAFI

ŞENAY ŞEKER

MUEZZİNLERİN EFENDİSİ:
BİLAL-İ HABEŞİ (RA)

24

DOSYA

ŞEYMA ÇİÇEK

KÜRESEL YAHUDİ
SERMAYESİ VE
ADÂLATSIZ BÖLÜŞÜM

28

MAKALE

E. MALİK YILMAZ

İSRAİL
SEÇİMLERİNDE
DENGE:
BİRLEŞİK ARAP
LİSTESİ

32

RÖPORTAJ

MEHMET ALİ BULUT
İLE RÖPORTAJ

"GERÇEKTEN KUDÜS'E
SAHİP OLMAK İSTİYORSAN
İMAN EDİP SALİHLERDEN
OLACAKSIN."

38

DOSYA

FEVZİ KONAÇ

KUDÜSTEKİ HUZUR VE
ADÂLETİN ANAHTARI...

42 DOSYA

DR. EMİN SERT
SÖZ-DAVRANIŞ
UYUMU VE ADÂLET

46 ARAŞTIRMA

SUNA DURMAZ
FİLİSTİN
ATASÖZLERİ

50 KRONOLOJİ

ŞENAY ŞEKER
KUDÜS VE MESCİD-i AKSÂ
KRONOLOJİSİ -1

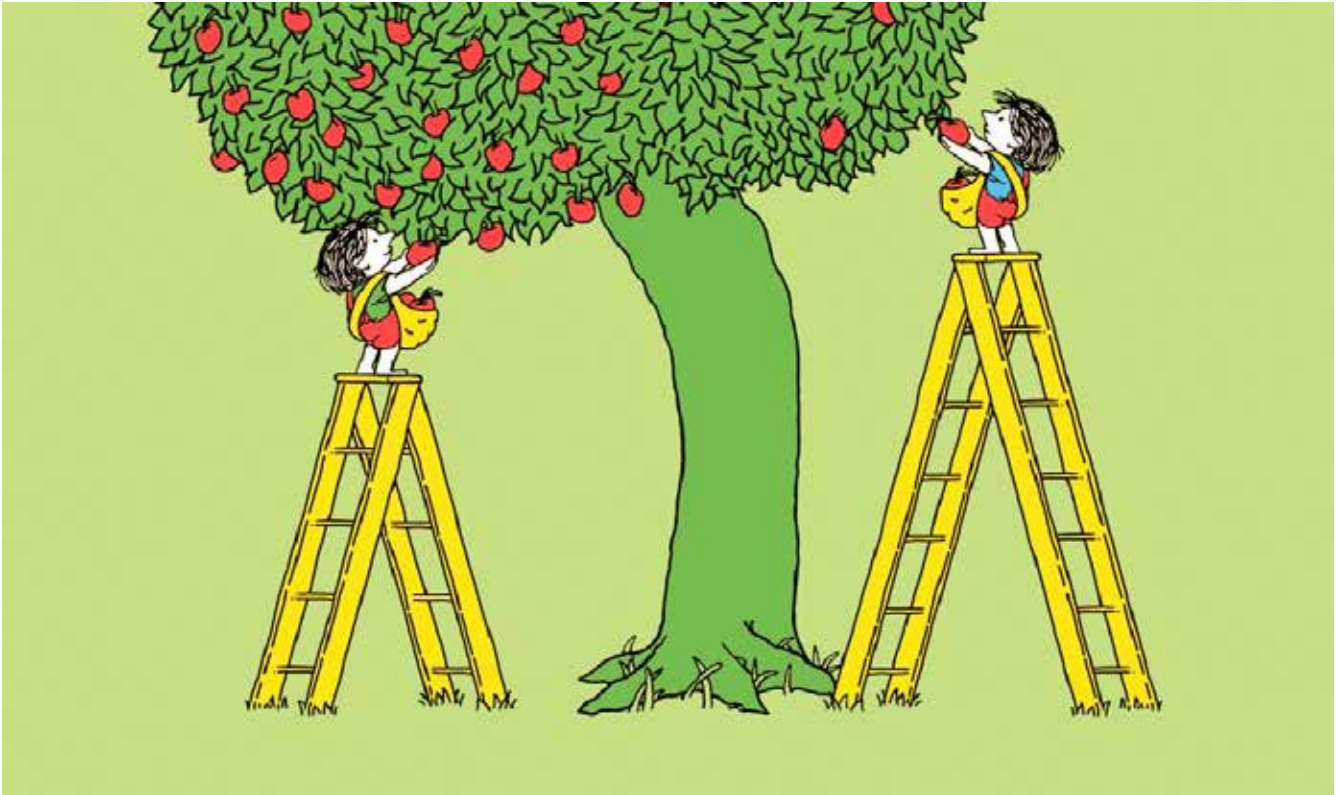
54 MAKALE

ABDULKADİR TOK
İŞGALCI İSRAİL'İN AFİRKA
SİYASETİNİN İPUÇLARI

58 KİTAP TAHLİLİ

KEVSER KIRAN
İHYÂ VE İNŞÂ
HAKKINDA

EŞİTLİK ADÂLET MİDİR?

Abdullah Akçay

Özellikle havanın açık olduğu zamanlarda, hele bir de köy gibi temiz havanın olduğu sessiz ve sakin bir yerde, hiç gökyüzüne doğru bakarak tefekküre daldınız mı? En küçük kubbenin bile direksiz ayakta duramadığını biliyoruz. Peki koskoca gökyüzü nasıl ayakta durabiliyor?

Ya yeri-göğü yaratan ve onları eşsiz güzelliklerle donatan yaratıcının gücü ve kuvveti!

O eşsiz güç olmazsa, böyle bir şeyin olabil-

mesi mümkün mü? Cenâb-ı Hak mübarek Kuran-ı Kerim'de evrenin yaratılışındaki kusursuzluğu ve eşsiz gücünü şu ayetler ile açıklamaktadır:

"Yedi göğü birbiriyle tam bir uygunluk içinde yaratan O'dur. Rahman'ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Gözünü çevir de bir bak, bir bozukluk görebiliyor musun?"

"Sonra gözünü tekrar tekrar çevir de bak; (kusur arayan) göz aradığını bulamadan bitkin olarak sana dönecektir."⁽¹⁾

Gökyüzünün yaratılışındaki muhteşem uyumu yeryüzünün yaratılışında da gözlemleyebiliyoruz. Yaratıldığı her canlının rızına kefil olduğunu bildiren Allah (cc), bütün canlıların faydalanması için yeryüzünü nimetler ile donatmıştır. Bir yanda kanyonlar-vâdiler, diğer yanda ovalar-dağlar, bir yanda içi tuzlu su dolu olmasına rağmen o tuzlu sularda tuzsuz büyüyen balıklar, öte yanda karada yaşayan tüm canlıların içme ve temizlik ihtiyacını karşılayan tatlı su kaynakları, göl ve akarsular...

Bir an düşünelim; Allah (cc) bütün insanları aynı renk, aynı boy, aynı kilo veya aynı bilgi ve beceriye sahip olarak yaratmış olsaydı, dünyadaki düzen nasıl olurdu?

Ya hayvanlar âlemi! Bir yanda dünyanın en büyük varlığı olarak yaratılan balinalar ve filer diğer yanda gözle bile görülemeyecek kadar olan böcekler. Bazılarının yaşamı diğerinin ölümüne bağlı olsa da hayvanlar âleminde muhteşem bir denge olduğunu görmekteyiz.

Peki, yaratılıştaki harikalık sebebiyle **"Zübde-i âlem / Âlemin özü"** diye tanımlanan ve yaratılmışların en şerefli sıfatı verilen insanı düşündünüz mü hiç?

Hacca veya umreye gidenlerin görebildikleri tavaf ibadeti âdeta görsel şölene benzer. Üst katlarda oturup Kâbe'yi tavaf eden insanlara baktığınızda; uzun-kısa, şişman-zayıf, sarışın-esmer, beyaz tenli-siyah tenli, her renkten, boy ve cüsseden, dünyanın hemen hemen her bölgesinden gelen binlerce Müslümanın beraberce tavaf ettiğini görürsünüz. Her birinin parmak uçlarına ve göz retinalarına tabiri caiz ise şahıslarına ait birer karekod yüklenmiştir.

Bir an düşünelim; Allah (cc) bütün insanları aynı renk, aynı boy, aynı kilo veya aynı bilgi ve beceriye sahip olarak yaratmış olsaydı, dünyadaki düzen nasıl olurdu? Dünya hayatı bizim inancımıza göre bir imtihan yeri olduğuna göre, her şeyi ile aynı özellikte yaratılmış olan insanların ahiretteki gideceği yeri kendi amelleri ile belirlemesi yönünden dünya imtihanı nasıl olurdu?

Allah (cc) insanları hem yaratılış hem de kabiliyetleri açısından farklı özelliklerde yaratmıştır. İnsanların dünyadaki üstlenmiş oldukları vazifeler ve ahirette kendilerinden sorulacak olan vazifeleri bu yaratılışlarındaki güçleri ve kabiliyetleri ölçüsünde olacaktır. Yani dünyadaki yaratılış ve kabiliyet farklılıkları yaşamsal dengenin birbirini tamamlaması için tasarlanmış, hiçbir şey eşit yaratılmamıştır. İnsanları eşit değil farklı özelliklerde yaratan Allah Teâla, insanoğluna gücü ve kabiliyeti ölçüsünde sorumluluk yüklemiştir. İşte buna **"Allah'ın adâleti"** denir.

Biz Müslümanlar işlerimizin bereketli olması için yapacağımız her hayırlı işe besmele ile başlarız. Besmeleyi oluşturan Rahman ve Rahim isimlerini incelediğimizde de şunu görürüz.

Er-Rahman: Öyle Rahman ki dünyada mümin, kâfir ayırt etmeksizin herkesin rızıkını veren demektir. Allah (cc) kendisine iman etmeyenlere, hatta 24 saat bütün yaşamları boyunca isyan edenlere bile dünya imtihanı dolayısıyla eşit davranarak rızıklarını vermiştir. Bir an düşünelim, rızıklar veya yaşama hakkı bizim elimizde olmuş olsaydı bırakın kâfirleri bazen kızdığımızda kendi evladımızın bile rızıkını keser, hatta yaşama hakkını bile elinden alırdık. Oysa, Allah Teâla bütün insanlığın kurtuluşu ve saadet toplumunun oluşması için insanoğluna doğuştan kazanılmış haklar diye bildirdiği hakları vermiştir. Bunlar: Aklın korunması, malın korunması, canın korunması, neslin korunması, inanç ve eğitim hürriyetidir. Bir devlet tüm vatandaşlarına bu hakları vermek zorundadır. Bunlar devleti yönetenlerin vatandaşlarına bir lütfu değil, asli vazifesidir. Bu haklar üzerinde pazarlık edilemez.

Besmeleyi oluşturan ikinci isim ise Er-Rahim ismi şerifidir. Rahman ismi gibi Rahim ismi şerifi de Esmâ-ül Hüsnâ'dandır. Er-Rahim: Öyle Rahim ki ahirette adâleti ile müminleri cennetine (*Müminler Allah'ın emir ve yasaklarına uygun bir hayat sürerek dünya imtihanını tamamlayıp cenneti hak ettiklerinden dolayı*), kâfirleri ise cehennemine (*kâfirler Allah'ın emir ve yasaklarına isyan ederek dünya imtihanını kaybederek cehennemi hak ettiklerinden dolayı*) koyan demektir.

Eşitlik ve adâlet kavramları çok kez birbiri ile karıştırılan, bazen de karşılaştırılıp sorgulanan kavramlardır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi insanlar doğuştan kazanılmış haklar bakımından Allah katında eşittir. Eşitlik mevzu kanunlarımızda şu şekilde yer almaktadır. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 10. Maddesine göre: **"Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir."** denilerek vatandaşların kanun önünde eşit oldukları vurgulanmış, yine bu kanunun ek fıkrasında. **"Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlama yükümlüdür."** ⁽²⁾ denilerek devletin bu eşitliği sağlamadaki rolü hukuk ile güvence altına alınmıştır.

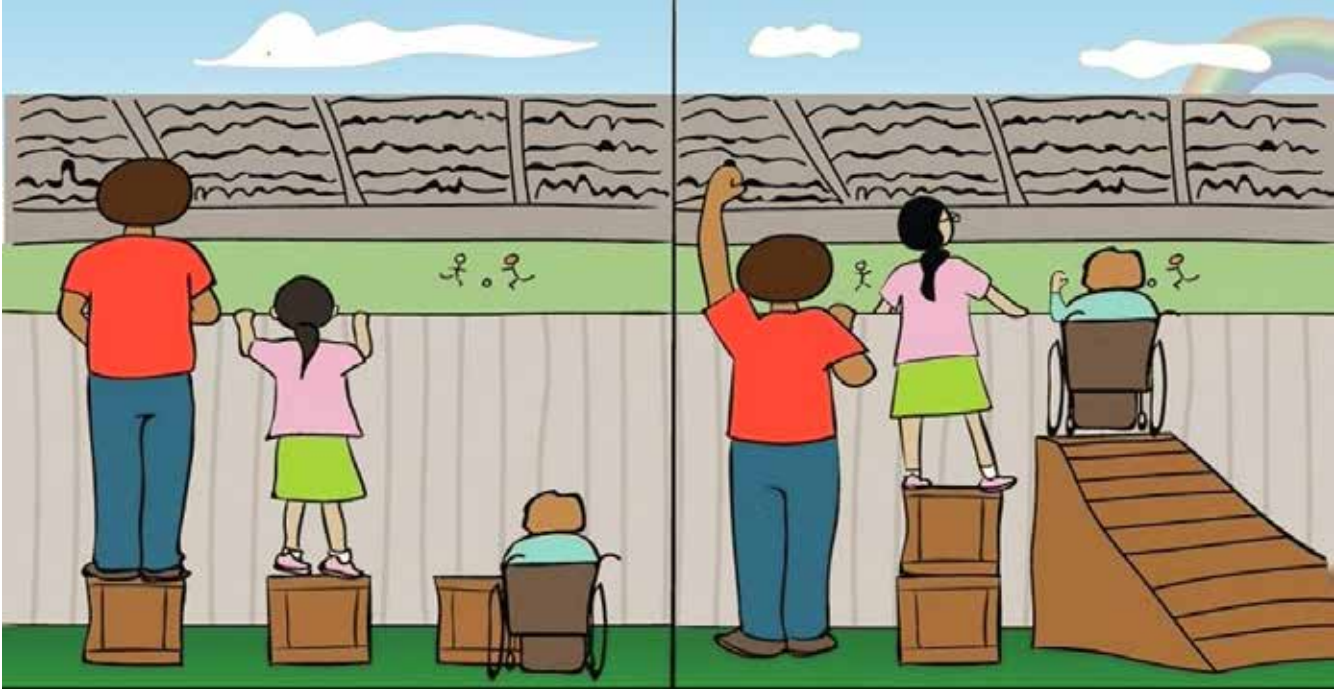
Eşitlik, nesnelerin veya durumların her yönden birbirine denk olması demektir. Eşitlik uygulandığı zaman herkese aynı muamele yapılması gerekir. Fakat çoğu zaman bu uygulama adâletsizliğe yol açar.

Çok fazla kullanılan bir görsel var. Farklı boy-larda olan üç kişinin saha kenarında boyu yaklaşık 150 santim yüksekliğinde olan bir çitin arkasından futbol maçı izleme fotoğrafı. Fotoğrafta uzun boylu olanın boyu müsait olduğu için ayakta rahatça izleme imkânına sahip olduğu görülmektedir. Birinciden yaklaşık 20 santim daha kısa olanın aynı şartlarda maçı izleyebilmesi için ayağının altına 20 santim yüksekliğinde bir kasa konularak maçı izleme imkânı verilmiş, üçün-

İnsanları eşit değil farklı özelliklerde yaratan Allah Teâla, insanoğluna gücü ve kabiliyeti ölçüsünde sorumluluk yüklemiştir. İşte buna "Allah'ın adâleti" denir.

“

Bir işyerinde çalışan işçi veya memurların hepsine aynı maaşın verilmesi eşitlik gibi görünse de aslında adaletsiz bir uygulamadır. Çünkü maaş durumu önce işin risk faktörüne, sonra çalışanlar arasındaki eğitim, bilgi, beceri, kabiliyet ve verimliliğe göre belirlenmesi lazımdır. 10 birim iş üreten ile 8 birim iş üreten aynı saat çalışıyorlar diye aynı maaşı vermek eşitlik gibi görünse de adaletsiz bir uygulama olur.

”

cü; boyu en uzunundan yaklaşık 40 santim, ortancadan ise 20 santim daha kısa olan kişinin ayağının altına ise yüksekliği 20 santim olan kasadan iki adet konularak üçünün de eşit şartlarda maçı izleme imkânı sağlanmıştır. Bu fotoğrafta esas olan 3 farklı boydaki kişilerin eşit şartlarda maçı izleme imkânı sağlanmış olmasıdır. Yani lazım olana lazım olduğu kadar imkânın verilmesi gerekir. İşte bu adalettir. Diğer türlü olmuş olsaydı; hadi üçünüzde seyredebilirsiniz densesydi, boy farklılığından dolayı sadece bir kişi maçı seyredebilecek, diğer iki kişi seyredelemeyecekti. Bu durum eşitlik gibi görünse de uygulamada adaletsizliğe sebebiyet verecekti.

Bir işyerinde çalışan işçi veya memurların hepsine aynı maaşın verilmesi eşitlik gibi görünse de aslında adaletsiz bir uygulamadır. Çünkü maaş durumu önce işin risk faktörüne, sonra çalışanlar arasındaki eğitim, bilgi, beceri, kabiliyet ve verimliliğe göre belirlenmesi lazımdır. 10 birim iş üreten ile 8 birim iş üreten aynı saat çalışıyorlar diye aynı maaşı vermek eşitlik gibi görünse de adaletsiz bir uygulama olur. Bu örnekleri daha da çoğaltabiliriz. Büyük küçük ayrımı yapmadan herkese aynı büyüklükte bisikletin verilmesi veya bir aslan ile bir kediye eşit davranacağım diye ikisine

“

Adalet, herkesin ihtiyacına ve durumuna göre muamele yapmak, her hak sahibine hakkını vermek ve gerektiğinde haksızları cezalandırmak demektir.

”

de aynı büyüklükte etin verilmesi eşitlik gibi görünse de aslında adaletsizlik demektir. Adalet, herkesin ihtiyacına ve durumuna göre muamele yapmak, her hak sahibine hakkını vermek ve gerektiğinde haksızları cezalandırmak demektir.

Velhasıl; uygulamadaki her eşitlik adalet olmadığı gibi, her farklılık da adaletsizlik değildir. ■

Dipnotlar:

1) Mülk Suresi.3. ve 4.Ayetler

2) Ek fıkra: 7/5/2004-5170/1 md.

Çizgi: Hassan Omid - İran

Adâletin Mülkün Temeli Olması Bağlamında **Toplumların ve Devletlerin Bekâsı**

Kevser Kıran

“Adâlet, mülkün (devletin) esasdır ve bâki kalmasının ve devam etmesinin sırrıdır.”⁽¹⁾

Girişten de anlaşılacağı gibi, yazımız sadece Büyük İskender gibi bir tek şahsın egemenliğinde muazzam zaferler kazanılıp, ölümünden sonra dağılan oluşumları ifade etmiyor. Devletlerin, halkının başında bir düzen ve güvenlik çatısı olarak sapasağlam ayakta kalıcı olmasının sırrından bahsedeceğiz ve mülkü kaybedenin aslında neyi kaybetmiş olduğunu irdeleyeceğiz.

Arap dilinde ‘mülk’ kelimesi sadece devleti ifâde etmez; ülke, hükümlanlık, düzen anlamlarını da taşır. Dolayısıyla mefhûm-u

muhalifinden yola çıkacak olursak, adâletin ortadan kalkması durumunda ne devletin ne yönetimin ne hükümün ne düzenin ne de hükmedilen ülke ve halkın bekâsından söz edilebilir.

Hadisten öğrendiğimize göre, Hz. Süleyman (as) Rabbine dua ederek üç istekte bulunmuştur. Birincisi: “**Allah’ın hükümüne uygun şekilde hüküm vermek. İkincisi: Kendisinden sonra kimseye nasip olmayacak mülk ve saltanata sahip olmak. Üçüncüsü: Mescid-i Aksâ’ya sırf namaz kılmak niyetiyle gelenlerin analarından doğdukları gündeki gibi günahsız hale gelmeleri.**” (Ahmed b. Hanbel) Hadîs-i Şerîf’te rivâyet edildiği üzere, Efendimiz (sav), Allah Teâlâ’nın bu duadaki ilk iki iste-

ği kabul ettiğini, üçüncüsünün de kabul edildiğini ümid ettiğini belirtmiştir.

Peygamber duasında büyük bir incelik dikkat çeker. Süleyman Peygamber’in (as) Allah Teâlâ’dan istediği şeylerin önemi bir yana, duadaki sıralamada büyük dersler var. Dünya hayatının kendisi ile örtüşen bir sıralamadır bu. Âdemoğlunun yeryüzünde Allah’ın hükümüne uygun hükümler vermesi, elbette Murâd-ı İlahîdir. Rabbâni hükümün ve hikmetin tesisiyle, muazzam bir saltanat ve kusursuz bir düzen hayat bulur. Bu münbit, bereketli iklimde selâmette ve fitnelerden uzak yaşayan müminler, ilahi rahmete mazhar olur ve müminlere fetih kapıları sonuna kadar açılır.

Arap dilinde ‘mülk’ kelimesi sadece devleti ifâde etmez; ülke, hükümlanlık, düzen anlamlarını da taşır.

Dolayısıyla mefhûm-u muhalifinden yola çıkacak olursak, adâletin ortadan kalkması durumunda ne devletin ne yönetimin ne hükmün ne düzenin ne de hükmedilen ülke ve halkın bekâsından söz edilebilir.

Onu da, Lût'u da, âlemler için bereketli ve kutsal kıldığımız yere ulaştırıp kurtardık. ⁽²⁾ ayetinden, peygamberler babası sıfatlı ⁽³⁾, soyuna kitab, hikmet ve büyük bir hükümlanlık verilmiş ⁽⁴⁾ olan Hz İbrahim (as)'ın Kudüs'e hicret ettirildiğini öğreniyoruz. O yüce peygamberin neslin-den olan Süleyman Peygamber (as) döneminde Kudüs, dünyanın yaratılışından kıyamete kadar gelmiş-geçmiş en büyük saltanat merkezi olmuştur. Kuşkusuz, Allah'ın hükmüne göre hüküm verenlerin en güzeli olan Peygamber Efendimiz (sav) döneminde, insanlık semasının yıldızları olan Ashâb-ı Kiram yetişmiş; küfrün karanlık gecesine doğan İslam güneşi kıyamete kadar insanlığı aydınlatacak bir devri başlatmıştır. Yaklaşık 3 milyon km² büyüklüğünde olan Arap yarımadasının tamamına yakını 10 yıl gibi bir sürede fet-hedilmiştir.

Âlemlere rahmet olan Efendimiz (sav)'ın adâlet kriterleri son derece nettir: **“Ey insanlar! Sizden öncekileri (Allah) ancak şunun için helâk etmiştir ki onlar aralarından şerefli biri hırsızlık ederse onu bırakırlar; zayıf olan çalarsa üzerine haddi tatbik ederlerdi. Allah'a yemin olsun ki Mu-**

ammed'in kızı Fâtıma hırsızlık etse mutlaka elini keserdim!” ⁽⁵⁾

Kırmızı çizgileri Allah için korunmuş bir adâlet düsturu, bütün anlamlarıyla “mülkûn” esas ve özü olarak sapasağlam bir kale gibidir. Bu kalenin hakkıyla korunup gözetilebilmesi için adâlet bekçileri olan üst ve alt kademe yöneticilerin ehil olması çok mühimdir. Hadis-i şerifte buyrulur ki: **“Kim Müslümanların bir işini üstlenip de kendisine duyduğu sevgi sebebiyle (li-yakatsız) birini onların başına getirirse Allah'ın lâneti onun üzerine olsun, (bu yaptığına karşı) Allah ondan ne bir tövbe ne bir fidye kabul eder.”** ⁽⁶⁾ Emaneti ve işi ehline teslim etmek hikmetin gereğidir, zıddı olanı yapmak ise zulmün tezahürüne sebeptir.

Peygamber yolu olan adâlet, bizlere Allah'ın emridir. ⁽⁷⁾ Onu terk etmek ise nebevî bir düsturdan uzaklaşmak, ilahî bir kanunu cemiyet hayatından dışlamaktır. Fâtihâ sûresi vesilesiyle günde en az kırk kez Allah'tan yollarına iletilmek için dua ettiğimiz peygamberlerin, sıddıkların, sâlihlerin yolundan ayrılıp, tamamen başka bir yola sapmaktır. Adâlet, sadece yö-

neticilerin üzerine vazifeymiş gibi bir anlam daraltılmasına gelemez. Her insanın önce kendisine karşı, sonra çevresinde, ailesinde, ticaretinde, komşuluk ilişkilerinde velhasıl insanın bulunduğu her yerde daimarlar dolaşan kanın bedenden ayrılmaması gibi bir adâlet terazisi bulunmalıdır. Kanın dolaştığı yer hayat bulur, ulaşmadığı yer ise kangren olur. Diğer yandan, adâlet terazisi doğru tartmadığında, nice kanlar dökülür. Adâletin zıddı ezâdır, cevdrir, haksızlık ve eziyettir. Adâletin ulaşmadığı yerde yaşanacak olan kangren de bu cevrin Allah'ın kulları arasında cereyan etmesidir. “Hepiniz çobansınız ve gütüklerinizden sorumlusunuz.” hadisindeki nasihat, cana can katarken, kendi nefesine haksızlık eden çoban psikolojik veya ahlaki çöküşe sürüklenir. Ailesine haksızlık eden çoban, ailenin çöküşü ve parçalanmasına; komşusuna, öğrencisine, memuruna, esnafına haksızlık eden çobanlar da toplumda huzur çatısının çatlamasına sebep olur. Bu çatlaklardan içeri dolacak olan tek şey hüsrandır.

Adâlet timsali bir isim olan Hz. Ömer (ra) güçlü ve tâvîzsiz duruşuyla fitneye karşı kapıları bir bir kapatmıştır. 10 yıllık hilâfe-

Kırmızı çizgileri Allah için korunmuş bir adâlet düsturu, bütün anlamlarıyla “mülkûn” esas ve özü olarak sapasağlam bir kale gibidir. Bu kalenin hakkıyla korunup gözetilebilmesi için adâlet bekçileri olan üst ve alt kademe yöneticilerin ehil olması çok mühimdir. Hadis-i şerifte buyrulur ki: “Kim Müslümanların bir işini üstlenip de kendisine duyduğu sevgi sebebiyle (liyakatsız) birini onların başına getirirse Allah’ın lâneti onun üzerine olsun, (bu yaptığına karşı) Allah ondan ne bir tövbe ne bir fidye kabul eder.”⁽⁶⁾

Emaneti ve işi ehline teslim etmek hikmetin gereğidir, zıddı olanı yapmak ise zulmün tezahürüne sebeptir.

ti şehadetiyle sona erene dek ardı ardına yaptığı fetihlerle Arap Yarımadası’nın tamamını, Libya, Mısır, Filistin, Ürdün, Lübnan, Suriye, Irak ve İran’ın içinde bulunduğu muazzam büyüklükte toprakları İslam hakimiyetine katmıştır. Bu bölgelerde yaşayan halkların milliyetleri, dinleri, gelenekleri çok büyük çeşitlilik arz ediyordu. Hz. Ömer’in (ra) bu kadar geniş bir alanı fethedip İslam mülküne entegre edecek sistemleri kurabilmesinde büyük ibret vardır.

Bu üç muhteşem örnekte hayat bulan adâlet, mülkûn intişarı ile sonuçlanmıştır. Bu sebep-sonuç ilişkisi ise bir fizik kanu-

nu gibidir ki kıyamete kadar aynı sebep aynı sonucu iltizam edecektir. Temelinde, duvarlarında, çatısında zulüm çatlakları olmayan bir binaya hüsrânın sızmasına olanak yoktur.

Adâlet, Allah’ın hükmüne uygun hüküm vermektir, bu da Allah’ın emrini yeryüzünde işletme vazifesi olan âdemoğlunun aslı vazifesidir. O ne müthiş bir eczadır, nasıl bir iksirdir ki onu düstur edine-ne mülk bahşedilir! “*Teferuata hakim olmayan tüme hakim olamaz.*” sözü sırınca, dünya mülkünü insanın emrine âmade kılan adâletin ne olduğunu anlamak için biraz daha derin düşünelim isterseniz.

Öncelikle, adâletin eşitlik manasına gelmediğini hepimiz duymuşuzdur. Arslana, balığa ve kuzuya ot vermek adâlet değildir. Herkese, her şeye hakkını vermek, hakkı haklıya vermek, hakkaniyeti gerçekleştirmek ve bunları yaparken usûle riâyet etmek adâletin icabıdır.

Hız Ömer (ra), azadlısı Eslem Beytûlmâl’in develerini meraya götürürken eşyalarını devenin üzerine gelişigüzel yükleyip de devenin semiz bir dişi deve olduğunu fark etmediği zaman yaptığı uyarıdaki ınceliği görmeliyiz: “*Müslümanların hazinesine gelir getiren bir deveye ağırlık ve-*

riyorsun, onu yoruyorsun; işte bir yaşında (hastalıklı) bir erkek deve, işte sütü olmayan deve, bunlar ne güne duruyor?”⁽⁸⁾

Varlık zamanında un çuvalını ihtiyaç sahibine sırtında taşıyan, yokluk zamanı hal-kımda aç olan vardır diye aç yatan bir devlet başkanı, modernitenin zihinlerimize kazıdığı çarpık adâlet kavramına sığmaz. Allah Teâlâ’nın müminden beklediği, mümine karşı merhametli olmasıdır. Bunu Fetih Suresi’nde de görürüz:

“Muhammed Allah’ın Rasûlüdür. Beraberinde bulunan mü’minler kâfirlere karşı çok sert ve tavizsiz, kendi aralarında gâyet merhametlidirler.”⁽⁹⁾

Fitne dönemlerinde hadlerin uygulanması düsturu da gözleri bağlı kısır bir eşitlik zihniyetinin dışında, canlı, insaf eksikli ve merhamet esaslı bir adâlet kurumunu ispat eder. Haksızlığa yeşereceği bir toprak vermemek, alacağı bir nefes dahi tanımamak da aynı merhamet ve insafın gereğidir. O haksızlığı gerçekleştiren, o cevri vucuda getiren kim olursa olsun, berraklığından taviz vermeyen bir hak anlayışı üstümüze Allah’ın emridir. Emri hafife almak, emreden tanınamaktır. Bu berraklığı sağlayabilmek için ise bütün bağlardan âzade olmak şarttır. Benim ailem, benim

hemşerim, benim milletim, benim partim, benim vakfım değil "benim Rabbimin bana emrettiği âdil olma mükellefiyetim" şuuru taşımak, terazinin kefesine haktan başka hiçbir şeyi koymamak bizi özlenen ve mülkün esas olan adâlete kavuşturacaktır. Bu şuuru taşımamak ise yüzyıllardır verilen emeklerin heba olmasına, mülkün zayi olmasına, İslam toplumunun fitneye maruz kalmasına, selametini kaybetmesine sebep olacaktır. Bu durumun garantisi *"Kendilerinde olan (iyi hâl)i değiştirmedikçe, şübhesiz ki Allah, bir kavme olan(ni'metin)i değiştirmez. Fakat Allah, bir kavme (kendi isyanları yüzünden) kötülük dilediği zaman, artık onu geri çevirecek kimse yoktur. Onlar için O'ndan başka bir dost da yoktur."*⁽¹⁰⁾ ayet-i kerîmesidir. Elindeki nimeti kaybeden toplum, ondan önce kendi eliyle neyi zayi ettiğini düşünmelidir. Özünden tağyir ve tebdil ettiği neydi de elinden nimeti alındı, bunu idrak etmelidir.

"Teklifi, yani bedel ödemeyi kabul etmek demek, bedeni ve zihni cehdi/içtihamı son raddesine kadar işletmek, ne kadar güçlü olursa olsun içimizin ve dışımızın baskısına direnmektir."⁽¹¹⁾

Fakat ödenecek hiçbir bedel, önce adâleti sonra da mülkü kaybetmekten daha pahalı değildir. Fetih beldelerinde askerlere toprak dağıtma prensibini Kudüs için bozan Hz Ömer (ra), bize *"Kudüs Mekke'dir."* diye sesleniyor. *"Mekke fethedildiğinde toprak dağıtıldı mı ki ben size toprak da-*

ğıtayım, Kudüs Mekke'dir." deyişi bir kılıç gibi sinemize saplanıyor. Kudüs ve Mes-cid-i Aksa ne kadar pahalı bir kayıptır! Zalim ve uyduruk papalık yerinde dururken, koskoca İslam âlemi hilafetinin yok olması ne kadar acı bir kayıptır! İnsanın sorumlulukları iç içe geçmiş hal-kalar gibidir. En içteki halka kendisiyle olan münasebetidir. En içtekinden başlayarak hakkaniyetin çiğnenmesi noktasında âdil olanı görmezden gelmek, nefse hoş geleni haklı çıkartmak, kendimize ve kendimizden olanlara iltimas geçmek, en içten en dışa doğru çürümeyi başlatır. *"Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. (Bununla beraber) Allah çoğunluğu affeder."*⁽¹²⁾ Kayıplarımızın sebebini bulmak, o kayıpları geri kazanmanın da anahtarı olacaktır.

Kendi hükümlanlığımızda kim olursa olsun soyluya veya kimsesize, ehli takvaya veya zimmiye gösterilecek olan hakkaniyet, merhamet ve insaf eksenli adâlet, küfre karşı ise şiddet formunu alır. Bu yüzden *"Yeryüzünde ağır basıncaya (küfrün belini kırıncaya) kadar, hiçbir peygambere esir almak yaraşmaz."*⁽¹³⁾

Dünyaya kan kusturan Siyonizm ve yandaşlarının ve onlarla beraber olan ehli küfrün hakkı olan, onlarla diyalog, yakınlaşma veya ikili ilişkiler kurma değil, kelimelerin tam anlamıyla onlara karşı izzetli ve şedid olmaktır! Bu âdaletin ta kendisidir. Çünkü onlar hakka karşı zalim-

Adâlet timsali bir isim olan Hz. Ömer (ra) güçlü ve tâvizziz duruşuyla fitneye karşı kapıları bir bir kapatmıştır. 10 yıllık hilâfeti şehadetiyle sona erene dek ardı ardına yaptığı fetihlerle Arap Yarımadası'nın tamamını, Libya, Mısır, Filistin, Ürdün, Lübnan, Suriye, Irak ve İran'ın içinde bulunduğu muazzam büyüklükte toprakları İslam hakimiyetine katmıştır.

dir; çünkü onlar müminlere karşı zalimdir; çünkü onlar mahrum bırakılmışların fâilidir ve onlar Allah'ın hükmüne uygun düşecek hüküm vermenin hırsızdır. Bu yüzden sonsuza kadar *"Adâlet"* ve bu yüzden sonsuza kadar *"Şehâdet"* ve bu sayede gelir o kutlu gün.

Lâ Galibe İllallah! ■

Kaynaklar:

- 1) Hz Ömer (R.Anh) El Bidaye ve'n Nihaye, İbni Kesir, C.7, Sy.68
- 2) Enbiya Suresi, 71. Ayet
- 3) Hac Suresi, 78. Ayet
- 4) Nisa Suresi, 54. Ayet
- 5) Sahihi Müslim Terceme ve Şerhi, Ahmed Davudoğlu C.4, S.3521
- 6) Hakim, Ebû Abdullah Muhammed b. Abdillâh en-Nisâbü'rî, el-Müstedrek Ale's-Sahihayn, (Haydarabad: 1334-1342/1916-1924), 4: 92-93.
- 7) Nahl Suresi, 90. Ayet
- 8) Halit Çil, Hz. Ömer'in Liderliği, 324. Ayet
- 9) Fetih Suresi, 29. Ayet
- 10) Rad Suresi, 11. Ayet
- 11) Ebubekir Sifî, İstikamet Yazıları C.1 S.105
- 12) Şura Suresi, 30. Ayet
- 13) Enfal Suresi, 67. Ayet

KUR'AN-I KERİM'DE YÜZLER

Ahmet Durmaz

“Oysa o gün (kıyâmet), bir kısım yüzler Rablerine bakarak mutlulukla parıltı-yacaktır. Bir kısım yüzler ise o gün insanın belini kıracak bir felâketi sezerek sararıp solacaktır.”^(*)

İnsanlar duygu, düşünce ve ruh hallerini iki türlü ifade ederler. Bunlardan biri; ağız, dil, gırtlak ve nefesimizle çıkardığımız sözlü iletişimidir. İkincisi de beden diliyle olan ifadelerimizdir. Beden dili deyince aklımıza, bedendeki her türlü duruş ve yöneliş gelir. Baş, göz, kaş, yüz, el-ayak, kol ve dudak hareketleri; sağa sola dönmeler, toka-

laşmalar, yürüyüşler, kucaklaşmalar, gülmeler vesaire gibi. Beden dilinin en mühim hâli ise yüzdeki ifadelerdir. Yüz kelimesinin Arapça karşılığı “Vech”, çoğulu ise “Vucûh”dur. Kur’ân-ı Kerim’de 34 yerde tekil (Vech) olarak geçer, otuz sekiz yerde ise çoğul (Vucûh) olarak geçer. (1)

Yüz ifadeleri, insanın iç dünyasında oluşan sevinç, korku, tiksinti, hayret ve tefekkür gibi duyguları dışa yansıtır. Başka bir deyişle, dışarıdan insana gelen sözlü veya sözsüz davranışlara karşı tepkisini de yine yüz hareketleriyle ortaya koyar. Belki ya-

lan söylenerek karşıdaki insan yanıltılabilir. Ama beden diliyle, özellikle de yüz ifadeleriyle bunu yapmak neredeyse imkansızdır. Çünkü menfaatimize uygun bir haber gelince sevinç ifadesi olarak istemsizce güleriz. Aldığımız haber aleyhimize ise üzülürüz, yüzümüz kızarır veya asılır. Bu haller bütün insanların ortak özelliğidir.

İnsanların siyah, beyaz, sarışın olmaları bulundukları bölge veya iklimlere göre değişir. Bazı insanların yüzünde istenmeyen bir takım görüntüler olabilir. Bazı insanlar ise, doğuştan bedenlerinde, özellikle

“

Allah Teâla, dünyada emrine itaat edenleri ahirette yüz aydınlığı, parlaklığı ve güzelliği ile müjdeliyor. Ahiretteki yüz güzelliği dünyadaki ile asla kıyaslanamaz.

”

de yüzlerinde göze hoş gelmeyen arızalar da gözükebilir. Neticede, Allah bize nasıl bir şekil verdiyse hepsi de güzeldir, iyidir. Allah katında renklerimiz, boyumuzun, şeklimizin, soyumuzun bir kıymeti yoktur. Onun katında değerli olan, emirlerine itaat ve yasaklarından kaçmaktır. Yani takvadır. Kur'an-ı Kerim'de bu konuya şu şekilde açıklık getirilmiştir: **“Ey insanlar! Şüphesiz sizi bir erkek ile bir dişiiden yarattık, tanışasınız diye sizi kavim ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız O'na itaatsizlikten en fazla sakınanınızdır. Allah her şeyi hakkıyla bilmektedir, her şeyden haberdardır.”** (Hucurât, 13)

“O gün ki, ne mal fayda verir, ne oğullar! Ancak Allah'a temiz bir kalp ile varandan başka!” ⁽²⁾

Ebu Hureyre'nin rivâyet ettiği bir hadiste Peygamber efendimiz (sav) bu mesele hakkında şöyle buyurmuştur: **“Allah Teâla sizin bedenlerinize ve görüşlerinize bakmaz. Sizin niyetlerinize (inancınıza) ve amellerinize bakar.”** ⁽²⁾

Allah Teâla, dünyada emrine itaat edenleri ahirette yüz aydınlığı, parlaklığı ve güzelliği ile müjdeliyor. Ahiretteki yüz güzelliği dünyadaki ile asla kıyaslanamaz. Allah'ın emirlerine uymayıp ahiret gününe inananları da en çirkin, en kötü ve tiksiniyen, acılarla kıvrılan, ateşler içinde yanıp kavruken yüzlerle tarif ediyor. İşte bu haller ile ilgili bazı ayetler:

“O gün birtakım yüzler ışık saçır; güleçtir,

müjde almıştır.” (Abese,38-39)

“Birtakım yüzler de o gün toza toprağa bürünmüş; kapkara kesilmiştir.” (Abese,40-41)

“İşte bunlar inkârcılardır, günahkârlardır.” (Abese, 42)

“İlâhî lütufların sevincini (müminlerin) yüzlerinden okursun.” (Mutaffîfîn, 24)

“Günahkârlar (dünyada) iman edenlere gülüp dururlardı.” (Mutaffîfîn, 29)

“Yanlarından geçtiklerinde birbirlerine kaç göz ederlerdi.” (Mutaffîfîn, 30)

“Sonra kendi çevrelerine dönerken neşe içinde dönerlerdi.” (Mutaffîfîn, 31)

“Oysa onlar, müminleri koruyup gözetmekle görevlendirilmiş değillerdi.” (Mutaffîfîn,33)

“O gün de müminler kâfirlere gülecekler.” (Mutaffîfîn 34)

“O gün birtakım yüzler vardır ki zillate bürünmüşlerdir.” (Ğâşîye, 2)

“İnanmış olanların yüzleri, o gün, pırıl pırıldır.” (Ğâşîye, 8)

“Azabı yaklaşırken gördükleri zaman, inkâr edenlerin yüzleri çirkinleşip kararır; onlara: “Sizin arayıp durduğunuz işte budur.” denir.” (Mülk, 27)

“Onların gömlekleri katrandandır, yüzleri ni de ateş bürümektedir.” (İbrâhîm, 50)

“De ki: “Hak (olan bu Kur'an) Rabbiniz-

dendir. Artık dileyen inansın, dileyen de küfre sapsın (kâfir olsun).”[9] **Şüphesiz biz (kâfir olan bu) zalimlere, duvarları kendilerini (çepeçevre) kuşatan bir ateş hazırladık. Şâyet onlar (susuzluktan feryat ederek) yardım isterlerse, (kendilerine) erimiş maden gibi yüzlerini kavuran bir su ile yardım edilir. O ne kötü bir içecektir ve (o ateş) ne fena dayanılacak (oturulacak) yerdir!”** (Kehf, 29)

“Güzel davrananlara daha güzel karşılık, bir de fazlası vardır. Onların yüzlerine ne bir toz (kara leke) bulaşır ne de bir horluk (gelir). İşte onlar cennet ehlidirler. Ve onlar orada ebedî kalacaklardır.” (Yunus, 26)

Yunus Suresi 26.ayette geçen ziyade (fazla) kelimesi bazı müfessirlerce Allah Teâla'nın cemalini görme olarak açıklanmıştır.

Allah Teâla, kesin olarak yolcusu olduğu-muz sonsuz âhiret yurdunda yüzlerimizi ak çıkarsın, parlayan ve gülen yüzlerden eylesin. ■

Kaynaklar:

1) Prof. Dr. Necati Kara, Kur'an'da Beden Dili, S.324, Bilge Yayıncılık, 1.Baskı İstanbul

2) Riyâzussâlîhin.Tahkik: Abdulaziz Rebah, S. 22, Dimaşk 1990 12.Baskı

<http://feyzulfurkan.com>

<https://www.kuranmeali.com>

<https://kuran.diyaret.gov.tr>

Dipnotlar:

*1) Kıyâmet Suresi, 22-25. Ayetler

*2) Şuara Suresi, 88-89. Ayetler

SOSYAL MEDYA ve ADALET

Ayşe Dilara Koçyiğit

Yaşadığımız çağda teknolojik donanımlar âdeta iliklerimize işlemiş durumdadır. Teknolojinin hayatımıza girişi çok eski olmasa da kısa zamanda geri dönüşü olmayan sosyolojik, ekonomik ve politik köklü değişimler yaşadık. Özellikle sosyal medyanın hayatımıza girmesi teknik gelişmelerin toplumu en çok etkileyen dönüm noktalarından biri oldu. Bugün dünya nüfusunun neredeyse yarısına yakını sosyal medya kullanıyor. Genelde haberleşme, etkileşim vs. için kullanılan sosyal medyanın sürekli farklı işlevleri ortaya çıkıyor. Sosyal medya, kişisel ve

toplumsal olarak olumsuz sonuçlar doğurduğu gibi insanlığın lehine olan yarıları da vardır.

İletişim sosyal ağlar ile beraber genişleyince, görüşmek istediğimiz kişilere anında ulaşmak oldukça kolaylaştı. Peki sosyal medyada kendimize ve başkalarına karşı ne kadar adâletliyiz? Öncelikle kendimizden başlamak gerekirse, sosyal medya kullanıcısı olarak kendi profilimizi oluştururken âdil olabiliyor muyuz? Paylaşımlarımızdaki kişi gerçekten biz miyiz, yoksa kendimize sentetik bir kimlik mi üretiyoruz? Peki başkalarının hesaplarını takip ederken ne kadar adâletliyiz? Söz gelimi,

takip ettiğimiz biri hoşumuza gitmeyen paylaşımlar yaptığında onu hemen damgalıyor, yorum veya iletilerimiz ile kendisine sosyal linç mi uyguluyoruz? Hangi paylaşım, kime ve neye göre iyidir veya normaldir?

Diğer yandan, sosyal medya toplumsal meseleler söz konusu olduğunda bazen de memnun edici girişimlere sahne olabiliyor. Özellikle aktif kullanıcı sayısı fazla olan sosyal medya ağlarında hak arayan, haksızlığa karşı sesini yükselten insanların sayısına her geçen gün binlercesi ekleniyor. Bazen bir olayın gerçekten gündeme taşınması için yüz binlerce kişi aynı ko-

“

Sosyal medyadaki haber ağının en iyi yanlarından biri de mercek altına alınan olayın ve fâilin sosyal medya sayesinde oldukça hızlı bir şekilde duyulmasıdır. Bazen hukukun çare bulamadığı meselelerde sosyal medya kullanıcıları konuyu gündeme taşıyabiliyor. Bu destek, mağdur olan insanları, haklarını savunmaları için de cesaretlendiriyor. Sosyal medyada yaşanan infialler, önemli davaların topyekûn sahiplenilmesini sağlayarak, akıllara kazınmasını ve gereken cezanın verilmesi için hukuka karşı itici bir güç oluyor.

”

nu etiketinde sadece bir (*hashtag*) # işaretiyle meseleye destek verebiliyor. Kimi zaman mazlumlara için vicdanlı insanların sesi yükseliyor, güçlünün sesi kısıyor. Kimi zaman güçlü gibi görünen insanların bile sosyal medyada sesi kısılabiliyor.

Bazen de zaman aşımına uğramış, unutulmuş ya da unutturulmak istenen hukuki davalar tekrar gün yüzüne çıkabiliyor. Özellikle toplumu yakından ilgilendiren bu tip davalarda tepkilerin büyümesi ve sürecin titizlikle takip edildiğine dair sosyal medyada birlik olunması hukukun daha dikkatli işlemlerini sağlayabilir. Yanlış bilgilendirmeler ve bilgi kirliliği ile bunun tam tersi de mümkün. Sosyal medyadaki haber ağının en iyi yanlarından biri de mercek altına alınan olayın ve fâilin sosyal medya sayesinde oldukça hızlı bir

şekilde duyulmasıdır. Bazen hukukun çare bulamadığı meselelerde sosyal medya kullanıcıları konuyu gündeme taşıyabiliyor. Bu destek, mağdur olan insanları, haklarını savunmaları için de cesaretlendiriyor. Sosyal medyada yaşanan infialler, önemli davaların topyekûn sahiplenilmesini sağlayarak, akıllara kazınmasını ve gereken cezanın verilmesi için hukuka karşı itici bir güç oluyor.

Ancak şu da unutulmamalıdır ki hak arama ile açık arama arasında ince bir çizgi vardır. İşte bu çizgi aşıldığında istikamet bambaşka tarafa gider. Adalet beklentisi adı altında en fena suçların ayrıntılı biçimde paylaşılması her zaman iyi niyetli mi yapıyor? İşin vahameti de burada ortaya çıkıyor:

“Ey iman edenler! Zannın çoğundan sakının; çünkü bazı zanlar gūnahtır. Gizlilikleri araştırmayın...”⁽¹⁾ emrine karşı, hazine arar gibi didik didik kusur aramak, insanların başkalarını ilgilendirmeyen mahrem yanlarını ortaya çıkarmayı bir başarı olarak görmek, ister istemez algıları etkiliyor. Zan altında bırakılan insanlar olaylar netleşmeden linç edilebiliyor. Sosyal linç, sosyal medyada kan dökmeden, nefes kesmeden işlenen bir cinayet gibidir. Aynı zamanda, insanların kalplerindeki adâlet duygusunu körelten ve haksızlığa uğrayan tarafı huzurundan, çevresinden

ederek yalnızlaştıran bir durumdur. Hayatlarındaki noksanlıkların başka kişiler tarafından biliniyor olması gerçeği, insanları haklı-haksız, doğru-yanlış demeden daha çok yanlışla ittiği gibi, kötü örneklerin çoğalmasına da sebep olabiliyor. Dünyada hiç acı çeken, aç kalan, zulme uğrayan, yetim hatta vatansız kalan yokmuşçasına gündem haline getirilen gereksiz konular çöplüğünden dolayı gerçekte çözüm bulunması gereken hayati meseleler de ne hikmetse vuku bulduğu anda sanal kitap-

“

Sosyal linç, sosyal medyada kan dökmeden, nefes kesmeden işlenen bir cinayet gibidir. Aynı zamanda, insanların kalplerindeki adâlet duygusunu körelten ve haksızlığa uğrayan tarafı huzurundan, çevresinden ederek yalnızlaştıran bir durumdur.

”

liğin tozlu raflarında yer alıyor. Diğer yandan hakikatte olan ile sunulan içerik arasındaki uçurum, her geçen gün büyüyor. Samimiyetten uzak paylaşımlar, gösteriş için haklının, mazlumun yanındaymış gibi görünme çabası; içtenlik, güven gibi duyguları çürütmekte, hakkaniyet duygusunu bulandırmaktadır.

Geldiğimiz noktaya şaşmamak gerek; ekranlarda geçirilen süre arttıkça hissizleşen duygular kangren oldu. İnsanlık teknolojide oldukça ileri düzeye ulaştıkça maddenin ötesindekilere karşı ilgisi azaldı ve cevherinde yer alan manevi güce hak ettiği değeri vermeyerek de fitratından uzaklaştı. Böylece insanlar bir meta-ya, insani acılar da herhangi bir gündem maddesine indirgendi. Doğu Türkistan'daki Müslümanlara uygulanan soykırım, Kudüs'ün işgali, yaşanan savaş suçları, annelerin feryadı, mazlumların yardım çılgınlıkları, dünya gündeminde Batılı bir vatandaşın burnunun kanaması kadar bile önem-

Samimiyetten uzak paylaşımlar, gösteriş için haklının, mazlumun yanındaymış gibi görünme çabası; içtenlik, güven gibi duyguları çürütmekte, hakkaniyet duygusunu bulandırmaktadır.

senmiyor. Adâletin tecellisi bu mecrada çok farklı işliyor, kendi kanunlarını kendi yazıyor, dilerse kendince yasaları değiştirebiliyor. Sosyal medya mahkemesinde kullanıcılar kendi cübbelerini giyip çok rahat bir şekilde ehliyetsiz hâkim ve savcılığa kalkıyorlar. Durum böyle olunca kim haklı kim haksız belli olmadığından; delile, şahide ihtiyaç duymaksızın klavyelerini kâtip zannederek önlerine çıkana ilk gördüğü haliyle ceza kesebiliyorlar. Ne yazık ki bazen suçsuz kişi bu mahkemede müebbet alıyor, suçlu olan da kendini kamufle ederek beraat ediyor, hatta beğeni toplayarak alkışlanıyor. Yani sosyal medya, tek bir kişiyi dinleyerek aynı anda soruşturuyor, yargılıyor ve infaz ediyor. Kese kağıdına geçirilmiş yüzlerin görünmezliği, klavye başındaki parmakları daha da küstahlaştırıyor. İşin en garip yanı ise, sosyal medya kullanıcılarının yüzde kaçının gerçekten sivil bir insan olduğunun hakiki bir istatistiği yok. Günümüzde yapay zekâ ile kodlanmış bilgisayarların yürüttüğü otomatik hesaplar kolayca gündemi manipüle edebilecek kadar gelişmiş durumda.

Sosyal medya; sanal ağları bir örümceğinkinden kat kat daha kuvvetli halde sarıyor insanoğlunun benliğini. Artısıyla eksisiyle gücünü de yadsıyamayız. Yakındığımız bu dertten en çok etkilenen genç kuşaklar olsa gerek. Çünkü onlar, internet ağının yaygınlaştığı dönemde bu sistemin içine doğduklarından, sosyal medya içerisinde de tamamıyla var olma gayreti içindeler. Hak ve adalet arayışını da bildikleri bu yoldan sağlayamaya çalışıyorlar. Biz ise Z kuşağı dediğimiz yeni nesli, kendi inandığımız ve savunduğumuz değerlerle yetiştirmek istiyoruz. Sosyal medyayı oldukça aktif kullanan, tabiri caizse zamane gençliği, kendileri için kurulan tuzaklara çok kolay kanıyor; reklam yönetimi ve duruma göre değişen algı içerikleri ile haklının değil güçlünün yanında olmaları gerektiği bilinçlerine işleniyor. Ancak şunu unutuyoruz; değerlerimiz bize karşı manipüle edildiği zamanlarda, hakkımız olan savunmayı engelleyen sanal bir perdenin varlığından bihaberdik. Elmanın tadını bildiğimizden, yemek masasına konulan o parlak ve süslü plastik meyveleri tatmayı

Sosyal medya; sanal ağları bir örümceğinkinden kat kat daha kuvvetli halde sarıyor insanoğlunun benliğini. Artısıyla eksisiyle gücünü de yadsıyamayız. Yakındığımız bu dertten en çok etkilenen genç kuşaklar olsa gerek. Çünkü onlar, internet ağının yaygınlaştığı dönemde bu sistemin içine doğduklarından, sosyal medya içerisinde de tamamıyla var olma gayreti içindeler. Hak ve adalet arayışını da bildikleri bu yoldan sağlayamaya çalışıyorlar.

denemedik. Sanal âlemin bir illüzyon olduğu gerçeğini biliyorduk. Bu sanal dünya tahayyülümüzün az ötesinde duruyor ve biz bu tehlikeyi durduramasa da bizleri esir almasına mâni olabiliyorduk. Maalesef, gençlerin zihinlerine işlemeye çalıştığımız adâlet ve doğruluk gibi hakikatler, dikteye dönüşen telkinlerimizden ötürü delik bir kayığa dolan suyu boşaltmaya çalışmaktan öteye gitmiyor. Onların okyanusuna dalmak istiyorsak, onların yüzduğu sulara yüzmeyi öğrenmek zorundayız. Yoksa naftalin kokan metotlarımızla bizden sonraki neslin elimizden kayışını izleyeceğiz. ■

Dipnot:

1) Hucurat Suresi, 12. Ayet

Çizgi: Şener Tosun - Türkiye

MÜEZZİNLERİN EFENDİSİ: **BİLAL-İ HABEŞİ** (RA)

Şenay Şeker

Hız. Ömer (ra) efendimiz, Kudüs'ün fethinden sonra Mescid-i Aksa'da ilk ezanı okuması için Hz. Bilal'i davet etmişti. Bu şerefe ilk defa nail olmuyordu Hz. Bilal, Mescid-i Nebevi'nin inşa edilmesinden sonra Medine'de ve Mekke'nin fethinden sonra da Kâbe-i Muazzama'da ilk ezanı okumakla da müşerref olmuştur.

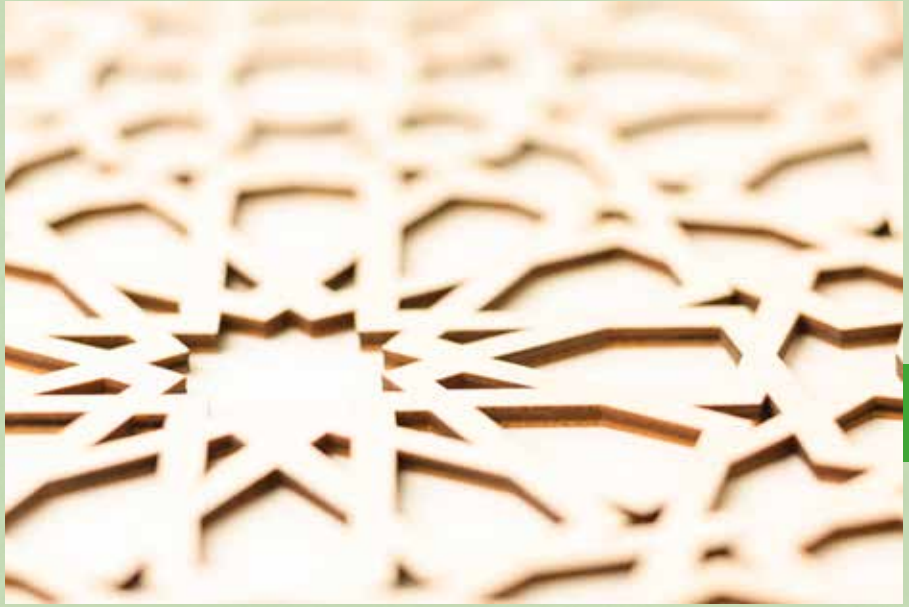
Ezan-ı Muhammediyye, 14 asırdır Müslüman beldelerde sesi semalara yükselen ilahi bir çağrıdır. Tüm inananları müminin mirâcı olan namaza davet eden ezan, İslam'ın önemli bir şiarıdır. Ezan, günde beş vakit bize sahibimizin büyüklüğünü hatırla-

tır. Yaratan, yaşatan ve yöneten tek mercîin Allah Teala olduğunu ve dönüşün yine O'na olacağını; son elçi Hz. Muhammed'in(sav) tek rehberimiz olduğunu tebliğ eder. Dünya ve ahiret saadeti için haydi namaza, haydi felaha nidalarıyla Allah'ın (cc) huzuruna çağırır. Dualarımızda "Bizi Kuran'sız, bizi va-

tansız, ezansız bırakma Allah'ım." diyerek niyaz ederiz. Hamdolsun ki bizler İslam topraklarında dünyaya geldik ve ezan sesinden mahrum değiliz. Bize verilen bu nimetlerin ve bilhassa Hz. Muhammed'e (sav) ümmet olmanın şükrünü alnımızı hiç secdeden kaldırmamak yine de ödeyemeyiz. O nedenle,

İslam dini, tüm insanlığa bir umut olarak doğmuştur. İslam'da makam, rütbe, soy sop, zenginlik üstünlük sebebi sayılmaz. Üstünlük ancak takva iledir ve iman eden herkes aynı eşit haklara sahiptir.

her daim alnı secdeymiş gibi, Allah'ın huzurunda olma haline, ihsan makamına erişmemiz için bir çağrıdır diyebiliriz.

Ezan denildiği zaman hatırimıza gelen ilk isim Ashab-ı Kiram efendilerimizden Bilal-i Habeşi (ra), müezzinlerin seyyidi kabul edilir. Efendimiz(sav) onu şu sözlerle anlatır: **“Bilal ne güzel bir kimsedir ki müminden başkası onun çağrısına tabi olmaz. O, müezzinlerin efendisidir ve müezzinler kıyamet günü insanların en uzun boyluları olacaktır.”** ⁽¹⁾

Hız. Ömer (ra) efendimiz, Kudüs'ün fethinden sonra Mescid-i Aksa'da ilk ezanı okuması için Hız. Bilal'i davet etmişti. Bu şerefe ilk defa nail olmuyordu Hız. Bilal, Mescid-i Nebevi'nin inşa edilmesinden sonra Medine'de ve Mekke'nin fethinden sonra da Kâbe-i Muazzama'da ilk ezanı okumakla da müşerref olmuştur. Yeryüzündeki en kıymetli üç mescidin ilk ezanlarını okumak elbette makamların en güzeliydi ve bu da İslam'la şereflendikten sonra Allah Resulü'nü (sav) hiçbir zaman yalnız bırakmayan Hız. Bilal'e (ra) nasip olmuştur.

“Biz İslam'la tanıştıktan sonra hiçbir kapıya kul olmadık”

Aslen Habeşistanlı olan Hız. Bilal b. Rebâh (ra), 581 yılında Mekke'de dünyaya gelmiştir. Annesi Hamâme, kardeşleri ise Hâlid ve Gufeyre'dir. Peygamber efendimizden (sav) 44 hadis rivayet eden Habeşli Bilal (ra), sahabe dö-

neminin sembol isimlerindendir.

Cahiliye dönemi; batılın hüküm sürdüğü, kuvveti, imtiyazı, çoğunluğu ve menfaati hak sebebi sayan zihniyetin, tüm zayıfları ve azınlıkları ezdiği karanlık bir dönemdi. İşte böyle bir dönemde zamanın efendilerinin(!) ten renginden dolayı -Hız. Bilal ve ailesi- insanlık dışı muamelelerine maruz kalan kölelerdendi.

Ümeyye b. Halef'in emrinde olan Bilal-i Habeşi, kişilik olarak efendisinin güven duyduğu bir kişiydi. Zira ona ticaret kervanlarının başında Şam'a gönderecek kadar itimat ederdi. Bu yolculuklarda bazen Hız. Ebubekir ile yoldaşlık eder, ona arayışlarından bahseder ve sorularının cevabını arardı. Âlemlere rahmet olan efendimize (sav) risalet tebliğ edilip, ayet-i kerîmeler inzal olmaya başladığı vakit, O'na iman eden ve imanını aşikâr olarak ilan eden ilk yedi kişiden biri olarak Hız. Bilal, Hız. Ebubekir (ra) efendimizin vesilesiyle İslam'a girmiştir.

İslam güneşi

İslam dini, tüm insanlığa bir umut olarak doğmuştur. İslam'da makam, rütbe, soy sop, zenginlik üstünlük sebebi sayılmaz. Üstünlük ancak takva iledir ve iman eden herkes aynı eşit haklara sahiptir. Tüm fertlerin doğuştan gelen can, mal, akıl, nesil ve namuslarının korunma hakları; ayrıca emeklerinin karşılığını alma, karşılıklı mukavelelerden do-

ğan hakları ve adalet önünde eşit olmaları İslam dininin korumasındadır. Böylesine muazzam hükümler elbette ki sömürü düzeninin ve kaba kuvvetin hüküm sürdüğü bir zamanda devrin otoritelerinin hiç hoşuna gitmemiş ve düzenlerinin bozulmasını istemedikleri için İslam'ın yayılmasını engellemeye çalışmış ve Müslümanlara akıl almaz işkenceler yapmışlardır. Âdem (as)'dan beri süre gelen Hak-bâtıl mücadelesinin temelini de bu oluşturmaktadır.

Müslüman olduğunu ilan eden Bilal-i Habeşi (ra), imanından vazgeçmesi için efendisi Ümeyye b. Halef tarafından kızgın kumlara yatırılmış, göğsüne kaya parçaları konularak eziyetler edilmiş ve insanlık onurunu zedeleyecek muamelelere tâbi tutulmuştu. Hız. Bilal o kadar kuvvetli bir imana sahipti ki uğradığı zulümler karşısında yüreğinden ve dilinden semalara yükselen tek bir nida vardı. O da Âlemlerin Rabbi'nin birliğini tasdikleyen **“Ahâd! Ahâd!”** nidalarıydı. **“La ilahe illallah, Muhammeden Rasûlullah”** demek Allah'tan (cc) başka tüm ilahları reddetmek, Rasulullah'ı (sav) hak peygamber olarak kabul edip iman etmek ve bedel ödemeye hazır olmaktı. İşte Hız. Bilal, bu bedeli en ağır şekilde ödeyen sahabelerden birisiydi.

Allah Rasulü'nün (sav) sadık dostu olan Hız. Ebubekir (ra), Hız. Bilal'e karşılık güçlü siyahı bir köleyi takas ederek ve üzerine 7 ukiy-

“

H. Bilal Allah'a (cc) teslimiyetin zirvesini yaşıyor ve onun teslimiyeti, ihlası Allah Rasûlü 'ne olan sadakatine yansıyor. H. Bilal tam 23 yıl Allah Rasûlü'nün(sav) yanından hiç ayrılmamış ve özel hizmetinde bulunmuştur. O, efendimizin korumalığını yapar, Ezvac-ı Tahirat'ın ihtiyaçları giderir ve Medine'ye dışarıdan gelen misafirlerin ağırlanmasıyla ilgilenirdi.

”

ye vererek azat etmiştir. Ümeyye b. Halef, Hz. Ebubekir'i (ra), aldattığını söyleyerek 2 ukiyye bile etmeyecek bir köleye 7 ukiyye saydı diye arkasından alay etmiş, ticarî bir deha olan Hz. Ebubekir ise *"Bilal'e 7 değil, 70 ukiyye istesen yine verirdim."* diyerek onun idrak edemeyeceği ölçüde kazançlı bir alışveriş yaptığını ifade etmişti. Hz. Bilal'in imanı ve hizmetlerini öğrendiğimizde Hz. Ebubekir-i Sıddık'ın ne kadar da haklı olduğunu anlıyoruz. Çünkü o ihlasıyla, sabırla ve sadakatiyle Mekke döneminde Allah Rasûlü'nün yanında ve çekilen tüm sıkıntılara göğüs germiş, efendimize destek olmuştur.

Hicretten sonra Hz. Ebubekir, Hz. Bilal ve muhacirlerin bir kısmı Medine'nin iklimine alışana kadar oldukça sıkıntı çekmiş ve hastalanmışlardı. Hatta Hz. Bilal, Mekke taraflarına hasretle bakar ve *"Acaba Mekke vâdisinde etrafımı izhir ve celil otları sararak bir gece olsun geceler miyim? Bir gün gelip de Mecenne sularının başına varır mıyım? Mekke'nin Şam ve Tufeyl dağları acaba bir kez daha bana görür mü?"* diyerek gözleri dolardı. Bu hale üzülen Allah Rasûlü (sav), *"Allah'ım! Mekke'yi bize sevdirdiğin gibi Medine'yi de sevdir ve Medine'nin havasını bize elverişli kıl ve bereketlendir."* diye dua etmiştir. ⁽²⁾

Medine'de İslam devletinin temelleri atılmış ve karargâh niteliğinde olan Mescid-i Nebvî'nin inşasına başlanmıştı. Aynı zamanda ensar-muhacir arasında uhuvvet tesis eden efendimiz (sav), Hz. Bilal ile Ebu Ruveyha Ab-

dullah'ı (ra) kardeş kılmıştır. (*Siret-i ibn-i Hişam da İbn-i İshak rivayetiyle*)

Mescid-i Nebvî'nin yapımı tamamlanınca müminlerin vakit namazlarına nasıl çağrılacağına dair aralarında istişare eden Rasûlullah (sav) ve ashâbı ortak bir karara varamışlardı. Kimisi bayrak dikelim, boru çalım, kimisi ateş yakalım dese de Allah Rasûlü (sav) bunların hiçbirini başkalarına benzetmemek için kabul etmemiştir. Ertesi gün sabah namazında efendimizin (sav) huzuruna gelen Abdullah ibni Zeyd (ra): *"Ey Allah'ın Rasûlü! Ben bu gece bir rüya gördüm. Rüyamda nurânî bir zat bana ezanı ve kameti öğretti."* dedi. ⁽³⁾ Hz. Ömer de aynı rüyayı gördüğünü söyleyince Efendimiz (sav) bu rüyanın bir işaret olduğunu anladı ve Hz. Bilal'i ezan okumakla görevlendirdi. Bilal-i Habeşî'nin (ra) müezzinlik gibi müstesna bir vazifeye atanması ne sesinin çok güzel olması ne de mahreçlerinin düzgün olmasındandı. Bilakis ondaki kuvvetli iman, sadakatin ve ödediği bedellerin bir mükafatıydı. Aynı zamanda İslam'ın şiarı olan ezanın eskiden köle olan siyahi birine okutturulması İslam'da kimsenin renginden, ırkından, mevkisinde dolayı ötekileştirilmediğinin ve üstünlüğün takvada olduğunun ilanıydı.

Hz. Bilal'in vazifesi elbette sadece ezan okumak değildi. O, Allah Rasûlü'nün (sav) tüm seferlerinde yanında bulunmuş bir mücahid idi. Bedir'de, Uhud'da, Hendek'te, Tebük'te, Mekke'nin Fethi'nde ve Veda Haccı'nda Allah Rasûlü'nün yanındaydı.

"Hak geldi batıl zail oldu"

Hicretin 8. yılında Mekke fethedildiğinde Rasûlullah (sav), 10 bin kişilik muazzam ordusuyla beraber mahzun olarak ayrıldıkları bu mübarek topraklara devesinin üzerinde secde ederek girmiş ve elindeki asasıyla tüm putları *"Hak geldi, batıl zail oldu."* (İsra, 81) ayeti kerimesini zikrederek devirmişti. (Buha-ri, Meğazi 48) Hz. Ali ve Hz. Bilal (ra) eşliğinde Kabe'nin içerisine giren Allah Rasûlü (sav) orada bulunan tüm putları, fal oklarını ve cahiliye dönemine ait olan her şeyi temizledi. Kâbe-i Muazzama'yı gönül rahatlığı ile tavaf eden Müslümanlar, tevhidin merkezi olan bu mübarek topraklarda Bilal-i Habeşî'nin (ra) o duygu dolu ezanıyla sevince gark olmuşlardı. Semalara yükselen ezan sesi, Mekke'nin bir

Mekke'nin fethinden sonra Medine'ye dönen Allah Rasulü vefatından önce yüz binlerce Müslüman'la beraber Veda Haccı'nı yapmış ve müminlere bir veda niteliğinde olan hutbesini okumuştur. Hutbede kan davaları, faiz, zina, kumar ve her türlü cahiliye adetlerinin kaldırıldığını bildirmiş ve özellikle "Ey İnsanlar! Şunu iyi bilin ki Rabbiniz birdir, atanız da birdir, Arap olanın Arap olmayana, beyazın siyaha, siyahın beyaza bir üstünlüğü yoktur, ÜSTÜNLÜK ANCAK TAKVA İLEDİR." Sözleriyle kıyamete kadar gelecek tüm insanlığa önemli bir mesaj vermiştir.

İslam beldesi olduğunun nişanesi olmuş ve cahiliyenin zulmetinden sonra fetihle birlikte Mekke-i Mukerreme de hak ettiği değere kavuşmuştu. Bir zamanlar Mekke'nin hasretiyle gözleri dolan Hz. Bilal'in, Allah Rasulü 'ne (sav) olan muhabbeti daha ağır basmış ve efendisiyle birlikte tekrar Medine-i Münevver'e dönmüştü.

Erihna ya Bilal!

Hız. Bilal Allah'a (cc) teslimiyetin zirvesini yaşıyor ve onun teslimiyeti, ihlası Allah Rasulü 'ne olan sadakatine yansıyor. Hız. Bilal tam 23 yıl Allah Rasulü'nün(sav) yanından hiç ayrılmamış ve özel hizmetinde bulunmuştur. O, efendimizin korumalığını yapar, Ezvac-ı Tahirat'ın ihtiyaçları giderir ve Medine'ye dışarıdan gelen misafirlerin ağırlanmasıyla ilgili

lenirdi. Efendimizin (sav) sütte olarak kullandığı harbesini taşıyor, yemeğini hazırlar ve onu bir gölge gibi takip ederdi. Rasulullah'ın (sav) çoğu sırlarına vakıf olan Hız. Bilal'e karşı efendimiz de muhabbet duyar ve ona çok kıymet verirdi. Ne zaman ki daralıyor bir sıkıntıya düşseler huzuru, manevi bir sığınma olan namazda arar ve ona: "Kalk ya Bilal! Bizi namazla (ezanla) ferahlat, dinlendir." diye bu yururdu.

Ebu Hureyre (ra) den rivayet edildiğine göre, Rasûlullah (sav) buyurdular ki: "Ey Bilal! İslam'da işlediğin ve en ziyade ümitli olduğun amel hangisidir bana söyler misin? Çünkü ben, bu gece rüyamda cennette önümden senin ayak seslerini işittim." Bilal (ra) şu cevabı verdi: "Ben İslam'da ümit ettiğim şu amelden başkasını işlemedim; Gece olsun gündüz olsun tam bir temizlikle abdest aldığım zaman Rabbim'in bana takdir ettiği namazı kılarım."

Sabah namazı ezanının içerisinde söylenen "Essalatü hayrun minen nevm- Namaz uyku-dan hayırlıdır." lafzı Bilal-i Habeş'iye aittir. Bir gün sabah namazı için efendimize (sav) seslenmeye gelen Hız. Bilal, Allah Rasulü'nün o gün geciktiğini görünce bu sözleri söylemişti. Bu kelam efendimizin (sav) çok hoşuna gitmiş ve o günden sonra sabah ezanlarında söylenir olmuştur.

Veda ezanı ve Şam yolculuğu

Mekke'nin fethinden sonra Medine'ye dönen Allah Rasulü vefatından önce yüz binlerce Müslüman'la beraber Veda Haccı'nı yapmış ve müminlere bir veda niteliğinde olan hutbesini okumuştur. Hutbede kan davaları, faiz, zina, kumar ve her türlü cahiliye adetlerinin kaldırıldığını bildirmiş ve özellikle "Ey İnsanlar! Şunu iyi bilin ki Rabbiniz birdir, atanız da birdir, Arap olanın Arap olmayana, beyazın siyaha, siyahın beyaza bir üstünlüğü yoktur, ÜSTÜNLÜK ANCAK TAKVA İLEDİR." Sözleriyle kıyamete kadar gelecek tüm insanlığa önemli bir mesaj vermiştir.

Veda Haccı'ndan kısa bir süre sonra hastalanan efendimiz (sav) hicretin 11. senesinde Rabbi'ne kavuşmuştur. Rasulullah'ın (sav) vefatı tüm sahabe efendilerimiz gibi Hız. Bilal'i de çok derinden sarsmış ve gözyaşları içerisinde Medine'deki son ezanını okumuştur. Çünkü ezan Allah Rasulü'nü hatırlatıyor

ve okumaya takat getiremiyordu. Ayrılmaya dayanamayan Bilal (ra), Hız. Peygamberin kendisine "Ey Bilal! Allah yolunda cihaddan daha faziletli bir amel yoktur." emrini hatırlatmış ve Hız. Ebubekir'den izin isteyerek cihad niyetiyle Şam'a gitmiştir.

Hız. Ömer efendimizin halifeliği döneminde Ebu Ubeyde bin Cerrah (ra) komutasında fethedilen Kudüs-ü Şerif'te ilk ezanı halifenin davetiyle yine Bilal-i Habeş efendimiz gözyaşlarıyla okumuştur. İslam'ın gelişyle hürriyetine kavuşan Hız. Bilal, ilk kiblemiş olan Mescid-i Aksa ve bereket yurdu Kudüs-ü Şerif fethedildiğinde de özgürlüğün simgesi olan ezan-ı Muhammediyye'yi Kudüs semalarında sevinç gözyaşlarıyla, Allah Rasulü'ne olan hasret gözyaşlarıyla okumuştur.

Ömrünün son günlerinde Rasulullah'ı (sav) rüyasında gören Hız. Bilal'e son kez Medine yolu gözüküyordu. Çünkü rüyasında efendimiz (sav): "Ey Bilal bizi özlemedin mi? Bizim ziyaretimize ne zaman geleceksin?" diyordu. Takatini toplayıp Medine-i Münevver'e Rasulullah'ın (sav) Ravza-i Mutahhara'sına vatan Hız. Bilal, efendimizin göz bebeği Hız. Hasan ve Hüseyin efendilerimizin ricasıyla son ezanını okumaya başlamış ve sesini duyanlar sanki Rasulullah (sav) vefat etmemiş ve yeniden gelmiş hissiyle mescitte toplanmışlardı. Sanki Allah Resulü(sav) yaşıyor ve yine her zamanki gibi Bilal (ra) vakit ezanını okuyordu. Yine Bilal-i Habeş "Muhammeden Rasulullah" kısmını okurken kendinden geçmiş ve onunla mescitte bulunan müminler gözyaşlarına gark olmuştu. Bu Hız. Bilal'in son ezanıydı zira Şam'a geri dönerken yolda hastalanmış ve kısa süre içinde Rabbi'ne ve Rasulü'ne kavuşmanın sevinciyle ruhunu teslim etmiştir. Hicretin 20. yılında vefat eden Hız. Bilal'i 14 asırdır minarelerden yükselen ezan seslerinden hatırlar ve ezan duasının akabinde ruhuna Fatihalar okuyarak dua eder ve hayırla yâd ederiz. ■

Kaynak:

Muhammed Emin Yıldırım, Siyer TV
<https://youtu.be/kMQqGvplzKc>

Dipnotlar:

- 1) İbn Asakir, Tarihu Medinetu Dimeşk
- 2) Buhari, el- Camiu's Sahih, Menakıbul Ensar, 141
- 3) Buhari, Ezan, 1, Müslim, Salat, 1

ZAKKUM VE ZEYTİN

Yazar: Kıyametoğlu Sancaktar

Gülşah Ertaş

456 sf.

Baskı Yılı: 2018

Dili: Türkçe

Yayınevi: Dila Yayıncılık

Bir kitabı elinize aldığınızda kitabın kapak resmi, arkada yer alan açıklama yazısı, kaynakçası, ön sözü size o kitapla ilgili büyük ipuçları verir. Kıyametoğlu Sancaktar'ın "Zakkum ve Zeytin" kitabını elime aldığım da kapak resmi çok anlamlı olduğu için içeriğin de ne kadar anlamlı olduğunu tahmin etmekte zorlanmadım. Kitabın arkasındaki yazıyı okuduktan sonra Kudüs davasını anlamak için elimdeki kitabı mutlaka okumalıyım dedim ve tereddüt etmeden aldım. Yazarın dediği gibi "Kur'an-ı Kerim'in ifadesiyle bereketli topraklarda yetişen mübarek ağaç zeytin... Arz-ı Mukaddes'in, Filistin'in sembolü ve yine Kur'an'ın ifadesiyle 'tomurcukları şeytan başları gibi' olan cehennem ağacı zakkum... Zakkum Siyonizm, zeytin Filistin'dir. Osmanlı hilalinin Arz-ı Mukaddes'te gurup edişinden sonra İngiliz-Evanjelizm hıyanetinin ardına saklanarak saldırır Siyonizm canavarı. Zeytin ağacı gibi binlerce yıldır o topraklarda kök salmış Filistinlileri birer birer koparıp atar o coğrafyadan. Ve zakkum ağacı gibi cehennemi getirir vatanlarına..."

Yetim kalan Filistin'in, zakkumun hücumuna direnen zeytinin hikâyesini size iyice merak ettiren kapak yazısından sonra çarpıcı bir ön sözle karşılaşıyorsunuz. Önsöz bildiğiniz gibi bir yapının amacını, konusunu, işleniş biçimini açıklayan bölümdür. Bu kitabın ön sözü bana eski kitapları hatırlattı. Hani önce Allah'a hamd ve şükürün yapıldığı, sonra peygamberin övüldüğü kitap ön sözleri vardı ya bir zamanlar... Yüce kitabın dışında başka bir kitabı tövbe ve özür ile okumanın heyecanı ile yazarın ne kadar samimiyetle kelimelerin kalbinden döküldüğünü hissettiğimde, kitabı elimden bırakmadan bitireceğimi anlamıştım.

Yazarın muhteşem hitabetini ortaya çıkaran ön sözün bir kısmını sizlerle paylaşmak istiyorum: "Öncelikle Yüce Rabbime istiğfar ediyorum. Mukaddes beldenin etrafında mücavir olmayı reddettiği kardeşlerimi yanlış ve eksik tanıdığım dan... Yıllarca "Kudüs, Filistin" diye ah edip dava ettiklerimi bilmediğim den... İslam sancağının ve diğer Mukaddes Emanetlerin bin yıldır muhafızı olan ecdadımız, kanlarının son damlasına kadar bu şerefli vazifeyi ifâ ettiği halde onların ardından zayıf ve aciz düşüp ümmetin yetim evlatlarına kol-kanat geremediğim den... Her birinden dolayı ayrı ayrı Rabbime istiğfar ediyorum ve tüm Filistin halkından özür diliyorum... Kardeşlik ruhunu yerine getiremediğim den, kendi-

lerini yanlış tanıdığımın dolaylı özür diliyorum. Filistin davasının sadece sloganı olduğumdan, kardeşlerimi anlamadığımın, tarihlerini bilmediğimden dolayı özür diliyorum.”

Kıyamoğlu Sancaktar'ın metafor olarak zeytin ve zakkumu seçmesi çok çarpıcı ve isabetli olmuş. Metafor bir durumu bir sorunu ifade etmek için kullanılır, mecaz sanatı olup anlatıma canlılık ve derinlik kazandırır. Sanat eserlerinde metafor kullanılmasının sebebi bilincin direncini kırıp bilinçaltına işlemesidir ki kitabı bitirdiğinizde etkisinden kurtulmak bir hayli zamanınızı alıyor. Yazar size neyi ne kadar bildiğinizi sorgulattıyor.

Zakkum sözlükte “bir yiyeceği lokma haline getirip yutmak” anlamındaki zakk kökünden türeyip Cahiliye Dönemi'nden itibaren bilinen, hurma ile kaymağın karışımından oluşan bir yemeğin ayrıca Türkçe'de de kullanılan bir ağacın adıdır. Kelime Türkçede olumsuz anlamda zıkkım şeklini almıştır. Kur'an-ı Kerim'de zakkumun cehennemde kâfir ve müşriklerin yiyeceği olduğunu bildiren ayetlerin nüzulünden sonra kelime bu mananın yanı sıra öldürücü etki yapan bütün yiyecekler ve tâun hastalığı için de kullanılmıştır (*Lisânü'l-Arab*, “zkm” md.; *Kamus Tercümesi*, IV, 325-326). Âhirette inanana verilecek nimetler dünyadaki isimleriyle anıldığı gibi (*meselâ bk. el-Bakara 2/25; Sâd 38/51; er-Rahmân 55/11-12, 52, 68; el-Vâkıa 56/ 20-22*) inanmayanlara uygulanacak azap ve yedirilecek şeyler de dünya hayatında sevilmeyen şeylerin isimleri ve nitelikleriyle zikredilmiştir (*meselâ bk. el-Hac 22/19- 21; ed-Duhân 44/43-46; el-Hâkka 69/35- 37*). Aslında zakkum makbul bir yemeğin adı iken kötülerin cezalandırılacağı cehennem hayatında zakkum ağacı onların gıdasını belirten bir kavrama dönüştürülmüştür. Zakkum ağacının zalimler için bir imtihan aracı yapıldığını belirten başka âyetlerde bu ağacın yakıcı ateşin ortasında veya cehennemin derinliklerinde gelişip büyüdüğü, meyve yahut tomurcuklarının şeytanların başlarına benzediği, zalimlerin onu yemeye ve onunla karınlarını doldurmaya mahkûm edildiği, ardından kaynar su karıştırılmış bir sıvı içecekleri ifade edilmektedir (*es-Sâffât 37/62-67*). Zakkumun lânetli nitelemesiyle anıl-

ması, ondan yiyecek cehennemliklerin lânet edilmeye müstahak olmaları veya Arapların hoşlanmadıkları yiyeceklerle “mel'un” demeleri sebebiyledir. İbn Abbas'tan rivayet edilen bir hadiste Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur: “*Ey iman edenler! Allah'tan O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslüman olarak can verin. Zakkum ağacından yeryüzüne bir damla düşürülse dünya halkı acılara gömülürdü; on-*

dan başka yiyeceği olmayanların halini düşünün!” (*Müsned*, I, 301, 338; *İbn Mâce*, “Zühd”, 38).

Zeytin metaforu ise cihanı aydınlatacak olan bu dinin zeytinyağından yanan bir kandille ifade edilmesindendir. Nur suresinin aynı isimle anılan ayetinde (ayet: 35) bu durum şöyle açıklanır: “*Allah göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali; içinde kandil yanan bir fanus gibidir. Kandil bir billur içindedir; o billur da inci gibi parlayan bir yıldızı andırır. Ne yalnızca doğuya ne de yalnızca batıya mahsus olan mübarek bir ağaçtan, zeytin ağacından yakılır. Zaten kendisine ateş dokunmasa da nerdeyse onun yağı kendiliğinden ışık verecektir. Nur üzerine nurdur. Allah dilediğini nuruna iletir. Allah insanlara işte böyle meseller getirir. Allah her şeyi bilir*”. İslam dini bir başka yönden de “zeytin” sembolü ile ilişkilidir. Bilindiği gibi zeytin dalı İlk Çağlardan beri barışın sembolü kabul edilir. İslam kelimesi barış, huzur ve selamet demek olan “silm” kökünden gelir. Hatta Kur'an'ın bazı ayetlerinde bu kelimenin İslam yerine kullanılmış olduğu görülür: “*Ey insanlar hepiniz toptan "silme" giriniz*.” (*Bakara: 208*).

İzzeddin el-Kassam, Abdülkadir el-Hüseyini, Şeyh Halil Muhammed İsa (*Ebu İbrahim*), Hacı Emin el-Hüseyini'yi; Kassami Harekât'ını tanımak için, mücahitlerin Filistin davasını anlamak için, kıyam için okunması gereken bir kitap. İslam âleminin içine düşmüş olduğu gaflet ve ayrılık hepimizin sonunu getirmeden kıyâmı yeni nesillere doğru aktararak Filistin mücadelesinde tarihi gerçekleri bilmek ve anlatmak hepimizin boynunun borcudur. Yazarın dediği gibi “*Allah için, din için kalpleri atanlar, aynı bakar, aynı görür, aynı ağlar, aynı sevinirler. Gayret bizden tevfik Allah'tan*.” ■

KÜRESEL YAHUDİ SERMAYESİ VE ADÂLETSİZ BÖLÜŞÜM

Şeyma Çiçek

Bütün sistem borçlanma, faiz birikmesi ve teslim olma şeklinde ilerler. Siz ne zaman ki herhangi bir kredi kartınızın borcunun ödemesini unutursanız, işte o an ödediğiniz faiz para toplayıcılarının havuzuna, yani bankacılık sistemine akar. Ne kadar faiz borcu toplanırsa, alt ve orta tabakadaki insanlar o kadar fakirleşir. Fakirleşmek ile kalmaz, ellerindeki paranın (gayba inanmayanların varlığına inanmadığı) bereketi de kaçar.

Savaşlar neden çıkar? İki ülkenin veya kabilenin değerleri uyuşmadığı için mi? Bize tarihte savaşların sebeplerini siyasi olaylar üzerinden anlatırlar. Gerçekte çoğu kavgaanın ardında, hakıyla bölüşülemeyen kıymetli şeyler ve zorbalara, bütün bir pastayı tek başına yemek isteyen açgözlüler bulunur. 1. Dünya Savaşı'nı başlatan olayın Avusturya-Macaristan İmparatoru Arşidükü Ferdinand'ın bir Sırp çete tarafından suikasta uğraması olduğu söylenir. Ferdinand'ın kanlı gömleğinin Avusturya'da bir müzede itina ile ziyaretçilerin beğenisine sunulması kadar kolaydır, insanları iyi yazılmış hikayelere inandırmak. Çünkü kitleler olayların arkasındaki gerçek sebepleri görmeye çok da hevesli değildir. Hâlbuki dünya savaşları küresel ölçekte pazarın yeniden bölüşülmesinin kavgasıdır ve savaşı kazanan tek taraf, savaşta finanse edenler olmuş-

tur. Yine Haçlılar Anadolu'ya gözünü diktiğinde de kutsal bir emelden daha derin bir motivasyonları vardır; verimli topraklarda midelerini doyurmak. Ayrıca onları meşakkatli bir savaşa ikna edebilmenin daha manidar bir yolu olmalıydı; Kudüs'ü ele geçirmek. Aynı senaryo yüzyıllarca tekrarlanmıştır. 2003'de ABD Irak'a demokrasi getirmeye(!) kalktığına, Amerika halkı Irak için hazırlanan demokrasinin yerin yüzlerce metre altından rafine şeklinde çıkarılacağını elbette bilmiyordu.

Kartlar dağıtılıyor

Günümüz dünya sistemindeki ekonomik ve siyasal krizler, sayılı zengin ailenin üretim kaynaklarını bölüşememe sorunlarından kaynaklanmaktadır. Bu sayılı kimseler, insanlar arasında dünyaya en çok düşkün olan insan grubudur.

⁽¹⁾ Bakara Suresi'nde tafsilatlı bir biçimde anlatılan Yahudilerin genel karakter özelliklerinden

biri de dünya hayatına aşırı düşkünlük olduğu gibi, bu ayette aynı zaafıtan bahsedilirken Yahudilerle Arap Müşriklerin beraber ⁽²⁾ anılması da dikkate değerdir.

Kaynakların ve zenginliğin adâletle dağıtım-kullanımı konusunda çeşitli görüşler dünyadaki siyasal arenayı en çok etkileyen meselelerdir. Bugün herkesin bir şekilde tartışmalarda sürekli duyduğu Kapitalizm, Sosyalizm, Neoliberalizm, Faşizm gibi akımların temelinde; bu düşünce sistemlerinin insanın toplumdaki konumunu nerede gördükleri yatar. Ayrıca bu sistemlerden her birine göre maddi kaynakları bölüşmeye ilişkin temel düşünceler farklılık gösterdiği için liberaller ve kapitalistler, sosyalist ve faşistlere savaş açarlar. 2. Dünya Savaşı da tam anlamıyla bir -izm'ler savaşı gibi görülebilir. Cemil Meriç'in tabiriyle "draklimize giydirilen deli gömlekleri" olan ideolojiler sebebiyle ül-

kemizde de yüzlerce insan canını kaybetmiştir. Maalesef bu deli gömlekleri, akıllı insanları tımarhanelere tıkar gibi susturmaya ve hakikati idrak etmekten yoksun bırakmaya yarar. Son tahlilde 2. Dünya Savaşı, zorba oyuncu Amerika'nın 1945 yılında Japonya'ya iki atom bombası atmak suretiyle maddi üstünlüğü elde etmesi ile bitmiş ama soğuk savaş başlatmıştır. Ayrıca bu korkunç saldırı ile verilmiş istenen mesajın Japonya'ya değil, ABD'nin öngördüğü ekonomik sistemi tehdit eden Sovyet Rejimi'ne olduğu söylenmektedir.

Kısrır Döngü

Kaynakları adâletsiz bir şekilde dağıtırken en mantıklı şekilde insanların bu bağımlılığa razı olacağı bir düzen nasıl oluşturulur? Tabi ki, borç sirkülasyonu sayesinde. Bütün sistem borçlanma, faiz birikmesi ve teslim olma şeklinde ilerler. Siz ne zaman ki herhangi bir kredi kartınızın borcunun ödemesini unutursanız, işte o an ödediğiniz faiz para toplayıcılarının havuzuna, yani bankacılık sistemine akar. Ne kadar faiz borcu toplanırsa, alt ve orta tabakadaki insanlar o kadar fakirleşir. Fakirleşmek ile kalmaz, ellerindeki paranın (*gayba inanmayanların varlığına inanmadığı*) bereketi de kaçar. Böylece sadece borcunu vaktinde ödemeyen- ödeyemeyen insan, hal dili ile sistemin bir nevi kölesi haline gelir.

2. Dünya Savaşı'nın akabinde ilk iş olarak Amerika Birleşik Devletleri eksenli uluslararası

organizasyonlar kurulur. (*Birleşmiş Milletler 24.10.1945, NATO 4.4.1949, Uluslararası Para Fonu 27.12.1945*) ve bütün dünya ekseninde bu kuruluşlar üzerinden çeşitli ülkelere nüfuz edilebilecek saha açılmış olur. IMF üzerinden borç verilerek faiz batağına sürüklenen ülkeler özenle fakirleştirilir. Çünkü faize bağımlı ve döviz kuru gibi pamuk ipliğine bağlı borç yükü hiçbir ülkeyi gerçek manada kaldıramaz; uzun vadede bu ilişki köleliğe döner. Sonrasında Birleşmiş Milletlerin konvoyları borçlanan ve borcunu ödeyemediği için krizler geçiren ülkeye yardım olarak gönderilerek bağımlılık taçlandırır. Bir daha dünya savaşları çıkmasın niyetiyle çeşitli milletlerden oluşan bağımsız görünümülü kurumlar açma fikri ile bu kurumların uyguladığı politikalar arasında uzaktan yakından alaka olmadığını tarih göstermiştir.

Aynı hikâye makro ölçekte devletleri krizlere sürüklediği gibi, mikro ölçekte küçük işletmeleri ve aileleri büyük malî sıkıntılara sokmaktadır. Buna rağmen hayali yatırımlar, taşınamayacak kadar risk ile girilen işler, herhangi bir vatandaşın ödeyebileceğinden fazla borç alarak evlenmesi gibi hadiseler tıpkı bir devletin kalkınmak adına yüksek faiz oranları ile küresel sermaye lobisinden borç almasına benzer. Yeni evliler aldıkları borçlar yüzünden en az 5-10 yıl borç öder, doyarsa çalışır ve kazandıkları paranın sürekli borca gittiğini gördükçe (ki bu süreç içinde ihtiyaçlar artmaya ve borçlanılmaya devam edilir) artık huzursuzluklar başlar. Ölümüne ça-

lışma rutini içinde ebeveynler düzenli olarak sisteme borç ödemek üzere yaşayan modern feodal köleler gibidir. Özellikle gelişmekte olan devletlerin çoğunda yaşanan durum bundan farksız değildir.

Bugün ülkeler ve yaşadıkları krizlere baktığınızda hep aynı döngüleri görürsünüz. Uzun uzun makaleler ve teorilerle bu işin dedikodusu çok makbuldür. Kaz gelecek yerden tavuk esirgemeyen ama sonra o verdiği tavuğa da göz diken söz konusu uluslararası kurumlar, koca koca ülkeleri borç batağına sürükledikten sonra kendi ekonomik sistemlerini devam ettirebilecekleri sistem dinamiklerini, ekonomi politikalarını o ülkelere dayatırlar.

Sermaye Katlanır

Nehir herkesin gördüğü tarafa doğru akarsun, insanların birçoğu dünya galesi içindeyken nehrin altındaki derin akıntıyı fark etmez ve kendi istediği yöne doğru yüzdüğünü zanneder. Yüzyıllardır, insanların arasına fitne sokarak savaşları tetikleyen, ölümler üzerinden büyük paralar kazanan ve kimin savaştığı ile hiç de ilgilenmeyen bu derin akıntı doğrusal da değildir. Okyanuslardaki akıntılar gibi girdaplara benzer ve tuttuğu her canlıyı içine doğru çeker. İşte şu an dünyanın üzerindeki toplam servetin yüzde 80'ine sahip olan aileler ve ortaklıklar böyle bir girdap gibidir. Bu yapının tek amacı sürekli olarak sermayelerini büyütme suretiyle dünyadaki gidişata siyasi, ekonomik ve sosyal

**Kaz gelecek yerden
tavuk esirgemeyen ama
sonra o verdiği tavuğa
da göz diken söz konusu
uluslararası kurumlar,
koca koca ülkeleri borç
batağına sürükledikten
sonra kendi ekonomik
sistemlerini devam
ettirebilecekleri sistem
dinamiklerini, ekonomi
politikalarını o ülkelere
dayatırlar.**

olarak kendi çıkarlarına göre yön verebilmektir. Adâletsiz bölüşümün temelindeki en mühim araç olan faiz ise onların en önemli silahıdır.

İşte Rothschild ailesi de 18. yy'dan beri dünya ekonomisinde önemli ailelerinden biridir. Bu yazıda parasal sistemi kendi çıkarlarına işleterek küresel sermayenin nasıl adaletsiz şekilde zapt edildiğine dair örneği bu aile üzerinden vereceğiz. Çünkü bu hayat tarzı, bütün ekonomik işleyişin kodlarını mikro ölçeğe özetlemektedir.

Bugün Rothschild ailesinin elde ettiği maddi gücü anlamak için ataları Amschel Mayer'in hayatına bir bakmak gerekir. Yahudilerin toplumdan dışlandığı ve birçok ülkede normal haklara bile sahip olmadığı bir dönemde, 1743 yılında doğan Mayer, henüz 13 yaşındayken bütün ailesini salgın hastalık sebebiyle kaybeder ve Hannover'e giderek bir bankada önemsiz işler yapar. Eskicilik, emanetçilik gibi işlerle de bir süre geçirir. Kısa sürede paranın nasıl işlediğini öğrenen Mayer, Kessen-Kassel Prensi Wilhelm adına bazı işler yapmaya başlar. Özellikle o dönemin savaşlarında kullanılan paralı askerlerin daha çok para veren tarafa kiralınması konusunda Prens adına iş yaparken kendi de kazanımlar elde eder. Mayer, sermayesinin ta-

mamını Prens Wilhelm'e bildirmeden yatırıma dönüştürür. Diğer yandan Prens'in parası da yine faiz karşılığı ihtiyacı olan diğer prensliklere satılarak sürekli katlanır. Bu süreçte tanışıklıkları Thurn ve Taxis Prensleri'ne ait Avrupa çapındaki posta tekeli sayesinde, önce Prens Wilhelm'in işleri için sonra da kendi ailesi için bilgi trafiğini istediği gibi yönlendirir ve kendisine destek olabilecek iş adamları ile beraber para ağını kurar. Böylece önemli mektuplar yerine varmadan açılıp okunur, borçlu olanların aleyhinde mektuplar hızlandırılıp yavaşlatılarak ticari işler Rothschild ve adına çalıştığı Prens lehine kullanılır. Hangi yatırımın nerede daha kârlı olabileceği, hangi prensin savaşta paraya ihtiyacı olacağı bilgisi sayesinde sermaye sürekli büyür. Bu şekilde Prens'in nüfuzunu kullanarak ilişkilerini kuvvetlendiren Mayer sessizce büyür, 1785'te maliye bakanı olur. Avrupa'nın siyasi-ticari sıralarına hâkim bir hale gelir. Bu süreçte hâlâ fakir gibi davranan Mayer, Fransız General Hoche, Koblenz'i ele geçirince 1794 yılında Prens Wilhelm yaptığı yanlış ticari işlerin ortaya çıkacağından korkarak kaçmak zorunda kalması ile Prens'in bıraktığı paraların kontrolünü ele geçirir. Bütün servet, büyük bir dikkat ve ilişkiler ağını yöneterek, faizle borçlandırmak, bilgi çalmak, borçluları ve yatırımcıları manipüle etmek ve kendi kârı için istediği gibi yönlendirmek suretiyle katlanarak artmıştır.

Aynı dönemde Adam Smith; Rothschild'in sermayesini büyüttüğü 18.yy'ın son çeyreğinde ekonominin kutsal kitabı olarak sunulan "Ulusların Zenginliği" isimli eserini yazıyordu. Smith, bugünün toplumsal sistemini derinden etkileyen ekonomi tabanlı toplumsal yapının temelini homoekonomikus dediği rasyonel insan modeli ile atar. Bu modele göre insan, kendi çıkarı için en kârlı olanı yaptıkça toplum da güçlenecektir. İşte tam da Mayer'in hayat hikayesinin özetidir bu yaklaşım.

Mayer oğullarına sürekli paranın aile içinde kalması, aile içinde evlenilmesi, sıraların saklanması gerektiğini ve İbrani yasası olan "Neşek"i öğütler. Neşek, ısırmak anlamındadır; faizin sadece İbrani dışındaki kişilere uygulanmasıdır. Mayer'in beş oğlu Avrupa'nın beş başkentinde işe başlarlar ve 1812'den beri birlikte çalışarak bu beş merkezdeki para trafiğini, yatırım imkanlarını, siyasi ilişkileri birlikte yöneterek güçlenirler. Böylece sermayeleri hiç bölünmeden tek elde birikir. Bu süreçte aile genişler ve artık Avrupa

asilleri ile evlenerek organik olarak da siyasete nüfuz ederler.

1800'lü yıllara geldiğimizde Osmanlı Devleti'nin ilk defa Rauf Paşa'nın aracılığı sayesinde Rothschild'lerden dış borç almaya başladığını ve bu sürecin devam ettiğini görürüz. O vakte kadar birçok Avrupa devletinin büyük ölçekli yatırımlarını, özellikle demiryollarını fonlayan aile, artık Osmanlı'nın içinde bulunduğu zor durumu da fırsata dönüştürmüştür.

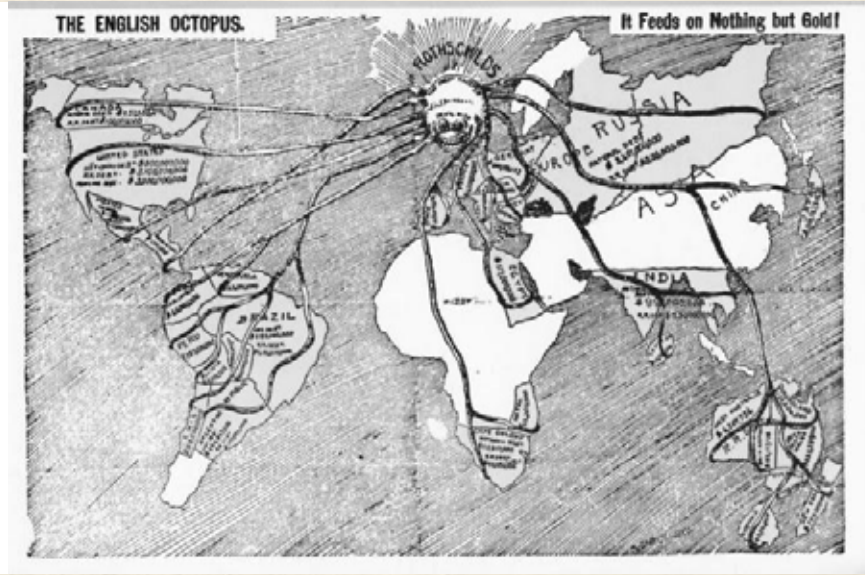
Bugün Amerikan Merkez Bankası'nın paralarını Federal Rezerv Yasası çıkarttığından beri Rothschild'ler kontrol etmektedir. Para basma, yayma ve tahvilleri nakde çevirme yetkisini ellerinde bulundurmaktadırlar. Günümüzde merkez bankası bağımsız olmalıdır düşüncesi, Rothschildler'in para hakimiyetinin sürmesi için piyasaya sürülen bir yöntemdir. Son tahlilde, 1911 yılında bankerlerin desteği ile Amerika'ya başkan yapılan Wilson, baronların arzulu olduğu bağımsız merkez bankası projesini hayata geçirerek devletin kasasını bu ailelere teslim etmiştir. Amerika ve aynı sistemin hakim olduğu birçok ülke bugün kurumsal olarak banka ismi ne olursa olsun, para baronu ailelerden borç almakta, sonra bu borcu ödeyemediği için yine aynı ailelere ait diğer bankalardan borç alarak borcunu ötelemeye çalışmaktadır. Bu kısır döngü, üzerinde parasını henüz ödemediği pahalı kıyafetlerle henüz kredisi tamamlanmamış arabalara binmek konforu karşılığında ruhunu şeytana satmaktan vazgeçebilen yiğitler sayesinde ancak mümkün olabilir.

Bozguncu Ortaklıklar

Gelir ve servet dağılımının dünya savaşlarından sonra giderek sermaye lehine ve emek aleyhine bozulduğu tartışmasız bir gerçektir. Rekabette dayalı piyasalar olacakmış-varmış gibi ekonomi eğitimleri verilmesine rağmen piyasaları örneklerde bahsettiğimiz gibi bazı güç odaklarının (*oligopollerin-tröstlerin*) yönlendirdiği çok açıktır. Böylece üretilen ürün, değer-fayda düzensiz olarak dünyanın en zengin binde birini (%0.1) oluşturan Finansal Elit'in servetini daha da arttıran bir mekanizmaya dönmüştür.

Sistemin devamı için gerekli olan modern ekonomi eğitimi, finansal elitin çıkarlarına hizmet eden gidişatı meşrulaştırma gayesini taşıyan teoriler ile beslenerek semirmektedir. Merak edenler Neoliberalizmin 70-80'li yıllarda ortaya çıkışında Mont Pelerin Society'nin etkisini ve

*English Octopus" American Populist cartoon on Rothschild control of world gold, 1894, from "Coin's Financial School" (1894) p 124

öncü teorisyenlerin nasıl ön plana çıkarılarak desteklendiğini inceleyebilirler. Sonraki süreçte Reagan ve Thatcher'ın el ele vererek dünya pastasını altın tepsi ile liberal para babalarına nasıl sunduğunun hikayesi de önemlidir.

Yani artık ekonominin matematik, istatistik ve psikolojiyi yutarak çok başlı bir ejderhaya dönüştüğünü söylesek çok da abartmış sayılmayız. Bu kadar teknik, bilimsel yenilik, dijital gelişmişlik, veri analizleri vs. olmasına rağmen insani değerler ile uyumlayan günümüzün sosyo-ekonomik sisteminde; yani çok başlı ejderhanın krallığında, pastanın adâletli şekilde bölüştürülmesi mümkün değildir. Sistemin kartlarını sermayenin çoğuna sahip olan ve sermaye giriş çıkışlarını kontrol edebilen zorba güç dağıtmaktadır. Günümüzde hala Rothschildler ve onlar gibi sayılı birkaç aile Dünya siyasetini kendi sermayeleri lehine yönlendirmek için hiçbir insanî değer tanımadan bozgunculuk yapmaktadır.

Amaçlarına ulaşabilmek için kendi işlerine yarayacak politikacıları önce yükseltiyor, sonra destekleri ile ayakta tutuyor ve istemedikleri politikalar yapmaya kalkışarlarsa onları bir hamle ile sahneden atmaktalar. Sözelimi yeterince işe yaradıktan sonra Napolyon, manipüle edilerek Waterloo Savaşı'na girer ve Rothschild'ler tarafından satın alınan arkadaşı Mareşal Soult'un ihaneti sayesinde alaşağı edilir. Soult'a bu hareketi karşılığında yüksek memuriyet verilir. Tıpkı Napolyon gibi Bismark, Disraeli ve Metternich gibi siyasetçiler yine Rothschild ailesinin siya-

si kuklalarıydılar. Günümüzde siyasi-ekonomik ilişkiler ağına biraz yoğunlaşırsak arka planda devam eden para trafiğindeki önemli yolların nasıl tutulduğunu, pasta paylaşma siyasetini az çok gözlemleyebiliriz.

Bölüşüm sorununu temelden çözecek gelir dağılımı, vergilendirme ve adâletli rekabet meselelerine pratiğe uygulanabilecek öneriler getiremeyen, sosyal devlet gibi refahın tüm topluma yayılmasını amaçlayan telafi edici politikalara pek önem vermeyen ekonomi bilimi son tahlilde bu finansal elitin çıkarlarına hizmet etmektedir. Sanayileşme sonrası gelir dağılımı daha da olumsuz hale gelmiş, zengin ile fakir arasındaki makas giderek açılmıştır. Böylece sistemde her ne kadar sürekli daha fazla üretim yapılıyor olsa da adaletsiz paylaşım sonucu zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapan bir düzen devam etmektedir. Son 50 yılda yaşanan ekonomik büyümenin son 1000 yıldaki büyümeden daha fazla olmasına karşı eşitsizlik, işsizlik, yoksulluğun neden giderek yaygınlaştığı böylece daha net görülüyor. Dünya nüfusunun yarısı yoksulluk sınırında yaşarken, küresleşen ve hızlı ulaşım ve iletişim sayesinde sınırların ortadan kalktığı böyle bir zaman diliminde açlık ile mücadele etmek zorunda kalan ülkeler yalnız başına kalıyor. En içimizi acıtan örnek ise, dünyanın gözü önünde milyonlarca insan için kutsal sayılan bir beldenin bu kadar yoksulluk içinde bırakılan, en evrensel hakları ellerinden alınan Müslüman halkının durumudur. Tarih, gelişmiş devletler denilen, sermaye büyütmek-

1800'lü yıllara geldiğimizde Osmanlı Devleti'nin ilk defa Rauf Paşa'nın aracılığı sayesinde Rothschild'lerden dış borç almaya başladığını ve bu sürecin devam ettiğini görürüz. O vakte kadar birçok Avrupa devletinin büyük ölçekli yatırımlarını, özellikle demiryollarını fonlayan aile, artık Osmanlı'nın içinde bulunduğu zor durumu da fırsata dönüştürmüştür.

ten başka herhangi bir değere sırtını dayayamayan batı medeniyetini ve onların işbirlikçisi ülkeleri; Teoman Duralı'nın tanımıyla Çağdaş Küresel İngiliz Yahudi Medeniyeti'nin temsilcilerini Afrika, Hindistan, Afganistan, Suriye, Irak, Mısır, Kudüs gibi kan ağlayan ülkelerin tarumar edilmesinin müsebbibleri olarak yazacaktır. Bu konuda bize düşen en mühim görev, bu girdaba kapılmadan menzilmize doğru sabırla ku- laç atmaktır. ■

Kaynaklar:

- 1) Rothschild Hanedanlığı, Dr. John Coleman, Destek Yayınları, 2019
- 2) Rothschild Hanedanı, Kurshad Berkkan, Eftalya Kitap, 2016
- 3) Mehmet Emin Rauf Paşa, (1780-1860), Mehmet Doğan, Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi, 2019

Dipnotlar:

- 1) Yahudilerin (kendi sapkın inanç sistemleri içinde bile olsa) ahiret hayatı ile ilgili inanç zayıflığı ve buna binaen yapıp ettikleri Bakara suresi 94-96. Ayetlerde çok vazih bir biçimde anlatılmaktadır.
- 2) Kuran Yolu Tefsiri: Cilt 1, S.159-160

İSRAİL SEÇİMLERİNDE DENGİ: **BİRLEŞİK** **ARAP LİSTESİ**

Enes Malik Yılmaz

Raam Partisi Lideri Mansur Abbas

İşgalci İsrail’de son iki yılda dört genel seçim yapıldı. Son olarak ise 23 Mart 2021’de gerçekleştirilen genel seçimlerde Netanyahu ve koalisyon grubu yine hükümet kurmak için gerekli olan çoğunluğu sağlayamadılar. Hükümet kurmak için Knesset’te (İsrail Meclisi) bulunan 120 sandalyeden en az 61’ine sahip olmak gerekiyor ve Netanyahu kabininin mevcut potansiyeli 60 sandalyeye ulaşmıyor. Bununla beraber, muhalefetin de ye-

terli düzeyde milletvekili sahibi olmaması, mevcut hükümet belirsizliğinin devam edeceğine işaret ediyor. Aslında zaten İsrail seçim sistemi, tek başına bir partinin iktidara gelmesini neredeyse imkunsüz kılıyor. Dolayısıyla eskiden beri ülkede sürekli koalisyonlar kuruluyordu. Ancak bu defa, koalisyonun nasıl bir kimliğe sahip olacağı belli olmadığı için bir kriz yaşanıyor. Yani partiler, koalisyon ortaklarını seçebilmiş değiller henüz.

Daha önemlisi, bu sonuçlar İsraili seçmenler arasındaki bölünmüşlüğün derinliğini gösteriyor. Neredeyse tamamen Netanyahu üzerinden gerçekleştirilen bir seçim süreci işlenirken taraflar Netanyahu-yanlıları ve Netanyahu-karşıtları olarak ikiye ayrılmış durumdadır.

İki grup da Knesset’te gerekli asgari yeterliliği sağlamak ve mevcut dengeyi değiştirmek için çeşitli arayışlara girmiş durumdadır. Raam Par-

Raam, Mansur Abbas'ın liderliğini yürüttüğü ve İsrail vatandaşı olan Arapların haklarını savunan bir siyasi partidir. Ayrıca, anti-Siyonist ve İslamcı söylemleriyle de Mansur Abbas zaman zaman dikkatleri üzerine çekmeyi başarmıştır.

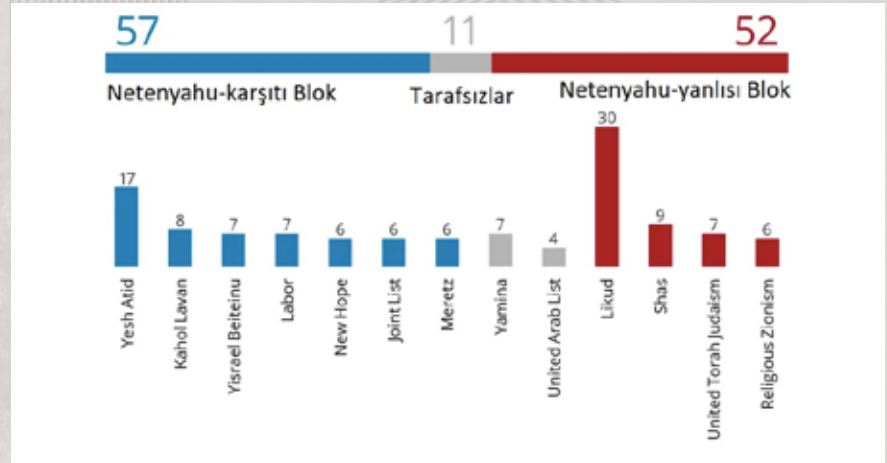

tisi bu noktada önem kazanıyor. Raam, Mansur Abbas'ın liderliğini yürüttüğü ve İsrail vatandaşı olan Arapların haklarını savunan bir siyasi partidir. Ayrıca, anti-Siyonist ve İslamcı söylemleriyle de Mansur Abbas zaman zaman dikkatleri üzerine çekmeyi başarmıştır. Birleşik Arap Listesi (Raam), İsrail siyasetindeki mevcut dengeyi değiştirebilecek potansiyele sahip. Nitekim hem Netanyahu yanlıları hem de Netanyahu karşıtları, dengeyi kendi lehlerine çevirmek için Raam'ın desteğine ihtiyaç duymaktalar.

Bu denge siyasetinden en fazla kâr elde etmek isteyen Raam lideri Mansur Abbas, herhangi bir koalisyon teklifine açık olduklarını, her iki tarafla da iletişim kurabileceklerini ifade etti. Ayrıca, iki tarafla da kolayca koalisyon kurmayacaklarını söyleyerek, bu siyasi krizi bir fırsatı çevirme yönündeki duruşunu yineledi.

Her ne kadar Netanyahu, çoğunluğu sağlamak için Birleşik Arap Listesi ile koalisyon kurmaya ihtiyaç duysa da Netanyahu'nun mevcut müttefikleri bu duruma pek sıcak bakmayabilir. Nitekim, Dini Siyonizm Partisi lideri ve Netanyahu'nun müttefiklerinden olan Bezalet Smotrich, olası bir Raam koalisyonundan duyacağı rahatsızlığı dile getirmişti.

İsrail vatandaşı olan Araplar, mevcut İsrail nüfusunun yaklaşık %20'sini oluşturuyor. Buna rağmen bir Arap partisi hiçbir zaman İsrail hükümetinde yer almadı. Bu açıdan da düşünüldüğü zaman Raam ve Mansur Abbas, kriz sürecini mümkün olduğu kadar değerlendirmeye

ye çalışıyor. Her ne kadar hükümet krizi olarak görülse de bu durum, aslında İsrail'deki kimlik krizinin bir dışa vurumu olarak da okunabilir. Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi önceki seçimler de göz önünde bulundurulduğunda toplumdaki ideolojik kamplar arasındaki uçurum gitgide artıyor. Elbette toplumdaki bu ideolojik ayrışmanın temel sebeplerinden biri de seçim kampanyasında kullanılabilecek ve toplumun konsolide edilmesine yarayacak olan dış güvenlik sorunlarının görece azalmış olmasıdır diyebiliriz.

Öte yandan, ABD'nin yeni başkanı Biden'ın İsrail merkezli politikalarının henüz tam bir netlik kazanmamış olmasında şüphesiz İsrail siyasetindeki bu krizin de etkisi var. Nitekim Ocak ayında gerçekleştirilen önceki seçimlerden sonra Biden, Netanyahu'yu tebrik etmek için 1 ay kadar beklemişti.

İsrail'de kurulacak olan hükümet koalisyonunun tonunun nasıl olacağı birçok farklı açıdan önem taşıyor. ABD'nin bölgedeki en önemli müttefik ve ileri karakolu durumunda olan İsrail'de kimin iktidar olacağı, ABD'nin bölge politikalarını da etkileyecektir. Biden'ın daha ılımlı politikalar izleyeceği yönündeki adımları da bunu destekler niteliktedir. Ayrıca, kurulacak olan hükümet, İsrail'in Filistinliler ve diğer Arap ülkeleri ile olan ilişkilerini de etkileyecektir. Bu açıdan Raam'ın elinin güçlü olması, Filistinliler açısından olumlu etkiler doğurabilecek niteliktedir. Aynı şekilde, merkez-sol veya merkez bir koalisyon hükümeti de Filistin müzakerelerini yeniden canlandırabilir. Bu ihtimal Biden'ın ılımlı yaklaşımıyla daha da uyumlu görünmektedir. Elbette Netanyahu hakkındaki yolsuzluk suçla-

İsrail vatandaşı olan Araplar, mevcut İsrail nüfusunun yaklaşık %20'sini oluşturuyor. Buna rağmen bir Arap partisi hiçbir zaman İsrail hükümetinde yer almadı. Bu açıdan da düşünüldüğü zaman Raam ve Mansur Abbas, kriz sürecini mümkün olduğu kadar değerlendirmeye çalışıyor. Her ne kadar hükümet krizi olarak görülse de bu durum, aslında İsrail'deki kimlik krizinin bir dışa vurumu olarak da okunabilir.

maları da Netanyahu'nun koalisyon sürecini etkileyebilecektir.

Sonuç olarak, İsrail'de dış tehditlerin azlığı, içerideki siyasi kamplar arasındaki çizgilerin çok daha keskinleşmesine sebep olmaktadır. RAAM'ın hangi tarafla koalisyon kuracağı, bu yazıyı kaleme aldığımız günlerde hâlâ belirsizdi. Siyasi kampların gittikçe keskinleştiği böylesi bir durumda RAAM'ın yürüteceği politika da ayrı bir önem kazanmaktadır. ■

ADÂLETE MEKTUP

Ahmet Avanlier

“

Her zaman tetikte ve uyanık olması gerektiğinin farkında olan Yâsir, çocukken dünya insanların herkese adâletli bir nazardan bakmadığını bilmiyordu. Bütün çocuklar aynı acıları yaşıyor, aynı olaylara üzülüyor, aynı kederlere dertleniyor zannediordu. Silahların gölgesinde oyun oynamayı hatta “şehitçilik” oyununu bile doğal karşılıyordu. Masum bir tebessümün çocuklara ne kadar çok yakıştığından haberi bile yoktu.

”

“**Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır.**”

Dünyaya yaşadığı çevreye, olaylara duyarlı olan kimseler; gördükleri bir çirkinlik ve haksızlık karşısında sessiz kalmazlar, “Bana dokunmayan yılan bin yaşasın” mantığı ile hareket etmezler. Dünyanın herhangi bir yerinde de olsa bir zulüm varsa bunu duymazlıktan, görmezlikten gelemezler. Özellikle bu duyarlı kimseler Müslüman ve Kur’an ahlâkı ile yoğurulan kimseler ise onlar için bu duyarlılık, insan olmanın getirdiği hassasiyetin ötesinde imanî bir görevidir.

Yâsir 13 yaşında Filistinli bir çocuktur. Kadim Kudüs’ün Mescid-i Aksa’ya çıkan ve buram buram tarih kokan sokaklarının birinde, bakımsızlıktan sivaları dökülmüş, mevcut şartların bütün acımasızlığına inat edercesine ayakta durduğu aşikâr olan bir evde, ailenin dördüncü erkek çocuğu olarak dünyaya gelir. Gözlerini dünyaya açtığında elbette hayatın ona sunduğu alabildiğince çetin ama bir o kadar da şerefli sorumluluğun bilincinde değildir. Bunu ona zaman ve yaşadıkları öğretecektir.

Genç yaşına rağmen yüreğine sığdırdığı kocaman imandan, üzerine titreyen Hacer yürekli anneciğinin öğrettiği Kur’an’dan, daha 2 yaşındayken İslam’ın onuru ve şerefini savunurken şehit olan babacığından kalan kutsal bir mirastrı bu sorumluluk. Omuzlarına yüklenen bu kutsal sorumluluğu taşıması ise kaderi, onun payına düşen imtihani ve cenneti kazanmaya vesilesi olacaktır.

Her zaman tetikte ve uyanık olması gerektiğinin farkında olan Yâsir, çocukken dünya insanlarının herkese adâletli bir nazardan bakmadığını bilmiyordu. Bütün çocuklar aynı acıları yaşıyor, aynı olaylara üzülüyor, aynı kederlere dertleniyor zannediyordu. Silahların gölgesinde oyun oynamayı hatta “şehitçilik” oyununu bile doğal karşılıyordu. Masum bir tebessümün çocuklara ne kadar çok yakıştığından haberi bile yoktu.

Büyüdükçe, yaşadıkça, anlıyordu adâletsizliği...

İlk defa bir gece yarısı zorbaca evlerine giren, herhangi bir sebep yokken tüm evlerini dar-madağın eden ve hukuk tanımaz tavırlarına karşı onlara direnmeye çalışan ağabeyini tutuklayan, zalim İsrail askerlerinden öğrendi zulmün ne demek olduğunu. Dünyanın başka ülkelerinde yaşlıları okuduğu kitaplardan öğrenirken bu kavramları, genç Yâsir uygulamalı olarak öğ-

reniyor ve belki de bu öğrendikleri onu vaktinden önce olgunlaştırıyordu.

Bir gün kime göndereceğini bilemediği bir mektup yazdı genç Yâsir.

“Ben 13 yaşında Filistinli bir gencim. Bu mektubu sadece kendi adıma değil, El Halil’de, Yâfa’da, Ramallah’ta, Gazze’de bulunan yaşlılarım adına da yazıyorum. Geçenlerde bir sosyal medya haberinde, Avrupa’nın bir şehrinde, büyük bir ağacın tepesinde mahsur kalan sevimli, küçük bir kedi yav-

ma bahanelerle çocuklar hapislere atılırken, annelerin eşlerini ve çocuklarını sabah evlerinden bir kahpe kurşun ile şehit olabileceği ihtimaliyle uğurlarken; bu coğrafyada yaşayan bizler, neden sağır dünyanın ilgisini çekemiyoruz? Neden biz Filistinli çocuklar, ağaçta mahsur kalmış kedi yavrusu kadar gündem olamıyoruz?” Neden dünyadaki birçok kahramanın, kurtarmaya değer bulunduğu canlılardan olamıyoruz? Acaba biz dünya için yok muyuz?

Peki siz sevgili Müslümanlar, siz ne kadar bizim farkımızdasınız?

Anneciğimin bana öğrettiği Kur’an’da bahsedilen, âlemlere rahmet olarak gönderilen, tüm insanlığa örnek Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (sav)’ın ümmeti olan Müslümanlar nerede? Dünyanın bir yerinde adâletsizlik varsa, uyku bana haramdır diyecek, bir Müslüman kardeşim zulüm altında ise bu bana yapılmış demektir hassasiyeti taşıyacak; İslam’ın hassasiyetlerini, onurunu kendi makamından, mevkiinden üstün tutacak Müslümanlar nerede?

Buradaki meselenin Filistin’in davası değil İslam’ın davası olduğunu anlayacak Müslümanlar nerede?

Dedemin bana müjdelediği, ağabeylerimin biliyoruz mutlaka gelecekler dediği Müslümanlar nerede? Yanlış anlamayın beni sakın, şikâyet etmiyorum. Biz bu şerefli sorumluluğu gururla sahipleniyor ve Allah’ın vadettiği cennetin ucuz olmadığını çok iyi biliyoruz. Tüm dünyaya bir yandan insan hakları masalları okuyup diğer yandan zulmün en büyüğünü yapanlar; burada yaşayanları, kendi yurdumuzda gördüğümüz baskıyı, ezizliği görmezden gelenler; süslü süslü cümlelerle, ağız dolusu sloganlar ile bayrak sallayıp da bâtıla karşı mücadele etmeyenler! İyi bilin ki Allah’ın vadettiği adâlete güveniyoruz biz. Hak’kı hak bilip Hak’kı savunanlara, bâtılı bâtıl bilip onunla savaşanlara selam olsun!

Kardeşiniz Yâsir.”

Bu mektubun üzerine bir kelam edemeden, Mescid-i Aksa’yı ve Kudüs’ü kutsal kabul ederek sahiplenilen tüm Müslümanları Mescid-i Aksa’nın avlusunda kılacağımız şükür namazları için seherlerde duaya davet ediyorum. ■

**Dünyanın bir yerinde
adâletsizlik varsa, uyku
bana haramdır diyecek,
bir Müslüman kardeşim
zulüm altında ise bu
bana yapılmış demektir
hassasiyeti taşıyacak;
İslam’ın hassasiyetlerini,
onurunu kendi
makamından,
mevkiinden üstün
tutacak Müslümanlar
nerede?**

rusunu ve onu kurtaran itfaiyecinin haberini gördüm, altındaki binlerce beğeniyi ve yüzlerce yorumu okudum. Paylaşımı ve yazılanları ben de çok beğendim biliyor musunuz? Altındaki yorumlarda sevimli kediyi kurtaran itfaiyeci için “Kahraman” yazıyordu. Ben de o itfaiyeci abiyi kahraman olarak gördüm. Bir başkası “Bir daha hiçbir kedi bu korkuyu yaşamamasın ne olur! diye başlayan duygu yüklü yorum paylaşmış. Ben de aynısını düşünüyorum biliyor musunuz?

Ama şunu düşünmekten de kendimi alamıyorum. Burada çocuklar öldürülürken, gece yarısı zorbaca evlerimize girilip her yer dağıtılırken, saç-

“Gerçekten Kudüs’e sahip olmak istiyorsan iman edip salihlerden olacaksın.”

Mehmet Ali Bulut

Mehmet Ali Bulut

Mehmet Ali Bulut

Röportaj: Gülşah Ertaş

Cenâb-ı Hakk, Enbiya suresi 105. Ayette “And olsun zikirden sonra Zebur’da da yeryüzü salih kullarıma kalacaktır diye yazmıştık.” diye buyuruyor. Bana göre buradaki arz iki yerdir: Birisi Mısır’dır, birisi de Kudüs ve çevresidir. Kudüs daima onu hak edene verilecektir.

Kudüs Mehmet Ali Bulut için ne ifade ediyor?

Kudüs benim gönlümde çok farklı bir yerdedir. Ben Kudüs'ü hiçbir zaman Filistin'le karıştırmam. Ümmetin yapmış olduğu temel hata Kudüs ile Filistin'i aynı sayması, o halkın millî mücadelesi ile Kudüs'ü savunmanın aynı şey olduğunu zannetmesidir. Kudüs Cenâb-ı Hakk'ın özel tasarımıdır. Efendimizi (sav) oraya getirdikten sonra göğe çıkartmıştır. Dolayısıyla, Kudüs'ün İslam içindeki yeri çok farklıdır. Kudüs'ün baş mimarı İsrailoğulları'na peygamber ve kral olarak gönderilmiş olan Hz. Süleyman'dır. O mabedi (Mescid-i Aksa) yaparken de gelişi güzel yapmadı. Neticede bunun baş mimarı bir nebîdir. Dolayısıyla da mabedi yaparken Allah'a hizmet etsin diye adını koydular. O yüzden adı "kutsanmış ev" anlamına gelen Beytül Makdis'dir, Kudüs'tür. "Orda mutlak mânâda can, mal ve ırz güvenliği korunur" demektir. Kudüs budur. Kudüs; insanın içine atladığı zaman malını, canını, iffetini koruyabildiği bir yerdir. Emniyette olduğu, güvende olduğu bir yerdir. O anlamda "Kudüs" denmiştir.

Cenâb-ı Hakk, Enbiya suresi 105. Ayette **"And olsun zikirden sonra Zebur'da da yeryüzü salih kullarına kalacaktır diye yazmıştık."** diye buyuruyor. Bana göre buradaki arz iki yerdir: Birisi Mısır'dır, birisi de Kudüs ve çevresidir. Kudüs daima onu hak edene verilecektir. Peki hak eden kimdir? Salih kullardır. Bu noktadan baktığımızda, daima onu hak edenin elinde olmak zorundadır. Aksi halde kaybedilir. Hz. Davud (as) zamanında Kudüs'ü ele geçiren İsrailoğulları birbirlerini yok etmeye ve nebilere de öldürmeye başlayınca İsrâ Suresi 5. Ayette buyrulduğu üzere, Allah Teâlâ Kudüs'ü onların elinden alıp putperest Babillilere verdi. Kral Nebukadnezar (Buhtunnasr) Kudüs'ü harap etti (M.Ö 587). Yani İsrailoğulları, Allah tarafından hikmete ve lütfâ mazhar bir kavim olmasına rağmen edepsizlik, hakikate itibarsızlık ve kadirsizlikte öyle bir noktaya vardı ki Allah acımasız ve güçlü putperest kavimleri bunların üzerine musallat etti.

Kudüs'ün putperestlere teslim edilmesinin hikmeti nedir?

Şimdi bir insan kâfir olmadan, nimeti reddetmeden Allah onu bu duruma düşürür mü? Uzun bir müddet Allah'a ibadet etmiş, içinden peygamberlerin çıktığı bir halk niçin putperestlerin emrine verildi? Bunun hikmetini an-

layamadık. Biz Müslümanlar bunu anlamadan Kudüs meselesini çözemeyiz. Nitekim, Kudüs meselesinin çözülme ihtimali var. Biz onu da yine Kuran-ı Kerim'de görüyoruz. Biraz önce değindiğimiz gibi, Kudüs'ü elinde tutmanın birinci yolu salahlıktır. Salahlık nedir? Allah **"Salih kullarım"** diyor. "Muttaki (Takva sahibi), çok zikir yapan, çok ibadet eden, çok Allah'tan korkan" demiyor. Fıtratı bozulmamış, gönlü esenlik içinde olan, insanları ezmeye, bozmaya, öldürmeye yanaşmayan, kendisine güvenilen kişi, salih insandır.

Babil sürgünü sürecinde İsrailoğulları tövbe istiğfar edince, kırk yıl sonra Cenâb-ı Hakk bir şekilde tekrar bu kavmi Kudüs'e getirdi. Ve tekrar kendi mabedlerini yapmalarına onları müyesser kıldı. Ama azgınlıkta tekrar had safhaya geldikleri için bu sefer de Allah "Selefkoslar" dediğimiz Yunanlıları bunlara musallat etti. Onlar da Kudüs'ü tarumar ettiler. Önerine gelen Yahudi'yi kestiler, öldürdüler. Sonra Romalılar geldi, Romalılar nispeten adâletli davranmaya çalıştılar.

Fakat bunlar kendi içinde bir Mesih beklentisi içinde oldukları için gelen her peygamberi ve nebiyi reddettiler. Yirmiden ziyade peygamberi öldürdüler. Hz. Zekeriyâ'nın (as) hayatını okuduğunuzda göreceksiniz, Yahudilerin içinde din adına hareket eden Ferisiler ve Yazıcılar diye guruplar vardı. Bunlar Allah'ın dinine ve hakikatine karşı Romalılardan daha merhamsizlerdi.

Biz Kudüs'ü neden kaybettik?

Biz bu şehri Hristiyanlardan aldık. Hristiyanlar Kudüs'ü Yahudiler için çekilmez kılmıştı. Onlar da liyâkatlerini kaybettikleri için Cenâb-ı Hakk bu sefer gerçek sahipleri olan selamet ve sulh ehli olan Müslümanlara teslim etti. Ne zamana kadar? Biz de liyâkatimizi kaybedene kadar. İngiltere'den gelip Kudüs'ü elimizden aldılar. Zira, Kudüs'ün istediği barışı temin edecek kabiliyette değildik. Peki, onlar bizden salihler mi, Allah onlara verdi? İki şık var: Ya bu ayette hâşâ bir yanlışlık vardır ya da bizde bir yanlışlık vardır. Cenâb-ı Hakk diyor ki Kudüs'ü ben salihlere teslim ederim. Ama bu salih, namaz kıldığı halde ama her türlü fırladığı çeviren değildir.

Salâhaddin Eyyûbi Kudüs'ü yeniden almak istediği zaman bir gerçekle karşılaştı ve gördü ki bölge halkından Müslüman olanların büyük bir kısmı görüntüde Müslüman. Eğer bunları

Babil sürgünü sürecinde İsrailoğulları tövbe istiğfar edince, kırk yıl sonra Cenâb-ı Hakk bir şekilde tekrar bu kavmi Kudüs'e getirdi. Ve tekrar kendi mabedlerini yapmalarına onları müyesser kıldı. Ama azgınlıkta tekrar had safhaya geldikleri için bu sefer de Allah "Selefkoslar" dediğimiz Yunanlıları bunlara musallat etti. Onlar da Kudüs'ü tarumar ettiler.

İslah edip arkasını sağlama almadan Kudüs'e saldırsa nifak ordusu arasında ezileceğini gördü ve ehlisünnet çizgisinin dışında kalan heterodoks (Temel İslam düşünceleri ve ilkelerinin aksine hareket) hareketleri temizledi. Çünkü içimizden birileri nifak edip davaya hıyanet etmedikçe yıkılmayız.

Salâhattin Eyyûbi'den sonra Kudüs, Birinci Cihan Savaşı'na kadar Müslümanların elinde kaldı. Sonra oraları kaybettik. Peki niye kaybettik? Bazı şeylerin de vakti gelmişti. İsrâ suresini biz doğru okuyamadık. İsrâ suresinin bir adı da İsrail suresidir. İsrâ Suresi'ni doğru okuyabilseydik bunların bir rövanş hakkı olduğunu, bunların yeniden ayağa kalkıp gelip buraları alacaklarını düşünürdük. Bunun gerekçesi de var. Müslümanların salih olmaktan çıkmış olması. Bugünkü İslam toplumu salih midir? Siz hangi şehre girdiğinizde kendinizi güvende hissedebiliyorsunuz? Mekke'de mi, Medine'de mi, Kudüs'te mi? Hangi şehir içine sığındığınızda sizi zalimlerden koruyabilecek kadar can ve mal güvenliği sağlayabiliyor? Biz asıl kutsiyetimizi kaybettik. Biz bütün alanlarda kutsiyetimizi kaybettik.

**Salâhaddin Eyyûbi
Kudüs'ü yeniden almak
istediği zaman bir gerçeğe
karşılaştı ve gördü ki bölge
halkından Müslüman
olanların büyük bir kısmı
görüntüde Müslüman. Eğer
bunları ıslah edip arkasını
sağlama almadan Kudüs'e
saldırsa nifak ordusu
arasında ezileceğini gördü
ve ehlişünnet çizgisinin
dışında kalan heterodoks
(Temel İslam düşünceleri ve
ilkelerinin aksine hareket)
hareketleri temizledi. Çünkü
içimizden birileri nifak edip
davaya hıyanet etmedikçe
yıkılmayız.**

O yüzden de Allah bizim elimizden tekrar Kudüs'ü aldı. Salih olduğumuzda, dünyanın tamamı karşımızda dursa da Allah o mıntıkayı, o bölgeyi yeniden salihlere tercih edecek. Temel mücadele Filistin için değil, topraklar için mücadele değil, Kudüs'ü almak için mücadele değil. Temel mücadele, Müslüman'ın yeniden salih bir hâle getirilmesidir.

Allah Teâla şöyle buyuruyor: *"Bir zaman sonra onlara karşı size tekrar üstünlük verdik, servet ve oğullarla gücünüzü arttırdık; adamlarınızın sayısını daha da çoğalttık. Eğer iyilik ederseniz kendiniz için iyilik etmiş olursunuz; kötülük ederseniz yine kendinize edersiniz. Nihayet ikinci cezalandırma vakti gelince, düşmanlarınızın onurunuzu çiğnesinler, daha önce girdikleri gibi yine mescide girsinler ve ellerine geçirdikleri her şeyi yakıp yıksınlar istedik."* (İsra 6.7)

Bu üstünlük nasıl bir şeydir onu sen düşün. İstidat yüksekliği midir, hinlik midir, zekâ mıdır? Teknoloji üretebilme kabiliyeti midir? Ama diyor ki "Kendi katımdaki bir bilgiden dolayı sizi âlemlere üstün kıldım." Ne demek bu? Yahudilik İslamiyet'ten yüksek midir? Hayır. Ama diyor ki "Ben sizi kavim olarak üstün kıldım." Bu üstün kılma durumu onların lânetlenmesine ilahi gazaba uğramasına mâni olmadı. Onlar gazaba uğradı diye Allah onlardan üstünlüğü alma-

dı. Fitnede hâlâ üstünler, teknoloji üretmede üstünler, insanları parmaklarında oynatmada üstünler, insanların paralarını murdar etmede üstünler, insanları para yoluyla avlamada üstünler.

Kudüs kimindir?

"Tanrının Halkının Başı Allah'la Dertte" kitabını yazarken *"İsrail'i kim durduracak?"* diye yol aldım. Sadece Kur'an'ı Kerim, hadisler, muharref Tevrat ve onların çevresinden hareketle şu kaniya vardım: İsra suresinin başında Hz. Peygamber'in (sav) kendi ismiyle anılmaması bize bir görev yüklüyor.

"Bir gece, kendisine bazı âyetlerimizi göstereyim diye kulunu Mescid-i Harâm'dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah eksikliklerden münezzehtir. O, gerçekten her şeyi işitmekte ve görmektedir." (İsra 1)

Allah Teâla sadece Hz. Muhammed'i (sav) anıyordu Kudüs meselesi sadece Arapların işi olurdu. Ama kulunu andı, böylece Hz. Muhammed'in nübüvvetine inanan her kavmi bu noktada teyakkuza çağırırdı, "Kudüs sizin de meselenizdir." demek istedi. Oysa, aynı surenin 2. ve 3. ayetlerinde Hz. Musa'yı ismen, kavim peygamberi ve kendisine kitap verilen peygamber olarak andı. Hz. Nuh'u da ismen ve çocuklarıyla andı. Yani şimdi bazen birileri çıkıyor "Kudüs niye Türkiye'nin meselesi?" diyor. Bal gibi Türkiye'nin meselesidir. Afganistan'ın da meselesidir. Pakistan'ın da meselesidir. Türk Cumhuriyetlerin, kendisini Müslüman zanneden herkesin meselesidir.

Rasûlullah (sav) *"Yemek yiyenlerin yemek kabının başına üşüştükləri gibi, insanların size karşı birleşip başınıza üşüşmeleri yakındır."* Biri "O gün biz sayıca az olduğumuz için mi (bu duruma düşeriz)?" diye sorunca, *"Hayır, bilakis o gün sayıca oldukça fazlasınız. Fakat selin kenara attığı çer çöp gibi (değersiz)siniz. (öyle ki) Allah düşmanlarınızın kalbinden sizin mehabetinizi (korku) çekip çıkarır ve sizin kalbinize de VEHN koyar."* diye buyurdu. *"Vehn nedir, ey Allah'ın Rasülü?"* diye sorduklarında, şöyle buyurdu: *"Dünya sevgisi ve ölüm korkusu."* (Ebu Davud, Melâhim, 5)

Dolayısıyla Kudüs meselesi bir güç, bir cesaret meselesi değil; yeniden iman meselesidir. Fatih suresinde doğru yolda (sırat-ı müstakim) olabilmemiz için *"kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet"* diye dua ediyoruz. Şimdi sana soruyorum: Bu memleketin yüzde doksan dokuzu

Müslüman'dır. Beş vakit namazı tam kılan yüzde kaçtır? Yüzde sekizdir.

Allah Teâla şöyle buyuruyor: **"Onların ardından, namazı bırakan, şehvetlerine uyan bir nesil geldi. İşte bunlar azgınlıklarının karşılığı-nı göreceklerdir."** (Meryem, 59)

Şehvet denilen, dünya nimetlerinin her tür-lüsüdür. Makam, mevki, kadın, erkek vs... Her kim iyi olan dedesinin halini yolunu, iyi olan dini bırakıp namazı terk ederse, şehvete dalar-sa, dünya hırslarına ve nimetlerine dalarsa, Al-lah onu ğayyaya atacak. Ğayya nedir? Cehen-nemde bir kuyu. Ğayya hayatın içinde tiryaki-liklerden oluşturduğumuz ve sonra dibi açıldı-ğında sizi cehenneme götürecek bir alışkan-lıklar kuyusudur ve bugün ümmet alışkanlıklar kuyusu içinde debelenmektedir. Kaygan ve yapışkan olan bu kuyu içinde debelendikçe batarsın. Bu kuyudan çıkmak için önce tevbe edeceksin. Bu tiryakiliklerden, para tapıcılığından vazgeçeceksin, Allah'tan korkacaksın. Bu

Biz asıl kutsiyetimizi kaybettik. Biz bütün alanlarda kutsiyetimizi kaybettik. O yüzden de Allah bizim elimizden tekrar Kudüs'ü aldı. Salih olduğumuzda, dünyanın tamamı karşımızda dursa da Allah o mıntıkeyi, o bölgeyi yeniden salihlere tercih edecek. Temel mücadele Filistin için değil, topraklar için mücadele değil, Kudüs'ü almak için mücadele değil. Temel mücadele, Müslüman'ın yeniden salih bir hâle getirilmesidir.

tevbeden sonra dönüp Kuran'ın emrettiği gibi iman etmemiz ve tevbede istikrar gösterme-miz gerekiyor. Allah'ı kandıramazsın. Gerçekten Kudüs'e sahip olmak istiyorsan iman edip sa-lihlerden olacaksın.

Ben hiçbir Filistin mitingine katılmadım. Bilerek katılmadım, içim yana yana katılmadım. Bu-ralarda yürüyerek Filistin'e yardım edemezsin. Filistin için yürüyüş yapıyorlar. Hepsinin aya-ğında Amerikan çizmesi, hepsinin üstünde Al-man montları hepsinin üstünde bilmem nere-nin takım elbiseleri, yakıyorsun Amerikan bay-rağını, İsrail bayrağını sonra lıkır lıkır Coca- Cola içiyorsun. Kola içmesen bile herkesin evinde Ariel var, Omo var. Herkesin evinde bunların ürettiği ürünler var.

Biz coşkuyla gidiyoruz, bağırıyoruz, çağırıyoruz. Bunlar iyi şeyler değil. Neden? Orada öfkeni döküyorsun. **"Ben Filistin için bir şey yaptım."** di-yerek rahatlıyorsun. Hayır, sen Filistin için değil, kendin için bir şey yaptın. Çünkü Kudüs'ü sa-hiplenmek bir cehd ile gayret meselesi de ğildir. Bir iman ve salih amel işidir. Salâhattin Ey-yûbi kahvelerde bulunan enteresan bir adam-dı. Çünkü **"Ben yönetici değilim."** diyordu. Ama o kadar iyi yetişmişti ki işte edebiyat açısından, tarih açısından, vicdan ve misyon açısından. Sonra şartlar onu başa getirdi. Ne yapması ge-rektiğini bildi. Hurra Kudüs'e yürümedi. Önce çevre, mıntıka temizliği yaptı. **"Benim kendisiyle yürüyeceğim insanlar iman ehli midir?"** dedi.

Biz Tâlût'u pek doğru anlamayız. Rivâyetlere göre, Tâlût dört bin kişi ile Allah düşmanı Câ-

Allah Teâla sadece Hz. Muhammed'i (sav) ansaydı Kudüs meselesi sadece Arapların işi olurdu. Ama kulunu andı, böylece Hz. Muhammed'in nübüvvetine inanan her kavmi bu noktada teyakkuza çağırdı, "Kudüs sizin de meselenizdir." demek istedi. Oysa, aynı surenin 2. ve 3. ayetlerinde Hz. Musa'yı ismen, kavim peygamberi ve kendisine kitap verilen peygamber olarak andı. Hz. Nuh'u da ismen ve çocuklarıyla andı. Yani şimdi bazen birileri çıkıyor "Kudüs niye Türkiye'nin meselesi?" diyor. Bal gibi Türkiye'nin meselesidir. Afganistan'ın da meselesidir. Pakistan'ın da meselesidir. Türkî Cumhuriyetlerin, kendisini Müslüman zanneden herkesin meselesidir.

lut üzerine doğru yola çıktığında, Bakara Suresi 249. Ayette belirtildiği üzere Cenâb-ı Hakk ona İsrailoğulları'nı sınaması için ilham verdi.

Tâlût askerleriyle birlikte ayrılıp sefere çıkınca, **"Allah muhakkak sizi bir nehirle imtihan edecek; kim ondan içerse benden değildir -eliyle bir avuç alan müstesna- ondan tatmayan da bendendir."** dedi. İçlerinden pek azı dışındakiler ondan içti-ler. Kendisi ve onunla beraber inananlar nehri geçince **"Bugün Câlût'a ve askerlerine karşı bizim gücümüz yok."** dediler. Allah'a kavuşacaklarını umanlar ise, **"Nice az birlik vardır ki Allah'ın izniyle sayıca çok birliği yenmişlerdir, Allah sabredenlerle beraberdir."** dediler.

Kudüs'ü sahiplenmek bir cehd ile gayret meselesi değildir. Bir iman ve salih amel işidir. Salâhattin Eyyûbi kahvelerde bulunan enteresan bir adamdı. Çünkü "Ben yönetici değilim." diyordu. Ama o kadar iyi yetişmişti ki işte edebiyat açısından, tarih açısından, vicdan ve misyon açısından. Sonra şartlar onu başa getirdi. Ne yapması gerektiğini bildi. Hurra Kudüs'e yürümedi. Önce çevre, mıntıka temizliği yaptı. "Benim kendisiyle yürüyeceğim insanlar iman ehli midir?" dedi.

Dört bin kişiden kaç kişi içmedi biliyor musunuz? 314 kişi. Neden 314 kişi? Pi sayısıdır ve Bedir'de de 314 kişi vardı. Allah için 314 kişi yeterdir. Yeryüzünde inkılap yapmak için 314 serden geçti, kendinden geçmiş, iman etmiş olsun, o zaman karşımızda hiçbir Ebu Leheb duramaz. Ebu Leheb Bedir Savaşı'na gelmedi bile. Ebu Fadl arkasından onun başına bir taha vuruyor ve bir çıban çıkıyor. İltihap kaptı ve pislik içinde öldü.

Allah kafirlerin her birisini Rasûlullah'ın (sav) yerden alıp attığı bir avuç toprak ile tarumar etti. Mü'min budur. Yapabilir mi şimdi, bir kral bir avuç toprak atıp patır-patır insanlar dökülsün? Efendim o Peygamber idi. Evet, ama O kendisini hakkıyla Allah'a teslim etti ve orada peygamber olmayanlar da vardı. Hz. Ali (ra) Hayber'de 18 kişinin zor kaldırdığı kapıyı koparıp kalkan yapmadı mı tek başına? Peygamber değildi. Demek ki iman ve vecd insanda karar

kıldı. Zaman Kudüs problem olmaz.

O açıdan, yeniden muhakkak iman etmeliyiz ama imanımızın kabulü için alıştığımız tiryaliklerimizden, mekruhlarımızdan, haramlarımızdan kurtulmalıyız. Meşhur bir hikâvedir, Hülagu Bağdat'a gelince sorar: "Biz nasıl geldik buraya, bizi buraya getiren nedir?" Biri diyor ki "Sizi buraya getiren bizim günahlarımızdır. Biz hak ettik ve geldiniz." "Nasıl gideceğiz diyor?" "Tövbe edip istikametimizi tuttuğumuzda, siz ya gidersiniz ya da bize uyarınız." demiştir. Moğolların toplam iktidarı 25 senedir. Toplum içinde eriyip gitmişlerdir. Siz mü'min olduğunuzda, siz iman ettiğinizde, nefsen Cenâb-ı Hakk'a teslim olduğunuzda, kendinizi tam olarak yetiştirdiğinizde, Kudüs'e liyâkati nefsinizde var ettiğinizde şartlar değişir, toplar ve tüfekler kullarla birlikte gelip sizi bulur, tüm mesele budur.

Sizin tanımınıza göre Siyonizm nedir?

Siyonizm, Yahudilerin çıkardığı dinsizliktir. Bütün yeryüzündeki dinsizliğin anasıdır Siyonizm. Bakara Suresinde 101. Ayette "Onlar Allah'ın kitabını arkalarına attılar." Yani Tevrat'ın hükümlerinden çıktılar. Peki niçin? İntikam alabilmek için. Kimden intikam alacaklar? Avrupa'dan iki şekilde: Hristiyanlık'tan hem Yunan'dan hem de Roma'dan intikam almak istediler. Onların haysiyetini, bilincini, hikmetini ve düşüncelerini -sosyal yapılarını- tarumar ettiler. Biz de Batı'ya ittiba ettiğimiz için onların üzerinden bizi de bitirmeye çalışıyorlar. Nüfus planlamasını bize dayatanlar ve çatır çatır uygulatanlar da Siyonistlerdir. Çünkü geri planda büyük bir nıfak var. İşte bunu yapan Siyonizmi elinde bir maşa gibi kullanan iblistir. Decal Komitesi dediğimiz topluluğun başındadır o mel'un. İblis, Asrı Saadet'te insan suretinde Dâru'l Nedve'ye gidip konuşmadı mı? Hz. Peygambere karşı savaşa (Bedir) hazırlıkların yapıldığı o mecliste yine insan suretinde konuşmadı mı? Bütün bunlar ayetlerde var. Tanımadık bir adam geldi, meclise girdi, demiş ki "Ben size bir akıl vereyim, toplanıp gidin. Bütün kabilelerden bir kişiyi toplayın, hicretten önce onu öldürün!" Sonra Bedir günü geldi oraya ve baktı ki yukarıda melekler duruyor oklarla, hemen gitti. "Nereye gidiyorsun? Bizi buraya kadar getirdin, nereye gidiyorsun?" dediler. Dedi "Ben sizin görmediğinizi gördüm. Bugün sizin için helak günüdür."

1865'ten sonra ilk defa Siyonist Kongre toplandı. Prag'da bankacılık sisteminin getirildiği, kongrenin yapıldığı tarihtir. Ne yaptılar? Ruhlarını şeytana sattılar. Dediler ki "Biz faiz sistemini sokacağız, geçici krallıklar sistemi kuracağız." Bunu yapan Siyonistlerdi. Fakat bunun ilhamını veren onların da üstündedir. Şu anda da "Rothschild ve Rockefeller" aileleri başta olmak üzere toplumda sekiz aile üzerinden bütün insanlığın sermayesi tek blokta toplanmış durumda. Siyonizm de iblisin elinde bir oyuncaktır; komünizm, liberalizm ve kapitalizm de. Hepsi onun elinde oyuncaktır.

Görünürde Siyonizmin derdi Arz-ı Mevûd. (Yahudilerin Filistin topraklarına yerleştirilmesi) Biz hep ona bakıyoruz ama bunun daha üstü var. İnsanlığı topyekûn helâk etmek. Deccal'i öldürecek olan Hz. İsa'dır. Mehdi değildir. Mehdi sadece şunu yapacak: Mehdi Deccalizin ayağıyla Müslümanlardan alınmış olan yaşam biçimini, siyasi yaklaşımı tekrar iade etmeyi sağlayacak, Müslümanları boyunduruktan çıkaracak.

Bediüzzaman'ın bir sözü var. Diyor ki: "Hristiyanlardan (semâvi kelimesine dikkat edin) semâvi, ulvi, halis bir din zuhur edecektir. Hz. İsa onun

Rasûlullah (as) katır üretimini yasaklamıştır çünkü hibrittir (iki farklı güç kaynağının bir arada bulunması). Yani ne yapıyorsunuz, eşekle atı bir araya getiriyorsunuz; katır çıkıyor. Rasûlullah (sav) bunu istememiştir. Bunu bile istemezken, sen alıyorsun gıdanın yapısını bozuyorsun.

başına geçecek ve Deccal'i yok edecek." Deccal ne? Bu çağın yaşam biçimi. Ahireti reddetti-ren, Allah'ı tanımayan bir yaşam biçimi. İşte Allah var, cennet var, cehennem var. Kimse-nin umurunda değil. Peki, bugün cehennem gitmemek için ne yaptın? Hiçbir şey! Cennete gitmek için ne yaptın? Hiçbir şey! Sen ne ya-parsan yap, Allah seni görüyor mu? Görüyor. Mümin Allah'ın gözünün önünde durandır. Allah Teâla Hz. Nuh'a ne dedi? *"Gözümüzün önünde o gemiyi yaptın. Ben sana nereye çivi ça-kacağını söyleyeceğim."* dedi. Bu kadar hayatı-mızın içindedir Allah. Keza Bakara Suresi'nde yine hac merasimini anlatırken *"Ben bunu sizin hayatınızın en ince teferruatına kadar bildiğimi göstermek için anlatıyorum."* diyor. *"Ben sizin ne-rede nasıl eğilip kalkacağınızı söyleyerek sizin ha-yatınızın özünü biliyorum. Gece secdeye kalktığınızda sizi görüyorum. Siz secdeye vardığınızda da sizi görüyorum."* diyor. Ama biz bunları haya-tımızın içine sokamıyoruz, çünkü iman halin-de değiliz. Bizde Allah inancı bilgisayarlarımız-daki bir program gibidir. Lazım olduğunda ça-ğırıyoruz. Kimse Cenâb-ı Hakk'ın varlığını işle-tim sistemi gibi kendisinde barındıramıyor. İş-letim sistemini açmadan bilgisayar açılmaz. O açılırsa onu yok sayamazsın. Yok saydığında, zaten bilgisayar da biter. İman edenlerin bu noktaya gelmesi lazım. O zaman zulüm Ara-kan'da biter, Doğu Türkistan'da biter, Filistin'de biter. Biz buna layık olalım. Siz buna layık oldu-ğunuzda, 314 kişiyi bulduğunuzda bu iş biter.

Siyonizm'in Müslümanlar üzerindeki et-kisini kaldırmak için ne yapmalıyız?

Önce Müslümanların gıdasını tasarlamak ge-rekıyor. O yüzden diyorum ki, bugün helal gı-da yetiştirmek için mücadele veren herkes Bedir'e katılmış gibidir. Müminlerin eline ta-vuğuyla, etiyle, domatesiyle, biberiyle, tohu-muyla kim müminin eline onun yiyebileceği tayyiplikte (*katıksız/helal*) bir gıda üretilip önü-ne koyuyorsa doğrudan cennete gidecektir inşallah.

Rasûlullah (as) katır üretimini yasaklamıştır çünkü hibrittir (*iki farklı güç kaynağının bir ara-da bulunması*). Yani ne yapıyorsunuz, eşekle atı bir araya getiriyorsunuz; katır çıkıyor. Rasû-lullah (sav) bunu istememiştir. Bunu bile iste-mezken, sen alıyorsun gıdanın yapısını bozu-yorsun. Allah'ın yarattığını başka bir ilah hesa-bına değiştirmek, öyle yapmıyor muyuz? Sa-rımsağın faydalı olmasının sebebi selenyum-

Bugün Jameikalı bir adam "Ben Kuran okuyacağım, Müslüman olacağım." dese kim mânidir? Rusya'daki adam, Çin'deki adam... mânî kalmadı. Daha önceden bir papazdan geçmeden Hristiyanların eline Kuran geçmezdi. Bir haham müsaade etmeden Yahudilerin eline Kuran geçmezdi. Bitti artık, onların tarafında bütün bu mâniler ortadan kalktı. Bizim Kuran-ı Kerim'i gerçekten yaşayamıyor olmamız milletlerin İslam'a yönelmelerinin önüne geçiyor

dur. Selenyum vücuttaki bütün kombinasyo-nu sağlar. Sen onu aldığın zaman antibiyotik tesiri yapıyor. Vücuttaki tüm mikropları temiz-liyor. 1957'deki bir Anamur muzunun bedene sağladığı faydayı elde edebilmek için 167 ta-ne muz yemen gerekiyor ki bugün o faydayı görebilesin. Siyonizmi de kullanan üst akıl, in-sanlığı tamamen bitirmek için her arzu ettiğ-i ni ona dayatabilmek için önce gıdasını bozdu. Öyleyse bizim de gıdayı düzeltmemiz lazım. İmanlarımızı düzeltmek istiyorsak namazları-mızda huşu sağlamak istiyorsak "evet" dediği-mizde evet, "hayır" dediğimizde hayır diyebile-cek iradeyi yeniden tesis etmek istiyorsak, he-lal yiyeceğiz. Çünkü haram üzerine İslam bina edilemiyor.

Şu bir hakikattir: İnsanlar gruplar halinde inanç arayacaklar. Kelâmullah'a yönelecekler. İslam'a yönelecekler. İslam'ın önünde duran liderler tek tek yıkılacak. Ama önce içeriden olacak. Çünkü İslam'ın yayılmasına mânî olan biziz. Bugün Jameikalı bir adam *"Ben Kuran okuya-cağım, Müslüman olacağım."* dese kim mânî-dir? Rusya'daki adam, Çin'deki adam... mânî kalmadı. Daha önceden bir papazdan geçme-den Hristiyanların eline Kuran geçmezdi. Bir haham müsaade etmeden Yahudilerin eline Kuran geçmezdi. Bitti artık, onların tarafında bütün bu mâniler ortadan kalktı. Bizim Ku-ran-ı Kerim'i gerçekten yaşayamıyor olmamız milletlerin İslam'a yönelmelerinin önüne ge-çiyor. Bu mâninin ortadan kalkması için önce *"Ben, Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygam-berlerine, âhiret gününe, kadere, hayır ve şerrin Allâh'tan olduğuna inandım..."* diyerek iman et-meli ve bu imanı samimiyetle tatbik etmeliyiz. Aksi halde, dünyalık çıkar için tutunduğumuz alışkanlıklarımız yüzünden Siyonistler bizi to-katlamaya devam edecekler gibi görünüyor.

Peygamberimiz Yahudilerle nasıl müca-dele etti? Biz nasıl mücadele edebiliriz?

Yahudilerle nasıl mücadele edilecek? Bunun için küçük ve güzel bir örnek verebiliriz. Me-dine'de Yahudi'nin elinde olan *"Rûme Kuyusu"* vardı. Kuyunun sahibi suyu parayla satıyordu. Rasûlullah (sav) ona ücret almaktan vazgeç-mesini teklif edince, geçim için başka bir ge-lirinin bulunmadığını belirterek bunu kabul etmedi. Bunun üzerine Rasûl-i Ekrem (sav), kuyuyu satın alıp Müslümanların istifadesi-ne sunacak şahsa bu hizmetine karşılık olarak cennetin verileceğini, bütün günahlarının ba-ğışlanacağını, kendisine cennette bu kuyudan daha güzel bir su kaynağının verileceğini bil-dirdi. Hz. Osman (ra), Rûme Kuyusu'nu satın almak istedi. Sahibi tamamını satmaya yanaş-mayınca yarı hissesini alarak kuyuyu nöbetleşe kullanmak üzere onunla anlaşma yaptı. Kuyu bir gün bizde bir gün Yahudilerin işletmesin-deydi. İşletim hakkı onlarda olduğunda, kimse su almaya gitmediği için kuyunun tamamını satmak zorunda kalmıştır. İşte bu feraset bizde yok. Yahudi ve onlara destek olanların malları-nı almamamız lazım. ■

KUDÜS'TEKİ HUZUR VE ADÂLETİN ANAHTARI...

Fevzi Konaç

Alemlerin Rabb'i, bir gece kulu Muhammed'i, (sav) çevresini mübarek kıldığı topraklar olarak nitelediği Mescid-i Ak-sâ'ya misafir etmişti. Kutlu mes-citle olan maceramız işte o gece başlamıştı. Risâletinin 23 yıllık hikâyesinin hicret önce-si Mekke döneminde, Efendimiz(sav) önüne Kâbe'yi almak suretiyle kible olarak Mescid-i Ak-sâ'ya dönmüştü. Sahabi Berâ b. Âzib'in ri-vayetiyle, hicretin ilk zamanlarında ise 16 ya da 17 ay boyunca Mescid-i Ak-sâ'ya doğru namaz kılardı. Bakara suresi 144. Ayette bil-

dirildiği üzere, Allah Teâla müminlerin kible-sini Kâbe'ye doğru değiştirdiğinde, Efendi-miz'in (sav) göklerin kapısı sıfatlı kutlu mes-cide duyduğu muhabbet devam etmiş-tir. Bundan dolayıdır ki, Müminlere, Mescid-i Ak-sâ'yı ziyaret etmelerini ve kandillerinin ay-dınlatılmasını tavsiye etmiştir. Yüzyıllar boyu bu emanete sahip çıkabilmenin mücadelesi verildi. Birilerine göre asıl adı Yeruşalim yani "Barış yurdu", bizim için ise "Kuds-ü Şerif" yani "Mukaddes şehir" olan yer, ismine yakışan en güzel dönemlerini Müslümanların mescide hizmet ettiği dönemlerde yaşadı.

Efendimizin (sav) Mirac'a çıktığı gün mânen aldığı Kudüs'ün anahtarını, halifesi Hz. Ömer (ra) madden almaya gittiğinde, barış ve adâ-letin ilk tohumlarını atmıştı. Kendisine tek-lif edilmesine rağmen, Hristiyanların en bü-yük kilisesinde namaz kılmamıştı. Çünkü bu kilisenin kendisinden sonra camiye çevril-mesi endişesini taşıyordu. Zira, İslam'ın adâ-let anlayışına göre her Kudüslü emniyet iç-inde yaşamalıydı. Böylece Hz. Ömer Kudüs'ün fethinde adâlet tohumlarını atmıştı. Öyle ki; paylaşamayan kilisenin anahtarları rivayet-lere göre daha o günlerde Müslümanların

Efendimizin (sav) Mirac'a çıktığı gün mânen aldığı Kudüs'ün anahtarını, halifesi Hz. Ömer (ra) madden almaya gittiğinde, barış ve adâletin ilk tohumlarını atmıştı. Kendisine teklif edilmesine rağmen, Hristiyanların en büyük kilisesinde namaz kılmamıştı. Çünkü bu kilisenin kendisinden sonra camiye çevrilmesi endişesini taşıyordu.

adâletine teslim edilmişti. Bu hikâye, İslam'ın adâlet anlayışına teslim olan Hristiyanların hala açamadığı bir kilit, çözemediği bir problem gibi yine Müslümanların elinde çözüm bulmaya devam etmektedir. Haçlı cinayetlerinin kesintiye uğrattığı 88 yıl haricinde o adâlet meşalesi Kudüs'te hiç sönmemiştir. Salâhaddin Eyyûbi Kudüs'e girince kilisenin anahtarı ile birlikte adâletin anahtarı yine Müslümanlara teslim edildi. Bu kilise uğruna birbirlerine karşı cinayet işlemekten çekinmeyen Hristiyanlar, Salâhaddin'den beri kendi kutsalları olan kiliselerinin anahtarlarını Müslümanlara emanet ettiler. Çünkü müminler tıpkı halifeleri gibi tüm Kudüs'e karşı eman ve merhamet göstermişlerdi. Haçlı cânileri 90 bin Müslüman kanı dökerek girdikleri Kudüs'ten, Hz. Ömer'in izine basan adâletli Salâhaddin'in merhameti sayesinde ya güvenlikle ayrılmışlar ya da Kudüs'te kalmaya devam etmişlerdi.

Şehre giriş sırasında Patrik ve Halife arasında, tarihe "Ömer Antlaşması" olarak geçen ünlü antlaşma imzalandı. Hâlid bin Velîd, Abdur-

rahman bin Avf, Amr bin âs ve Muâviye bin Ebî Sufyân'ın şahit olduğu antlaşmanın şartları şöyleydi:

- Kudüs Hristiyanlarının canları, malları, kiliseleri ve haçları güvence altındadır.
- Hristiyanların mabedi kamulaştırılıp iskâna açılmayacak ve yıkılmayacaktır.
- Hristiyanlar, dini inançları sebebiyle hor görülmeyecek ve onlardan hiçbirini dinini değiştirmesi için zorlanmayacaktır.
- Kudüs'te, Hristiyanlarla birlikte Yahudiler hiçbir şekilde iskân edilmeyecektir.*
- Kudüs halkı, diğer şehirlerdeki zimmîler gibi cizye vereceklerdir.
- Kudüs'te bulunan Bizanslılar, gitmek istedikleri takdirde diledikleri yere emniyet içinde ulaştırılacaklardır; kalmak isteyenlerse, şehir halkı gibi cizye verecektir.
- Kudüs halkından, Bizanslılarla birlikte gitmek isteyen olursa, onlar da istedikleri yere gitmekte özgürdür; emniyet içinde onlar da yerlerine ulaştırılacaktır.

Bu emannâme ile Kudüs; tarihinin en görkemli ve barışçıl fetihlerini Müslümanların bu mukaddes şehre gelişlerinde gördü.

Hz. Ömer'in izine basan Yavuz Selim Han, tıpkı Hz. Ömer ve Salâhaddin Eyyûbi gibi onların verdiği emana sadık kaldı. Yavuz Sultan Selim Han ile başlayan Kudüs'teki Osmanlı egemenliği, dünya tarihine Müslümanlar ve milletimiz adına parlak bir sayfayı miras olarak bırakmamızı sağladı. Günümüzde Kudüs'te yaşanan adâletsizlik ve zulüm Osmanlı dönemine olan hasreti gün geçtikçe artırmaktadır.

İki olay var ki ecdadın kutsal beldede bıraktığı adalet ölçüleri olarak hala geçerlidir.

Bebek Kilisesi'nde Hz. İsa (as)'ın vaftiz edildiği kabul edilen kilise) yaşanan bir hadisedir. Sultan Abdülmecid döneminde Hristiyanlar bu önemli kiliseye karşı saygısızca davranıyor, ibadethanenin yüksek ve geniş bir kapısı olması nedeniyle hayvanlarının üzerinde içeri girerek ibadet edenleri rahatsız ediyor ve içeri giren hayvanlar da kilisede pisliyorlardı. Bütün uyarı ve engelleme çabalarına rağmen bu saygısız tavrın önüne geçilememiş ve durumun çözümü için çaresiz kalan insanlar son umut payitahta bir şikâyet mektubu ile çözüm talebi yollamışlardı. Payitahtın adâletine güvenildiği için Hristiyanların kendi aralarındaki ihtilafı çözmek için bu meselede yardım bekleniyordu. Avrupa'nın Osmanlı'ya hasta adam dediği vakitlerde bile adâlet tecellisi için güvenilen yer yine pa-

yitahttı. Sultan konuyu inceledi ve bir ferman yollandı. Bu tacizin önüne geçilebilmesi, at ve eşekler ile kiliseye girilememesi için yüksek ve geniş kapı küçültülerek bir insanın eğilerek girmesine uygun hale getirilecekti. Emir büyük yerdendi, derhal gereği yapıldı ve kapı küçültüldü. O gün Hristiyanlar “neden Müslümanlar bizim ibadethanemize müdahale ediyor, kapı küçültülüyor?” demediler. Çünkü İslam adâletine olan güveni yüzyıllar boyunca Hz. Ömerler, Salâhaddinler, Yavuzlar tesis etmişlerdi. Evet, biz de Kudüs ziyaretimizde eğilerek, mâbede hürmetle giriyor gibi işte o kapıdan geçtik. Eğilirken bu kapı neden bu kadar küçük? diye düşündük ve karşımıza 170 yıl önce yaşanan bu önemli olay çıktı.

Kudüs’e giden herkesin hayranlıkla dinlediği ikinci bir olay var ki; Hristiyanların en önemli diğer bir mabedi olan Kiyame Kilisesi ile ilgili bir hadisedir.

Kilisenin giriş kapısının önünde yer alan geniş avluya girer girmez, kapının üstündeki balkonda dayalı bir merdiven vardır. Tarihi

kaynakların aktardığına göre, Hristiyanların kilise üzerindeki egemenlik yarışı ciddi bir çatışma haline dönüşünce, payitahttan Sultan bir ferman yayımlayarak “kilisenin mevcut statükosunun olduğu şekliyle korunması ve herkesin o anki kendi görev alanlarında sabit kalması” esasını getirmişti. Ferman Kudüs’e ulaştığında, söz konusu merdiven temizlik yapılmak üzere orada dayalı durduğundan, onun da olduğu gibi bırakılmasına karar verilmişti. Bu fermanla kilisenin bölüm bölüm hizmetlerini gören Hristiyanlar arasında çatışmalar durmuş, herkes payitahttan gelen fermanın adâletine teslim olmuştu. Osmanlı’nın yine hasta adam denildiği bir dönemde adâleti tesis etmek üzere yolladığı fermanın hükmü 170 yıldır hâla devam ediyor. Onca yıldır yaz-kış demeden merdiven yerinde duruyor; bırakın kaldırılması, yerinin değiştirilmesi dahi kabul görmüyor. O merdiveni yerinden oynatmaya bugüne kadar hiçbir süper gücün hükmü geçmedi. İçimden geçen bir hisle diyorum ki; o merdivenin yerinden oynatılması yine payitahttan gelecek bir fermanı bekliyor.

“

Yüzyıllar boyunca Kudüs’te adâletin de kutsal mekânların da anahtarı hep Müslümanlarda oldu. İngilizler 1917 yılındaki işgallerinde kilisenin anahtarını Müslümanlardan alarak Hristiyanlara vermeyi düşündü, denedi ama başarılı olamadılar. Sadece Kudüs’teki kilisenin değil, Kudüs’ten ecdadımızın ayrılmasından beri 104 yıldır devam eden çatışma ve gözyaşının da çözümünün anahtarı Müslümanların eliyle mümkün olacaktır.

”

Yüzyıllar boyunca Kudüs’te adâletin de kutsal mekânların da anahtarı hep Müslümanlarda oldu. İngilizler 1917 yılındaki işgallerinde kilisenin anahtarını Müslümanlardan alarak Hristiyanlara vermeyi düşündü, denedi ama başarılı olamadılar. Sadece Kudüs’teki kilisenin değil, Kudüs’ten ecdadımızın ayrılmasından beri 104 yıldır devam eden çatışma ve gözyaşının da çözümünün anahtarı Müslümanların eliyle mümkün olacaktır. Eğer akıl edebilselerdi 638 yılında Hz.Ömer’e (as) teslim edilen şehir anahtarı gibi, Salâhaddin’den kalan Kiyame Kilisesi’nin anahtarı gibi, bugün de şehrin anahtarı Müslümanlara teslim edilirdi. Bu emanete layık olabilmek için ayrıca Müslümanların birlik tesis ederek bu kutsal vazifeye layık olmaları gerekir. Özgür Kudüs’e ve özgür Akşa’ya kavuşmak ancak bu kardeşliğe bağlıdır. ■

YAKARIŞ

Lütfiye Aydın Bike

“ Bir gece kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulu-
nu, Mescidü'l Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-ül Ak-
sa'ya götürən Allah, her nevi eksikliklerden münezzehtir. O gerçek-
ten işitendir, görendir. " (İsra-1)

Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığınır, Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla başlarım.

Ey Kudüs'ü kutsal kılan Rabbimiz! Ümmete Aksa olan mescidi yakına, karanlık geceyi aydınlığa salsan; çakıl taşlı yolumuza Burak'ı, yalnızlı-
ğımıza Cebrail'i ihvan yapsan; bir yudum şerbetini dizimize derman, ilk kiblemizi alnımıza ferman yazsan...

Rabbimiz! Bizim de sadrımıza Kudüs'ten bir esinti olup aksan, mah-
cubiyetimize sidre olup kederimize müntehadan baksan...

Ey Kudüs'ü kutsal kılan Rabbimiz! Bizi; Hz. Süleyman'ın, Hz. Musa'nın, Hz. Yusuf'un ve dahi emanetçilerin emanetine ehil yapsan. "Sakın geri dönmeyin, sonra kaybedenler, siz olursunuz." ihtarına sinemiz-
de yer açsan...

Rabbimiz! Bizim de sadrımıza Kudüs'ten bir esinti olup aksan, mah-
cubiyetimize sidre olup kederimize müntehadan baksan...

Ey Kudüs'ü kutsal kılan Rabbimiz! Bizi de Hz. Meymune'nin kalbi gi-
bi ilk kiblenin derdiyle sarsan, "Oraya gidin, gidemezseniz, Mescid-i Ak-
sa-yı karanlıkta bırakmayın." diyen söz ile yaksan, yüreğimizdeki odu
mescidinin kapısına taksan...

Rabbimiz! Bizim de sadrımıza Kudüs'ten bir esinti olup aksan, mah-
cubiyetimize sidre olup kederimize müntehadan baksan...

Ey Kudüs'ü kutsal kılan Rabbimiz! Biz üç taş olsak, zalimin zulmü-
ne atsan. Elimizi vicdanımıza koyduğumuzda, ümitvâr diye baksan.
Karanlığa boğulmuş tüm cihanı şafak olup yaksan. Kudüs sokakları-
nı yüzlerce Salâhaddin Eyyûbi'ye açsan. En çok da titreyen Muham-
med'in yarasını, "Üzülmeyin; eğer inanmışsanız üstün gelecek sizsi-
niz." diyerek sarsan.

Rabbimiz! Bizim de sadrımıza Kudüs'ten bir esinti olup aksan, mah-
cubiyetimize sidre olup kederimize müntehadan baksan... ■

Söz-Davranış Uyumu ve Adâlet

Dr. Emin Sert

Söz ve davranış uyumu gerek ferdin gerekse toplumun hayatında ideal tutum ve davranışların yerleşmesi için hayati bir önem taşımaktadır. Dengeli olma hali ve eşitlik anlamlarını da taşıyan adâlet kavramı bu açıdan ele alınabilir. Kur'an'da adâlet kavramı ayrı bir önem ve vurguya sahiptir.

Doğru olanı yapmak, her zaman kolay değildir. Doğruluk, insanın içi ile dışının bir olması;

söyledikleri ile yaptıkları arasında bir çelişkinin bulunmamasıdır. Söz ile davranış arasındaki uyumsuzluk, Saff Suresi 2. ve 3. ayetlerde şöyle kınanmaktadır; *“Ey inananlar! Yapmadığınız şeyi niçin (başkalarına yapın diye) söylersiniz? Yapmadığınız şeyi yaptık demeniz, Allah katında büyük gazaba sebep olur.”* Dolayısıyla böyle bir gazaba uğramamak ve çelişkiye düşmemek için söz ile davranış uyumuna riayet etmek gerekmektedir.

İlim adamlarının söyledikleri ile yaptıkları birbirinin zıddı olamaz. Eğer böyle ise onlar gerçek ilim adamı olamazlar. Çünkü, belli faziletler olmaksızın ilim yapılamaz. ⁽¹⁾ Sadakat, erdemlerin temelidir. Toplum ve çevresinin düzene girmesini isteyen insan, gayreti komşusunda değil kendisinde aramalıdır.

Sözde adâlet, verilen sözün ne pahasına olursa olsun yerine getirilmesini gerektirir. *“Söz söylediğiniz zaman; yakınlarınız dahi olsa adâlet-*

**Doğru olanı yapmak,
her zaman kolay
değildir. Doğruluk,
insanın içi ile dışının
bir olması; söyledikleri
ile yaptıkları arasında
bir çelişkinin
bulunmamasıdır. Söz
ile davranış arasındaki
uyumsuzluk, Saff
Suresi 2. ve 3.
ayetlerde şöyle
kınanmaktadır;
“Ey inananlar!
Yapmadığınız şeyi
niçin (başkalarına
yapın diye)
söylersiniz?
Yapmadığınız şeyi
yaptık demeniz,
Allah katında büyük
gazaba sebep olur.”
Dolayısıyla böyle bir
gazaba uğramamak
ve çelişkiye düşmemek
için söz ile davranış
uyumuna riayet etmek
gerekmektedir.**

li olun, Allah'a verdiğiniz sözü tutun.”⁽²⁾ Allah'a verilen sözün tutulması O'nun emir ve yasaklarına riayet edilerek yaşanacak bir hayatı gerektirir.

Hükümde adâlet ve insaf etmek, *“Allah size, mutlaka emanetleri ehli olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adâletle hükmetmenizi emreder.”*⁽³⁾ Allah'ın emri-

ne uygun olarak salâhın, felâhın esbabına tevessülde (gereklerinin uygulanmasında) adâlet, toplum düzeninin sağlanması açısından önemlidir.⁽⁴⁾

Barışta adâlet ise *“Eğer müminlerden iki gurup birbirleriyle vuruşurlarsa aralarını düzeltin. Şayet biri ötekine saldırırsa Allah'ın buyruğuna dönünceye kadar saldıran tarafla savaşın. Eğer dönerse artık aralarını adâletle düzeltin ve (her işte) adâletli davranın. Şüphesiz ki Allah, âdil davrananları sever.”* Ayetinde zikredilmiştir.⁽⁵⁾

Şahitlikte adâlet, *“İçinizden adâlet sahibi iki kişiyi şahit tutun.”*⁽⁶⁾

Ticari ilişkilerde adâlet, *“Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün ve doğru terazi ile tartın.”* şekillerinde geçmektedir.⁽⁷⁾

İnsanların kalbine hak sevgisi ve hakka meyletme yeteneği konmuştur. Zulüm ve taşkınlığın zıddı olan adâlet; her şeyi yerli yerine koymak, hak edenin hakkını vermek ve işi nasıl yapmak gerekiyorsa öyle yapmak şeklinde tarif edilebilir. Toplumdaki dirlik ve düzenin sağlanması ancak adâletle mümkün olabilir. Adâlet aynı zamanda yaşantı haline getirilmesi gereken bir ahlâkî değerdir.⁽⁸⁾ Hak ve adâletin gözetilmediği toplumlarda, zulüm ve anarşi ortaya çıkar. *“Hak ve gerçek, Rabbinden gelendir. Bunda hiçbir tereddüdün olmasın.”*⁽⁹⁾

Adâlet, her şeyi ölçülü yapmak, hak sahibine hak ettiğini vermek ve haddi aşmamak demektir. Kâmil insanın en büyük vasfı, takvaya en layık olan adâletli davranış yolunu tutmaktır. Adâlet, toplumun muhtaç olduğu dirlik ve düzenin teminatı ve mülkün temelidir.⁽¹⁰⁾

Sosyal hayatı yaşanılabilir kılan hak ve adâlet kavramlarının kaybolarak yerini zulüm ve azgınlığa bıraktığı toplumlarda insanların, huzur ve saadeti bulmaları imkânsız hale gelir. Haksız yollarla kazanç elde edenler de bu eylemlerinden sonra huzurlu bir hayat süremezler. Bunların birçok örneğini günlük hayatta görmek mümkündür. Adâlet mülkün temelidir. Kılıcın yapamadığını adâlet yapar. Ülkeler kılıçla alınır, ancak adâletle korunur. Adâlet, kendi kendisiyle değil, Allah ile kâim bir keyfiyettir ve onunla Allah'ı sorgulamaya kalkışmak yerine, adâleti ve topyekûn hakikati Allah ile sorgulamak gerekir. Adâlet ve hakikat Allah'ın dilediğidir ve Allah ne dilemişse adâlet ne göstermişse hakikat odur. Hele insandaki tecellisiyle adâlet ve hakikat sadece bir mahlûktur; Yaradan'ı yaratığıyla imtihanı çekmekse hezeyanların en şifasızdır.

Âdil sıfatının gereği olarak Allah (cc), hem âdil davranır hem de insanların birbirlerine karşı âdil olmalarını emreder.⁽¹¹⁾ Yaşanabilir bir toplum kurabilmek için insanlar her türlü ilişkide âdil olmak ve adâletle hükmetmek zorundadır.⁽¹²⁾ *“Allah şüphesiz adaleti, iyilik yapmayı, ya-*

**Adâlet mülkûn temelidir.
Kılıcın yapamadığını
adâlet yapar. Ülkeler
kılıçla alınır, ancak
adâletle korunur.
Adâlet, kendi kendisiyle
değil, Allah ile kâim bir
keyfiyettir ve onunla
Allah'ı sorgulamaya
kalkışmak yerine, adâleti
ve topyekûn hakikati
Allah ile sorgulamak
gerekir.**

kınlara bakmayı emreder; hayasızlığı, fenalığı ve haddi aşmayı yasak eder. Tutasınız diye size öğüt verir”⁽¹³⁾ “Ey İnananlar! Allah için adaleti ayakta tutup gözeten şahitler olun. Bir topluluğa olan öfkeniz sizi adaletsizliğe sürüklemesin; adil olun; bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'tan sakının, doğrusu Allah işlediklerinizden haberdardır.”⁽¹⁴⁾

Yaşadığımız çağda hakikat kavramı önemli yaralar aldığından, insanî değerler zedelenmiştir. Pragmatik düşünce, hakikat kavramını yararlılık kavramıyla bir tutarak hakikat algısına son darbeyi vurmaktadır. Hakikatin hakkını ve değerleri muhafaza edebilmek için gayret edilmeyecek olursa toplum bünyesinde tedavisi güç yaralar açılır. Haksızlık önünde eğilmek, kişiye haklarıyla beraber şerefini de kaybettirebilir. Bundan sakınmak için yeni durumlar karşısında farklı stratejiler oluşturarak en güzel tavır ve davranışı ortaya koymak gerekir. Bu noktada önemli bir kavram olan ihsan, herhangi bir işi Allah seni görüyormuşsun gibi yapmaktır.⁽¹⁵⁾ ve “Allah'ın rahmeti, ihsan ile hareket edenlerle beraberdir.”⁽¹⁶⁾

Doğruluk(sıdk), insan olmanın gerektirdiği bir yaşantı hali olup en az adâlet kadar önemli ah-

lâkî bir fazilettir. Dünyada doğru-dürüst bir hayat çizgisinden ayrılmaya değecek hiçbir şey söz konusu olamaz.⁽¹⁷⁾ İslam Dini hakkında doyurucu bir nasihat isteyen kişiye Rasulullah'ın (sav) “Allah'a inandım de sonra da dosdoğru ol.”⁽¹⁸⁾ şeklinde cevap vermesi son derece anlamlıdır. “Doğrusu, Rabbimiz Allah'tır, deyip sonra da dosdoğru gidenlere korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir.”⁽¹⁹⁾

“Doğruluktan ayrılmayın çünkü doğruluk iyi-liğe götürür. İyilik de şüphesiz cennete iletir. İnsan doğru oldukça ve doğruluğu araştırdıkça, Allah katında doğru olarak yazılır...”⁽²⁰⁾ Beşerî ilişkilerinde doğru davranmayan insanlar; yalancı, sahtekâr veya ikiyüzlü gibi sıfatlarla nitele-nirler. Allah'a iman noktasında kişinin doğru olmaması halinin adı ise münafıklıktır.⁽²¹⁾

Gerçekleri sonsuza dek gizlemek mümkün değildir. “Artık hainlerin müdafaacısı (avukatı) olma.”⁽²²⁾ Acı da olsa hakkı söylemek vicdan huzuru için gereklidir. Çünkü gerçekleri söylemek gerekirken susmak, acıların en beteri-dir. ■

Kaynaklar:

- 1) Güngör, Değerler Psikolojisi, s. 37.
- 2) Kur'an, Enâm (6): 152.

- 3) Kur'an, Nisâ (4): 58.
- 4) Kur'an, Bakara (2): 123.
- 5) Kur'an, Hucurat (49): 9.
- 6) Kur'an, Talak (65): 2.
- 7) Kur'an, En'âm (6): 152; İsra (17): 35.
- 8) Kur'an, Mâide (5): 8; Nahl (16): 90.
- 9) Kur'an, Âl-i İmrân (3): 60.
- 10) Sâdık el-Gabbudî, Üsûsü Binaî-Ş-Şahsiyyeti min Hılâ-lî'l-Kur'ânî'l-Kerîm, Tunus, 1989, s. 86.
- 11) Kur'an, Nisâ (4): 59; En'âm (6): 116; Yûnus (10): 36, 66; Necm (53): 28.
- 12) Kur'an, Nisâ (4): 135; Mâide (5): 45.
- 13) Kur'an, Nahl (16): 90.
- 14) Kur'an, Mâide (5): 8.
- 15) Hasan Mahmud Çamdibi, Din Eğitiminin Temel Me-seleleri, İFAV, İstanbul, 1994, s. 14.
- 16) Kur'an, A'raf (7): 56.
- 17) There is no real exellence in all this world which can be separated from right living.
- 18) Müslim, Sahih, 1/İman, 13, hn. 38.
- 19) Kur'an, Ahkâf (46): 13.
- 20) Buharî, Sahih, Edep, 69; Müslim, Sahih, Birr, 105; Tirmizî, Sünen, Birr ve's-Sile, 46; Buharî, Edebü'l-Müfred, c. 1, s. 476, hn. 386.
- 21) Kılıç, İnsan ve Ahlâk, s. 53.
- 22) Kur'an, Nisâ (4): 105

Çizgi: Esile Altunışık - Türkiye

FİLİSTİN ATASÖZLERİ

Suna Durmaz

Giriş

“Akıllı ruh” olarak tarif edilen insanı diğer canlılardan ayıran en önemli özellik, düşünebilme ve düşündüğünü lisanıyla ifade edebilme yeteneğine sahip olmasıdır. Bu yüzden, “Dil düşüncenin aynasıdır.” Dilde olmayan şey düşüncede de yoktur, “Dile getirilmeyen şey düşünülmeyen şeydir.” demişler. Dil insanı üstün varlık kıldığı gibi milletlerin kimlik göstergesi ve en büyük serveti, medeniyetlerin de genetiği (DNA) hükmündedir. Köklü medeniyetlerin güçlü dilleri vardır. Bir dilin etkileme ve yayılma alanı o dilin kelime ve kavram çokluğuyla alakalıdır. Avus-

turyalı filozof Ludwig Wittgenstein bu hakikati şu sözle dile getirir: “Dilimin sınırları, dünyamın sınırlarıdır.”

İnsanlık tarihine yön veren İslam medeniyetinin ana dili Arapçadır. Arapçada dil (lisan) dört mertebeye ayrılır.

Birincisi; **لغو / Leğv**; “Lakırdı, gevezelik, fayda içermeyen saçma sapan sözler” anlamındadır. Tûr suresi 23. Ayet Cennet ehlinin boş sözler konuşmayacağına işaret eder. “Orada karşılıklı kadeh alıp verirler, ama o içecek ne saçmalamaya (leğv) yol açar ne de günah işlemeye.”

İkincisi; **“Kelâm”** olup, normal konuşmalara verilen addır.

Üçüncüsü; **نطق / ne-ta-ka** kökünden gelen “mantık”tır. Bu kelime Neml Suresi 16. Ayette şöyle geçer: “Süleyman Dâvûd’un yerine geçti. Dedi ki: “Ey insanlar! Bize kuş dili (Mantık) öğretildi ve bize her şeyden gerektiği kadar verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütuftur.”

Dördüncüsü; **“Beyân”**dır. İçinde derin mânâlar saklayan özlü sözlerle verilen addır. Kur’an-ı Kerim, “Mu’cizü’l Beyân” yani taklidi imkânsız olan yüce söz olarak tanımlanır. İsrâ suresi 88. Ayet

Kelâmmullah'ın bu özelliğine dikkat çeker: "De ki: "Yemin ederim, bu Kur'an'ın bir benzerini ortaya koymak için ins ve cin bir araya gelip birbirine destek olsa dahi onun benzerini ortaya koyamazlar."

Beyân mertebesinde Allah Teâla'nın kelimadan sonra Rasûlullah'ın (sav) vahiyden beslenmiş olan veciz sözleri gelir. Bu sözlerle de "Toplayıp bir araya getiren" anlamında "Câmiu'l Kelâm/ Cevâmiu'l Kelimi" denir. Cevâmiu'l Kelim niteliğine sahip pek çok hadisten birkaçı şunlardır: "Ameller niyetlere göre değeri gelir.", "Sana şüpheli geleni bırak, şüphe vermeyene bak!", "Sizden biriniz kendisi için istediğini kardeşi için de istemedikçe iyi mümin olamaz.", "Dünyaya iltifat etme ki Allah seni sevsin; insanların eline bakma ki halk seni sevsin.", "Allah'a inandım de sonra da dosdoğru ol!"⁽¹⁾

Kur'an-ı Mu'ciz-el-Beyân ve Hadislerden sonra Arapçada en veciz sözler kuşkusuz ki Câhiliyye devrinde Kâbe duvarlarına asılmış "Muallakât-ı Seb' / Yedi asılı kasîde" olarak bilinen şiirlerdir.

Bu mertebelerden sonra, topluma mal olmuş öğüt verici nitelikteki anonim sözler olan "Atasözleri" gelir. Arapların değer yargılarını, kültürlerini ve duygularını anlamlı cümlelerle ifade eden atasözlerine "Durûbu'l Emsâl / el-Emsâl eş-Şa'biyye" denir.

Bu yazımızda Filistin atasözlerinden bir demeti tercüme ettik. Bazılarının yanına parantez içinde, Türkçede karşılık bulan atasözlerini de ekledik.

إذا لم تكن ذئباً أكلتك الذئاب أو أكلتك الكلاب

İzâ lem tekûn zi'ben ekeletke ez-ziâbu ev el-kilâb
Kurt olmazsan; kurtlara, köpeklere yem olursun.

إذا أردت أن تطاع فأطلب المستطاع

İzâ eradte en tutâ fetlub el-mustetâ'
İtaat edilmek istiyorsan, itaate güç yetecek şey iste.

اسأل عن الرفيق قبل الطريق

İsel ani'r refîki kable'l tarîk

Yoldan önce yoldaş sor.

اسأل عن الجار قبل الدار

İsel ani'l câri kable'l dâr

Evden önce komşu sor. (Ev alma komşu al.)

اسأل مجرب ولا تسأل طبيب

İsel el-mücerrib velâ tesel tabîb

Tabibe değil, başına gelene sor. (Hekimden sorma çekenden sor.)

البعيد عن العين بعيد عن القلب

el-Beidu ani'l ayni beidun ani'l kalbi

Gözden uzak olan gönülden de uzak olur.

الدهر يومان يوم لك ويوم عليك

ed-dehru yevmân. Yevmun leke ve yevmun aleyk

Devran (zaman) iki gündür. Biri lehine biri aleyhine. (Gün olur devran döner.)

الشجرة بلا ثمر قطعها حلال

eş-Şeceretü bilâ semerin, katuha helâl

Meyvesiz ağacı kesmek helaldir.

الشمس ما بتتغطى بالغربال

eş-Şemsü mâ biteteğattâ bil-ğirbâl

Güneş elekle örtülmez. (Güneş balçıkla sıvanmaz.)

الشباك اللي يبجيك منه الريح سده واستريح

eş-Şübbâku elli yecike minhu er-rîh seddi ve isterîh

Rüzgâr gelen pencereyi kapat, rahat et.

الطيور على اشكالها تقع

et-tuyûru alâ eşkâliha tekau

Kuşlar kendi cinsleri yanına konarlar.

العجلة من الشيطان

el-aceletü min eş-şeytân

Acele şeytandır. (Acele işe şeytan karışır.)

العقل زينة الراس

el-aklu zînetür-ra's

Akıl başın süsüdür.

الكذب حبله قصير

el-kizbu habluhu kasîr

Yalanın ipi kısadır. (Yalancının mumu yatsıya kadar yanar.)

الكلام للجاره وأفهمي يا كنة

el-kelâm liccâri ve ifhemi yâ kinne

Söz komşuyadır, gelin sen anla. (Kızım sana söylüyorum, gelinim sen işit.)

الولد ولد ولو حكم بلد

el-veledu veledun velew hakeme beled

Sultan da olsa, oğul oğuldur.

اليد الفارغة نجسة

el-yedu'l fârîğa necise

Boş el (cömert olmayan) necistir.

ان كبر ابنك خاويه

În kebuze ibnuke hâvîh

Oğlun büyüdüğünde kardeşi ol.

ان كان صاحبك عسل لا تلحسه كله

În kâne sâhibuke aselun lâ telhashu kullehu

Dostun bal dahi olsa hepsini yalama.

ايش لي بالكحل بعد العمى

Eş li bilkuhûli be'del amâ

Kör olduktan sonra sürmeyi ne yapayım!?

أضرب عصفورين بحجر

İdrîb asfureyni bilhacer

Bir taşla iki kuş vur.

أطرق على الحديد وهو حامى

Utruk alel hadîdi ve huve hâmi

Demiri kızginken döv. (Demir tavında dövülür.)

باب النجار مخلوع

Bâbu'n- neccârî mahlû'

Marangozun kapısı çıkıktır.

تجري الرياح بما لا تشتهي السفن

Tecrî er- riyâhu bimâ lâ teşethî es- sufun

Rüzgâr gemilerin istediği yönde esmez.

جارك القريب ولا أخوك البعيد

Cârûke el- karîb velâ ahûke el- baîd

Yakın komşu uzak kardeşten daha hayırlıdır.

جاي يبيع المية في حارة السقاين

Cây yebîu'l mayye fi hâreti'l sekkâyîn

Sucular mahallesinde su satmaya gelmiş. (Tereciye tere satılmaz.)

جبل مع جبل ما بيلتقي، أما بني آدم مع
بني آدم يلتقي

Cebelu maa cebeli mâ yelteki, emmâ beni âdem
maa beni âdemi yelteki

Dağ dağa kavuşmaz ama insan insana kavuşur.

جرح السيف بيلتئم وجرح اللسان ما
بيلتئم

Cerhu's seyfi biyelteim ve cerhu'l lisâni mâ biyelteim

Kılıç yarısı kaynaşır ama dil yarısı kaynaşmaz. (Bıçak yarısı geçer ama dil yarısı geçmez.)

حاميتها حراميتها

Hâmîha haramîha

Koruyucusu, hırsız. (Hırsız içerden olursa kapı kilit tutmaz.)

راسه في السما

Ra'suhu fis- semâ

Başı göklerde (Burnu havada)

زاد الطين بله

Zâde't tîne belle

Çamuru iyice cıvıklaştırdı. (Yangına körükle gitmek.)

سرّ البنت أمها

Sırru'l Binti ummuha

Kızın sırrı annesindedir. (Anasına bak kızını)

al kenarına bak bezini al.)

شُرُّ البَلِيَّةِ ما يضحك

Şerru'l beliyyeti mâ yudhiku

Belânın en şerlisi güldürenidir.

شعرة على شعرة بتصير دقن

Şêratun alâ şêratın bitesîr dıkn

Kıl üstüne kıl sakal olur. (Damlaya damlaya göl olur.)

عادت حلیمه لعادتها القديمة

Âdet halime liâdetiha el- Kadîme

Halime eski âdetine döndü. (Aynı tas aynı hamam.)

عادت المياه لمجاريها

Âdeti'l miyâhu limecârîha

Sular kaynağına döndü. (Sular duruldu.)

عصفور في اليد، ولا عشرة على الشجرة

Asfûrun fi'l yedi velâ aşra aleşşecere

Eldeki bir serçe ağaçtaki on serçeden daha iyidir.

على قد فراشك مد رجلك

Alâ kaddi firâşık med ricleyk

Ayağını döşegine göre uzat. (Ayağını yorgana göre uzat.)

في الحركة بركة

Fi'l hareketi bereke.

Harekette bereket var.

كلب حي خير من أسد ميت

Kelbun hayyun hayrun min esedin meyyit

Yaşayan köpek ölü aslandan daha iyidir.

ما حد بيقول عن زيتته عكر

Mâ had biyekûl an zeytihi akir

Kimse yağı için bulanık demez. (Kimse ayrı-
nım ekşi demez.)

ما حك جلدك إلا ظفرك

Mâ hakke cildeke illâ zafruk

Tırnağından başkası cildini kaşımaz. (Tırna-
ğın varsa başını kaşırsın.)

ما كل طير بيتاكل لحمه

Mâ kullu tayrin yu'kelu lahmeh

Her kuşun eti yenmez.

ما اعز من الولد إلا ولد الولد

Mâ eaz mine'l veledi illâ veledu'l veled

Oğuldan daha kıymetli olan tek şey torun-
dur.

ما طار طير وأرتفع إلا كما طار وقع

Mâ târa tayrun irtefa' illâ kemâ târa vekaa

Her kuşun bir yükselişi olduğu gibi düşüşü
de vardır.

ما خاب من استشار وما ندم من استخار

Mâ hâbe men istişâre vemâ nedime men istihâre

İstişâre eden de istihâre eden de yanılmaz.

ما في دخان بلا نار

Mâ fi duhânin bilâ nâr

Dumansız ateş olmaz. (Ateş olmayan yerden
duman çıkmaz.)

وقت الضيق بنعرف العدو من الصديق

Vaktu'd diki binearifu'l aduvve mines'adik

Zor zamanda dost düşmandan ayrılır. (İyi
dost kara günde belli olur.)

يا جبل ما يهزك ريح

Yâ cebel mâ yehizzuke rîh

Dağ rüzgarla sarsılmaz.

ابني الحلال عند ذكره ببيان

İbnu helâl inde zikru bibeyân

İyi insan lafının üzerine gelir.

أفة العلم النسيان

Âfetu'l ilmi en-nisyân

İlmin âfeti unutulmasıdır.

الادب احسن من الذهب

el-edebu ahsen minezzeheb

Edeb altından daha kıymetlidir.

خذ الاصيلة و لو كانت على الحصيرة

Huzî'l asîle velev kânet alel- hasîra

Hasır üstünde de olsa asil kız al. (At alır-
san taydan, kız alırsan soydan al./ Bezi Mu-
sul'dan kızı asıldan al.)

جار الكريم مثل جار النهر ما يخاف من
العطش

Câru'l kerîmi misle cârunnehri, mâ yuhâfu mi-
ne'l ataş

Cömert komşu akan nehir gibidir, susuzluk-
tan korkulmaz. (Komşuda pişer bize de dü-
şer.) ■

Kaynaklar:

1) <https://islamansiklopedisi.org.tr/cevamiul-kelim>

https://info.wafa.ps/ar_page.aspx?id=8996

Vâcide Râsim el- Hayri "Muhtârât min el- Emsâl eş-
Şa'biyye" el- Matbaa el- Vatanîyye/ Amman. 2. Baskı

KUDÜS VE MESCİD-İ AKSÂ KRONOLOJİSİ -1

(Ocak-Şubat-Mart)

Şenay Şeker

3 Ocak 1985 - Falaşa Yahudilerinin işgal altındaki Filistin topraklarına nakli.

İşgalci İsrail, 1984'te Falaşa adı verilen Etiyopyalı Yahudileri ülkeye getirmek için "Musa" adı verilen bir operasyon düzenledi. Yedi hafta süren operasyonda; 8 bin Etiyopyalı Yahudi, Sudan üzerinden uçakla önce Belçika'nın başkenti Brüksel'e oradan da Filistin'e getirildi.

4 Ocak 1938

İngiliz Sömürge Bakanlığı'nın, Filistin'in paylaşılması önerilerini incelemek üzere Filistin'e heyet gönderilmesi.

5 Ocak 1948

Haganah terör örgütünün Kudüs'te Semiramis Otel'i'ni kundaklaması ve 26 kişinin ölümüne sebep olması.

5 Ocak 1988 - BM'nin işgalci İsrail'in Filistinlilere yönelik uygulamalarını kınayan 607 sayılı karar çıkarması.

Filistinli sivilleri işgal altındaki topraklardan çıkaran İsrail'in bu tutumundan vazgeçmesi ve Cenevre Sözleşmesi'nde belirtilen şartları dikkate alması gerektiği ifade edildi.

8 Ocak 638 - İslam Tarihi'nde Kudüs'ün ilk fethi

Kudüs, Müslümanlar tarafından ilk olarak Hz. Ömer döneminde, Ebu Ubeyde b. Cerrah komutasında iki yıl süren kuşatmadan sonra kan dökülmeden fethedilmiştir. Kudüs patriği şehrin anahtarını bizzat Hz. Ömer Efendimize teslim etmiştir.

13 Ocak 691 - Emevi Halifesi Abdülmelik bin Mervan'ın Kubbetu's Sahra'nın yapımını tamamlaması. Dini ve tarihi bir öneme sahip olan Kubbetu's Sahra'nın inşası ilk olarak Emevi Ha-

lifesi Abdülmelik b. Mervan tarafından inşa ettirilmiştir. Mısır'ın yedi yıllık haracı bu iş için ayrılmış ve Filistinli meşhur iki mühendis Recâ b. Hayve el- Kindi ile Yezid b. Selâm bu binanın inşası ile görevlendirilmiştir. Binanın inşası 686'da başlanmış, 692'de tamamlanmıştır ve İslam sanatının tüm özellikleri icra edilmiştir. Binanın yapımından geri kalan yüz bin dinar bu iki mühendise ödül olarak verilmesine rağmen mühendisler parayı istememiştir. Bunun üzerine Halife paraların eritilmesini ve kubbenin altınla kaplanmasını emretmiştir.

14 Ocak 1988

BM'nin işgalci İsrail'in Filistinlilere yönelik uygulamalarını kınayan 607 sayılı kararı çıkarması.

BM İşgalci İsrail'in Filistinli sivilere karşı yürüttüğü toplu sürgün politikasından vazgeçmesini ve yurtlarından sürülenlerin "güven içinde" geri dönüşlerinin sağlanmasını işgalci İsrail'den talep etti.

27 Ocak 1919

Kudüs'te Filistin Arap Kongresi'nin toplanması.

İngiliz işgali altındaki Filistin topraklarına giren Yahudilere karşı ilk Arap direnişi başlamış oldu.

28 Ocak 2020 - ABD Başkanı Trump ile işgalci İsrail Başbakanı Netanyahu "Yüzyılın Anlaşması" adını verdikleri bir deklarasyon yayınladılar.

Filistin sorununu, Filistinlilerin reddettiği ve katılmadığı bir toplantıda masaya yatırılarak işgali meşrulaştıracak bir duyuru yaptılar. Uluslararası hukuku, BM kararlarını ve insan haklarını hiçe sayan bu pazarlıkta Filistin'in kara sınırlarının ve hava sahanlığının işgalci İsrail tarafından kontrol edileceği açıklandı. İslam Âlemi'nin asla kabul etmeyeceği bir kararla Kudüs işgalci İsrail'in başkenti ilan edildi. Ordusuz bir Filistin (!) vaad edilen bu pazarlıkta, işgal edilmiş 400 yerleşim biriminin boşaltılmayacağı ve yurtlarından sürülen Filistinlilerin yurtlarına dönemeyeceği kararı alındı.

2 Şubat 2007 - Mescid-i Aksa Minberi için İslam Sanatları Enstitüsü kuruldu.

Mescid-i Aksa'nın 1969'da yanan minberini yapma projesini üstlenen Ürdün Krallığı, bu iş için bir İslam Sanatları Enstitüsü kurdu. El Balqa Üniversitesi'ne bağlanan enstitü, Vakıflar Bakanlığı ile beraber projeyi hayata geçirmek için çalışmalara başladı. Minberin yapımında kul-

lanılacak olan çok değerli 13 metreküp ceviz ağacı T.C. Bakanlar Kurulu'nun verdiği özel izinle Türkiye'den Ürdün'e götürüldü. 9 basamaklı ve çift kapılı yaklaşık 6 metre yüksekliğindeki minberin yapımı 4,5 yıl sürdü. 38 yıl sonra Mescid-i Aksa'daki mekanına yerleştirilen minber üzerinde, 2 Şubat 2007 günü ilk Cuma hutbesi okundu.

6 Şubat 2017- Aklanma Yasası

Yahudi yerleşiminin aklanma yasası ile özellikle Batı yaka bölgesinde Yahudi yerleşiminin genişletilmesi için Filistinlilerin arazilerini gasp edilmesi kolaylaştırıldı ve özel mülk de olsa araziler istimlak edilebilir hale getirildi.

25 Şubat 1994- El Halil'de Hz. İbrahim Camii katliamı.

İşgalci İsrail'in 1967'den beri işgal altında bulundurduğu Batı Şeria'ya bağlı El-Halil kentinde bulunan El- Halil Cami'sinde, sabah namazı esnasında Müslümanların üzerine ateş açan Baruch Goldstein adlı fanatik Yahudi'nin eyleminde 29 Filistinli şehit olmuş, yüz elliden fazla kişi yaralanmıştı. Bu olaydan sonra kapatılan ve 9 ay sonra açılan caminin ortadan bölünerek üçte ikisini sinagoga çevrilmiş ve girişe x-ray cihazı yerleştirilmişti.

27 Şubat 1920- Mescidi Aksa'da 40 bin ki-

şiyle Belfour Deklarasyonu'na karşı gösteri düzenlendi.

Göstericiler bütün devletlerin Kudüs'teki konsolosluklarına Yahudi göçünü protesto eden bildiriler bıraktılar.

3 Mart 1949- Türkiye İsrail'i devlet olarak tanıdı.

14 Mayıs 1948 tarihinde işgalci İsrail, devlet olduğunu ilan etti. 11 dakika sonra ABD, taniyan ilk ülke oldu. Türkiye Cumhuriyeti 11 saat sonra taniyan ikinci ülke olarak tarihe geçti. Dönemin başbakanı Prof. Dr. Hasan Saka idi.

3 Mart 2017

İslam'ın ilk kiblesini Yahudileştirme çabalarını arttıran İsrail, ezanın gece 23.00 ile sabah 07.00 arasında hoparlöre okunmasını yasak getiren yasa tasarısını İsrail Millet Meclisi'nde (Knesset) oylamaya sundu. Oylamada 55 milletvekili evet oyu kullanırken, 48 milletvekili ret oyu verdi.

4 Mart 1193 (27 Safer 589) Selahaddin Eyyubi'nin Şam'da Vefatı

"Kudüs işgal altındayken ben nasıl gülebilirim ki" sözleriyle gönüllerde yer eden ve haçlılara karşı büyük mücadele vererek Kudüs'ü işgalden kurtaran büyük kumandan Şam'da vefat etmiştir. Türbesi Emevi Cami'sinin yanında yer

almaktadır.1187 yılında gerçekleşen fetihle Kudüs'ü teslim alan Selahaddin Eyyubi, ilk iş olarak mescidi temizletmiş, Kubbet'üs Sahra'nın üzerindeki haçı kaldırarak bir hutbe okutmuştur.

16 Mart 2018- ABD'nin Büyükelçilik Kararı

BM kararlarını, uluslararası kamuoyunu ve İslam ülkelerinin Kudüs hassasiyetini hiçe sayan ABD Başkanı Donald Trump, Tel Aviv'deki ABD Büyükelçiliği'ni Kudüs'e taşıttı.

22 Mart 2004- Şeyh Ahmed Yasin'in Şehadeti

Filistin davasının en önemli liderlerinden olan Şeyh Ahmed Yasin, camide kıldığı sabah namazı çıkışı evine dönerken işgalcilerin düzenlediği hava saldırısında füzelere hedef olarak şehit olmuştur.1937 yılında Askalan şehrinin el-Cevra köyünde dünyaya gelen Şeyh Ahmed Yasin, 1952 yılında yüzme esnasında geçirdiği felç dolayısıyla tekerli sandalyeye mahkûm olsa da fedakâr ve inancından taviz vermeden bir yaşam sürmüştür. Gazze'de kurduğu İslam Merkezi'nde Müslümanların şuurlanması için çalışmalar yapmıştır.

26 Mart 1979- Mısır Cumhurbaşkanı Enver

Sedat ve İşgalci İsrail Başbakanı Menachem Begin, Camp David Anlaşması'nı imzaladı.

Bu anlaşma Arap-İsrail çatışmasında tarihi bir dönüm noktası olmuştur. İlk kez bir Arap devleti, tavizler ve imtiyazlar vererek işgalci devletin yasal varlığını tanımış oldu. Bu anlaşmayla iki taraf arasında diplomatik finans sağlanması ve ekonomik boykotun ve savaşın sona ermesi, işgalci İsrail'in 3 yıl içerisinde Sina'dan çekilmesi kararları alınmıştır.

27 Mart 1920 - Churchill Kudüs'ü ziyaret etti.

Onu Musa Kazım el-Hüseyni başkanlığında bir heyet protesto gösterisiyle karşıladı. "İngiltere, Balfour vaadini aynen uygulama kararlılığında-dır." diye konuştu.

30 Mart 1976- Filistin'de Toprak Günü

Filistin halkı için büyük bir önem taşıyan "30 Mart Toprak Günü"nün kaynağı 1976 yılına dayanıyor. Siyonist işgalciler, 1976 yılında Ce-lile bölgesinde Filistinlilere ait 21 bin dönüm araziye el koydu ve bu toprakları Yahudi işgalcilere tahsis etti. Bu mukaddes topraklardaki Filistin varlığını ortadan kaldırıp kendi hakimiyetlerini kurma amacı güden Siyonistlerin bu

kararını protesto etmek isteyen Filistin halkı da "Toprak Günü" ilan ettiği 30 Mart 1976'da genel grev düzenledi. Genel grevi önlemek için sokağa çıkma yasağı koyan işgalcilere rağmen halk sokağa taşı ve 6 Filistinli şehit olup birçok kişi yaralandı.

42 yıl önceki bu olay, bu nedenle işgalcilerin Filistin topraklarına el koymasına karşı direnişin sembolü haline geldi ve o gün bu gündür "Filistin Toprak Günü" olarak anılıyor.

31 Mart 1950- Sahipsiz Mülkler Yasası'nın Çıkarılması

İşgalci İsrail rejimi, Filistinlileri göçe zorlayan ve Yahudi nüfusunun arttırılmasını sağlayacak sahipsiz mülkler yasasını çıkardı. İşgalci İsrail 1948-1967 yılları arasında binlerce Filistinliyi göçe zorladı. İşgal rejimi zorla yurtlarından çıkarılan Filistinlilerin kayıplar olarak nitelendiriyor ve mülklerine el koyuyordu Sahipsiz mülkler kanunu ile İslam Vakıf Emlakları dahil Filistin topraklarının tamamını sahipsiz mülk ilan etti. Bu kanunla 3 milyon dönümden oluşan 300 köy, 284 bin arazi, 75 bin mesken,10 bin ticarethaneyi gasp etti. ■

Yere Düşen Gölge

İhsan Ataman

Sen ya da ben
Bugün ya da yarın...
Vuruluruz Kalendiye'de
Upuzun akar kanımız.

"Yokuz" aslında
Gölgemiz yere düşse de
Dostlarımız yüreksizken
Bitmez bizim hicrânımız

Bir adımız Kudüs bizim
Dört yanımız ihanet
Ne ki Allah var, Allah şahid
Sabır, sabır, sabır her anımız

Vuruluruz Kalendiye'de
El Halil'de... sebepsiz!
Ve Mecid yolunda
Allah'a kurbandır canımız
Upuzun akar kanımız.

İŞGALCI İSRAİL'İN AFRİKA SİYASETİNİN İPUÇLARI

Abdülkadir Tok

2 1. yüzyılın ilk çeyreğinde ABD'nin de bilfiil desteğiyle Afrika siyasetinde köklü değişikliklere giden İsrail, bu süreçte kimi zaman birebir ilişkilerle kimi

zaman da sadece ticaret ve turizm üzerinden Afrika politikasını yürüterek Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) gibi rejimlere doğrudan destek verdi. Bu ülkelerin körfez bölgesinde ve Afri-

“

İsrail'in dış politikasındaki Afrika çalışmalarını "karşılıklı meşrulaştırma" olarak tanımlamak yerinde olacaktır. Üstelik İsrail bu politikalarını iç siyasetindeki sorunlarına bağlı kalmadan yürütmektedir.

”

ka'daki gücünü kendi siyasi hedefleri için kullandı.

Özellikle Soğuk Savaş'ın bitmesi ve barış görüşmelerinin başlaması, İsrail'in yeni dünya devletleri ile ilişki içerisine girmesine ve Afrika'daki bölgesel güçler ile aktif ilişkiler kurmasına vesile oldu. Aslında, İsrail'i Afrika'da yeni müttefiklik arayışları içerisine iten etkenlerden birisi de Orta Doğu'daki yalnızlığı olmuştur. Hiç şüphesiz işgalci de olsa İsrail, stratejik önem açısından Orta Doğu'nun en önemli ülkelerinden biridir. Lakin Filistinlilere karşı güttüğü politika nedeniyle bölge halkı ve idarecileri nezdinde hiçbir zaman taraf olarak kabul görmemiştir. Bu sebepten ötürü İsrail; Uganda, Etiyopya, Tanzanya, Nijerya, Fas ve Sudan gibi Afrika ülkeleriyle olan yakınlığını pekiştirme gayretindedir.

Gelinen noktada bir ölçüde başarıya ulaşmış sayılabilir. İsrail'in Afrika ülkeleri ile olan yakınlığının irdelenmesi Orta Doğu'daki dengeleri anlamak açısından büyük ehemmiyet arz etmektedir. Bu ilişkiler bağlamında göz ardı edilmemesi gereken noktalardan birisi de İsrail'in son on yıl-

da Afrika'da yürütmüş olduğu yoğun diplomasi trafiğidir. İsrail'in dış politikasındaki Afrika çalışmalarını "karşılıklı meşrulaştırma" olarak tanımlamak yerinde olacaktır. Üstelik İsrail bu politikalarını iç siyasetindeki sorunlarına bağlı kalmadan yürütmektedir. 2016 yılında Başbakan Netanyahu'nun farklı Afrika ülkelerini içeren ziyaretleri de göstermektedir ki Afrika da İsrail ile var olan ilişkilerin geliştirilmesi ve birtakım yeni iş birlikleri oluşturulması hususunda kapılarını açmıştır.

Elbette İsrail'in Afrika ülkeleriyle diplomatik ilişkilerinin pekiştirilmesi İsrail açısından önem arz etmektedir. Lakin bu önemi sadece birtakım siyasi ve diplomatik çıkarlar ile sınırlı tutmak doğru değildir. İsrail'in pusulasını yeniden Afrika'ya çevirmesinde siyasi politikaların yanında stratejik ve ekonomik hedefler de yatmaktadır. Ayrıca İsrail, bazı Afrika ülkeleriyle teknik iş birliği ve tarım sektörü konusunda da uzlaşma sağlamıştır. Bunları daha iyi anlayabilmek için her bir konuyu ayrı bir başlık altında irdelemek yerinde olacaktır.

Siyasi Hedefler

İsrail'in Filistin'e karşı uyguladığı politikaların uluslararası kamuoyunda yeterli deste-

ği görmemesi, hükümetin dış politikada destek toplamak için yeni hamleler yapmasına yol açmaktadır. İsrail'in Afrika açılımını da bu minvalde değerlendirebiliriz. Nitekim Afrika'nın İsrail için önem arz etmesinin en temel sebeplerinden birisi de Afrika ülkelerinin Birleşmiş Milletler'deki oy çoğunluğudur. BM tarafından tanınan 194 ülkenin 54'ünün Afrika kıtasında olması ve bu ülkelerin uluslararası arenada önemli bir güç teşkil etmesi İsrail'in Afrika kıtasının üzerine, -özellikle BM'deki Kudüs oylamasından sonraki süreçte- düşmesinde önemli bir rol oynamıştır. Bu yüzden Arap ve Müslümanların yoğunlukta bulunduğu Afrika ülkeleriyle ilişkileri, BAE ve Suudi Arabistan gibi maşa ülkeler aracılığıyla yeniden dizayn etmek, İsrail için elzemdir.

İsrail, Afrika'daki siyasi etkinlik politikası bağlamında aynı zamanda İslam İş Birliği Teşkilatı'nın da yarısını oluşturan Afrika Birliği'ne önem vermektedir. Çünkü Afrika ülkeleriyle ilişkilerini geliştirdiği takdirde İsrail'in siyasi alanda çapı genişleyecek, Filistin meselesine karşı kendince daha güçlü konuma gelecektir. Afrika Birliği ülkelerinin bir kısmının ABD'nin Kudüs ka-

“

Afrika Birliği ülkelerinin bir kısmının ABD'nin Kudüs kararına karşı çıkması ve İsrail ile var olan siyasi ilişkilerini kesmesi İsrail'i zor duruma soktuğu için birliğin üye ülkeleri ile aktif bir ilişki içerisinde kalmak, İsrail'in geleceği açısından önemlidir.

”

“

Özellikle Güney Afrika, Angola, Botsvana gibi ülkelerde yer alan Global Yahudi fonlu marka ve kurumlar, yeryüzünün en önemli altın ve elmas madenlerinin işletimini ve pazarlamasını yapmaktadır.

”

rarına karşı çıkması ve İsrail ile var olan siyasi ilişkilerini kesmesi İsrail'i zor duruma soktuğu için birliğin üye ülkeleri ile aktif bir ilişki içerisinde kalmak, İsrail'in gelece-

ği açısından önemlidir. Bu çerçevede İsrail'in Afrika kıtasındaki 10 elçiliğini muhafaza etmesinin ve bunun yanı sıra gerek bir- bir gerekse ABD ya da BAE aracılığıyla bir dizi görüşme gerçekleştirmesi , Afrika'nın İsrail için ne kadar önemli olduğunu en açık göstergesidir.

Ekonomik Hedefler

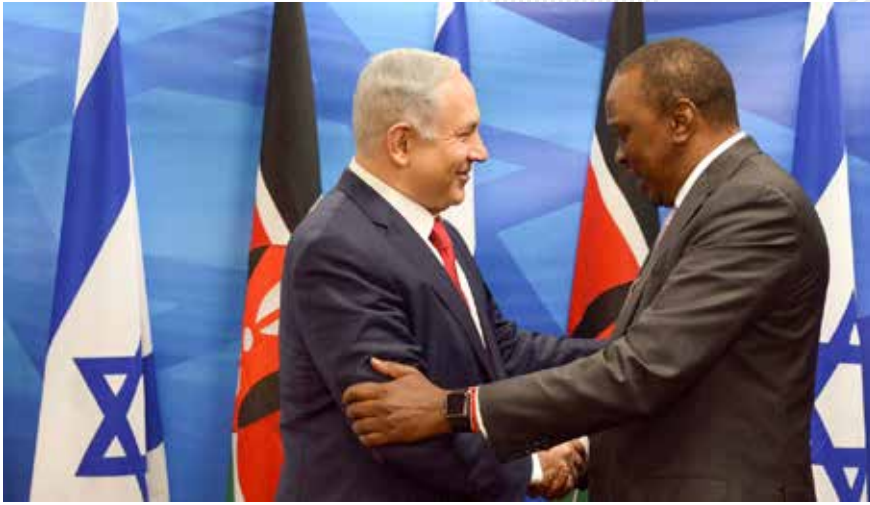
İsrail'in son yıllarda diplomatik ilişki kurduğu Afrika ülkesi sayısını artırmasının yegâne amacını sadece diplomatik arayış olarak sınırlandırmak kanaatimizce doğru değildir. İsrail bu ilişkilerde aynı zamanda tarım, enerji sektörü, Afrika yeraltı doğal kaynaklarının yönetimi ve savunma sanayi ticareti gibi alanlar üzerinde de söz sahibi olup bu alanları ele geçirmek istemektedir. Unutmamak gerekir ki güncel BM verilerine göre yeryüzündeki petrolün 75 milyar varil bu bölgededir . Ayrıca yine Afrika'da çıkarılan madenler yeryüzünün en değerli madenleri arasındadır. Bölge,

yeraltı doğal kaynakları açısından da son derece varlıklıdır. Özellikle doğal gaz, altın ve madenler bakımından zengin olan bölge; İsrail'in bölgeye yatırım yapma, ticari ilişkiler kurma hususunda dikkatini çekmektedir. İsrail, Afrika ile olan ilişkilerinin geldiği yakın dönemde, kendi üretimi olan ürünleri Global Yahudi sermayesine dayalı Batı menşeli şirketlerin Afrika'daki nüfuzunu da kullanarak, Afrika pazarında yer almasını sağlamıştır. Özellikle Güney Afrika, Angola, Botsvana gibi ülkelerde yer alan Global Yahudi fonlu marka ve kurumlar, yeryüzünün en önemli altın ve elmas madenlerinin işletimini ve pazarlamasını yapmaktadır. Söz konusu bu marka ve kurumlar her ne kadar Batı menşeli ya da yerel olarak çalışıyor gibi gözükse de her birinin aslında İsrail yararına çalıştığı unutulmamalıdır .

Bir bakıma İsrail, ulusal ve uluslararası arenada yürüttüğü bu politikalarla istedi-

Afrika ülkelerinin büyük kısmı İkinci Dünya Savaşı sonucunda bağımsızlıklarını kazanmış ülkelerdir. Ekonomik kalkınma ve iç siyasetinin istikrarı için her halükârda askerî ve siyasi desteğe ihtiyaçları olmuştur. Bu minvalde İsrail, özellikle Boko Haram ve DAESH gibi terör örgütleriyle mücadele eden bazı Afrika ülkeleriyle iç ve dış güvenlik konularında iş birliğine gitmiştir. İş birliği kapsamında, önceleri sadece teknik destek olarak başlattığı ilişkisini günümüzde askeri teçhizatlar göndererek sürdürmektedir.

ği sonucu elde etmektedir. Bunun somut göstergesi de Afrika Birliği'nin 2013 yılında Filistin'e gözlemci ülke sıfatı vermesine rağmen İsrail'in Filistin'in bir devlet olmadığını gerekçe göstererek bu statünün aslında kendisine verildiğini dünyaya ilan edebilmesidir.

Sonuç olarak denilebilir ki İsrail ile bölge ülkeleri arasındaki ilişkilerde karşılıklı çıkarlar söz konusudur. Yukarıda belirtmeye çalıştığımız gibi İsrail, temelde bölge ülkelerinden Filistin meselesine karşı dış politikada destek istemekte ve bunun yanında da ekonomik çıkarlarını gözetmektedir. Afrika ülkelerinin büyük kısmı İkinci Dünya Savaşı sonucunda bağımsızlıklarını kazanmış ülkelerdir. Ekonomik kalkınma ve iç siyasetinin istikrarı için her halükârda askerî ve siyasi desteğe ihtiyaçları olmuştur.

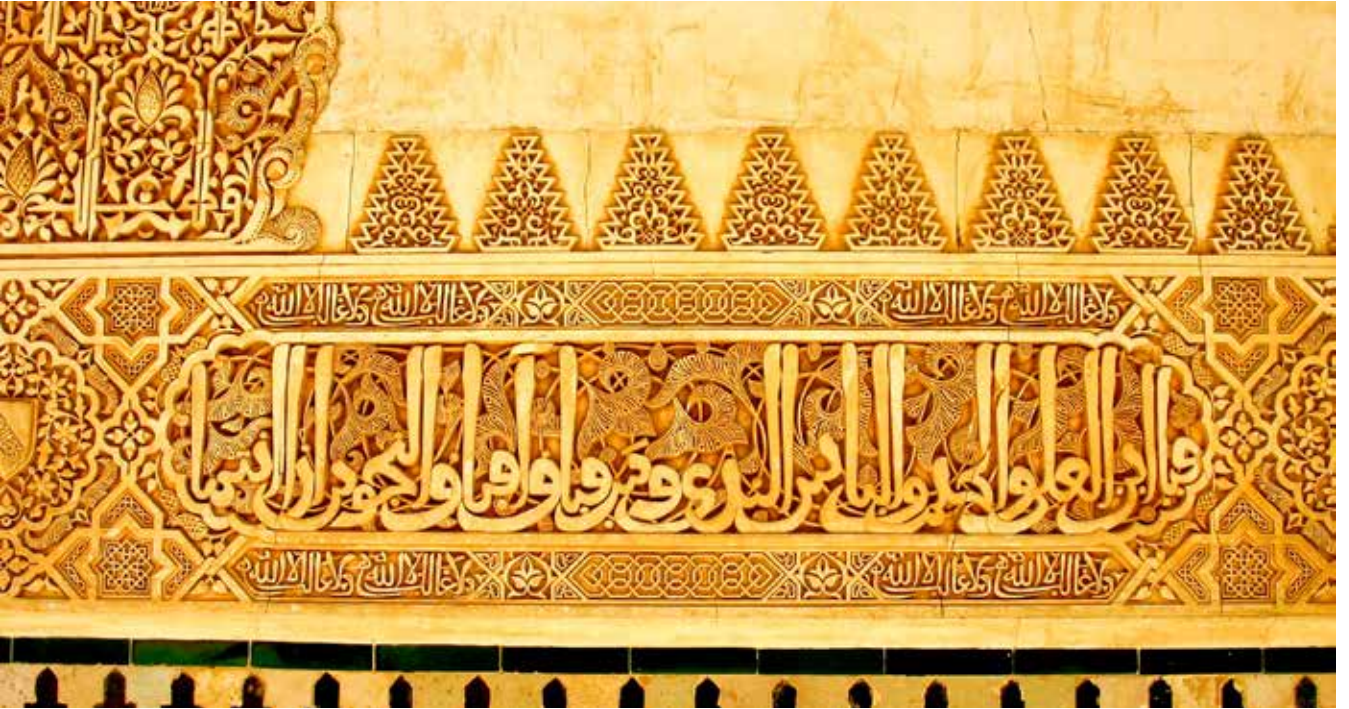
Bu minvalde İsrail, özellikle Boko Haram ve DAESH gibi terör örgütleriyle mücadele eden bazı Afrika ülkeleriyle iç ve dış güvenlik konularında iş birliğine gitmiştir. İş birliği kapsamında, önceleri sadece teknik destek olarak başlattığı ilişkisini günümüzde askeri teçhizatlar göndererek sürdürmektedir. ■

Kaynaklar:

- 1) Afrika Haber Ajansı (Pana Press) "Afrika Dünya Petrol Rezervlerinin Sadece %7'sine Sahiptir", 7 Ekim 2001
- 2) Abdullah, Sadık, İsrail Dış Politikasında Sahra-altı Afrika, (Çev. Sedat Karavaş), 2018, İNSAMER, Çalışma 64
- 3) <https://www.egyptindependent.com/au-grants-palestine-observer-status/>

İHYÂ VE İNŞÂ HAKKINDA

Kevser Kıran

Modernizmin olumsuz etkilerine karşı Ebubekir Sifil, *“İh-yâ ve İnşâ”* isimli eseri ile biz Müslümanların yoluna güçlü bir kandil yakıyor. Kitap, zengin bir kaynakça ve nezih bir lisan ile kaleme alınmış, birbirinden ayrı fakat birbirini açan bölümler halinde düzenlenmiş ve esasında Ebubekir Sifil’in RIHLE dergisinde yayınlanan makalelerinden oluşuyor.

Yazar, modern çağın değerlerimiz üzerindeki tahrip edici etkisini, kitap boyunca oldukça yerinde tespitlerle ortaya koyuyor. Eserin takdim bölümünde, kurtuluşun Kur’an ve sünnete

dönmekte olduğunu, *“hesabı verilmiş, sağlaması yapılmış ve rûştünü ispat etmiş bir usûl olma-dan Nassların sağlıklı anlaşılamayacağını ve ha-yata aktarılamayacağını”* ifade ediyor. Böylece, modern çağda yaşayan Müslüman’ın devâsa nazari ve ameli problemlerinin üstesinden gelmenin biricik yolu olarak doğru usûl ve metodoloji sistemlerinin işletilmesi olduğunu, tarih boyunca yaşadığımız medeniyet tecrübelerinden örnekler vererek kitabın amacını açık ve net bir şekilde ortaya koyuyor.

Doğru analiz ve net tespitler yapabilmek için önce sağlam bir zemin oluşturma mükte-zası âşikârdır. İhyâ ve İnşâ kitabı itikad-fıkıh iliş-

kisi konusu ile başlıyor. Tanımları, nedenleri ve niçinleri ile ortaya koyduktan sonra, *“Fıkıh, itika-dî kabullerden neş’et eder.”* alt başlığına gelindiğinde verilmek istenen mesaj daha net bir şekil alıyor. İslam fıkının zirve şahsiyetlerinden biri olan İmam Ebu Hanife’den naklettiği alıntılarla destekleyerek, itikad-fıkıh arasındaki kuvvetli bağı gözler önüne seren Sifil’in şu cümleleri dikkat çekicidir: *“Zira nefsin lehinde ve aleyhinde olan şeylerin ameliyyâta münhasır olmadığı âşikârdır. Hatta, nefsin lehinde ve aleyhinde olan hususların en başında “itikadiyyât” zikredilmek gerekir. Çünkü encamımızı belirleyecek olan, bu sahaya ilişkin tutum ve kabullerimiz/redlerimizdir.”*

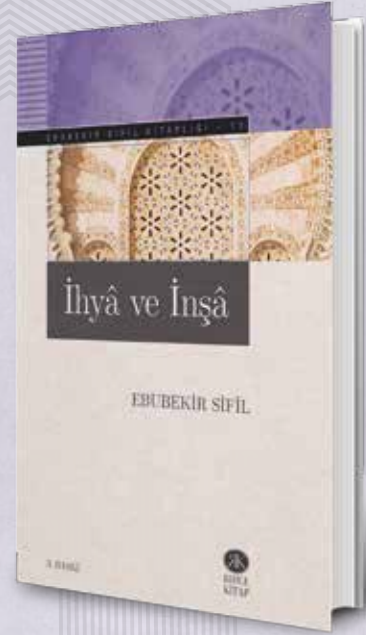
Ebubekir Sifil, doğru itikadın fıkıhı doğru şekillendirmesi ve doğru fıkıhın ancak doğru itikattan doğabileceği gerçeğini temel aldıktan sonra "Reformist anlayışın itikadı ve fıkıhı" ara başlığı ile İslam fıkıhının yenilenmesi için sürekli kulis yapan çevrelere yönelik tespitler ile çok önemli bir yaraya parmak basıyor. Bölümün devamında bu zihniyetin haritası masaya yatırılıyor. Mevcudu, Kur'an ve ehli sünnet ulemanın beyanı ile ölçerek özlü analizlerle geldiği noktayı şu paragrafta görmemiz mümkündür: "Bu değişim talebi, modern dünyanın dayatmaları karşısında yenilmişlik psikolojisinin içe sindirilmesinin, teslim olmuş ruh halinin ve kendine yabancılaşmanın dışavurumundan başka bir şey değildir. Fıkıh'ın Din'den tecrit edilmesinin, modern değerlere uyumlu -dolayısıyla "kendisi" olmaktan çıkmış- bir İslam modelinin ortaya çıkarılmasına hizmet edeceği düşüncesiyle tedavüle konduğu inkâr edilmesi mümkün olmayan bir gerçektir." (S.27)

Arkasından gelen "Ahkamda Değişim" isimli bölümde, fıkıhta değişim imkânları ve bunun meşru sınırlarını inceleniyor. Kendilerine Mutezile üzerinden bir meşruyet alanı açmak isteyen yenilikçilerin durumunu, Mutezili âlimlerin beyanlarının aktarılması ile kıyaslama imkânı buluyor. Maalesef görüyoruz ki reformistlerin değişim talep ve gayretlerini Mutezili bir çağrışımla gündem yapmak istemelerinin aslı yoktur. Bu âlimlerin görüşleri, reformistlerin görüşlerinden çok uzaktır. Reformistler, Mutezilenin pabucunu dama atacak söylemler geliştirmişlerdir ve bu yeni söylemlerin "Kökleri İslam tarihinde değil, Batı coğrafyasında aranmalıdır." (S.34) Ashâb-ı Kiram döneminden hangi çer-

çeve içinde illetin değişmesiyle hükmün değişeceğine örnekler getiren (S.39) Sifil, bir sonraki bölümde "Sahabeye Saygının Aşınması" ve "Hakem Olayının Aslı" (S.51) konusunu açarak kitabın buraya kadarki olan bölümünde, temel sabitelerimizi ve ölçütlerimizi nazara vermiş oluyor.

Ardından yazar, elimize cetvelimizi aldıktan sonra bizi "Modern Müslümanın Zihin Durumu" ve "Sünnet Algısı" konusuna getiriyor. Başlangıç olarak "Modern insan" veya 'Modern Müslüman' terkipleri ile 'zamansal' bir durumu değil, bir bilinç durumunu kastettiğimi belirterek başlamam isabetli olacak." (S.65) açıklamasıyla dünyevileşmenin temelinde; insanın eşyayı ve olayları değerlendiren merkeze kendisini, heves, beklenti, menfaat ve rahatını koyması ve kalan bütün değerleri bu minvalde dizayn etmesi ile doğan problemlere değiniyor. Dünya merkezilik, doğrunun ve yanlışın belirlendiği yegâne temel olunca; konforun, özgürlüğün ve insanın "aşkın" olan ile ilişkisinin yeniden yazılmasının kaçınılmaz olduğu vurgulanıyor. Modern hayatın ön-görülen biçimiyle yaşanabilmesi için kutsal şart haline gelen özgürlüğü değerlendirirken yazar: "... modern insan aşkın değerler karşısında özgürlük savunusu yaparken aslında nefsine köleliğin mücadelesini vermektedir. Kendisini insan yapan değerlerden özgürleştiğinde nefse zebunluğu artan modern insan!" (S.67) muhteşem bir nokta atışı yapıyor.

Dünyaya bakış noktasındaki sapmanın vardığı sonuçların da sapkın olmasına sebep olmasını, Postmodernite ve Tarihsellik başlıkları ile de inceleyen Sifil, "Dolayısıyla modern Müslümana göre günümüzde Kur'an'a uygun davranış, ihtiva ettiği hüküm ve ayetlerini 'uygulamak' değil, 'uygulamadan kaldırmak'tır!" (S.75) noktasına geldiğini gözler önüne sermiş. Bu durumla bir bid'at mezhep haline gelmiş İslam Modernizminin, vahye karşı ve sünnete karşı duruşları kendi ideolojistlerinin ifadeleri ile alıntılanmış ve kendine özgü bir yapı haline geldiğini, bid'at fırkalar cümlesinden bir üst başlık olarak kategorize edilmesi gerektiğini vurgulanmış. (S.93) Bu noktada artık müşahhas örneklerle geçen Sifil, dinler arası diyalog garabetine, ön-de gelen örneklerden olması hasebiyle eleştiriler getiriyor. Ehl-i kitabın İslâm'a karşı olması gereken duruşu ve konumunu da bu bölümde ele almış.

Yine modern zamanlarda, Müslümanların Kur'an ile ilişkisinin meal okuma seviyesine indirgenmiş sözde entelektüel bir faaliyet olarak tebârüz etmesi (S.130) hem teorik hem de pratik açıdan irdelenmiş. Meal okumalarından elde edilecek şeyin, Kur'an'ın muhtevası hakkın-da yüzeysel bir bilgi olduğunu, bunun da hevâ kaynaklı bir yazıma veya ideolojik bir bakış açısına kurban gitmesinin çok mümkün olduğunu detaylarıyla izah ediyor. Bu izahın peşinden gelen bölümde ise operasyonel meal yazarlığı ile kendi ideolojisini inşa etmeye çalışan canlı bir örneğin hezeyanları da teker teker ortaya dökülüyor.

Mustafa İslamoğlu'nun "Hayat Kitabı Kur'an/Gerekçeli Meal-Tefsir" isimli çalışmasında Muhammed Esed'in baskın ve yoğun etkisine de değinen yazarımız, kimi ayetlerin Tevrat kaynaklı yorumlarla açıklanmasına gösterdiği haklı tepkiyi gizlemeksizin, açıklıkla hatta zaman zaman da ironik bir üslupla değerlendiriyor. "Varlığı ve hayatı Müslümanca algılamının zemini Akide ise, yaşamının zemini de fıkıhtır" (S.181) diyerek fıkıh ile hukuku karşılaştıranları analiz ettiği bölüme başlıyor. Fıkıh-hukuk karşılaştırmasının kabil-i kıyas olmadığına dikkatimizi çekerek bunun nedenleri üzerinde duruyor. Reel uygulama-

Ebubekir Sifil

ma alanından delillere ve geçmiş sair ulemanın beyanlarına da istinad eden alıntılarla seküler dünyanın hukuku ile İslam Fıkıhı arasındaki uçurum büyüklüğündeki farkı alenen ispat ediyor.

“Ramazan’ı Yaşamak” bölümünde, Ramazan’ın temelinde mübarek ve mukaddes kavramlarına ilişkin irdelemeler yapılıyor. Bu kavramların muhtevasındaki uhrevî boyutun zihnimizde kayba uğraması, ahir zaman bilinci ve yüzü ahirete dönük yaşamak şuurunu da zayıflatmış bir gerçektir. Din’i dünya merkezli yaşamının imanımıza verdiği zarar bağlamında bu konuların arka arkaya işlenmiş olması çok isabetli görünüyor. Olması gereken şey olması gereken yerde olmayınca, kutsalın postmodern tanımı ya da seküler dindarlık (S.239) olması gerekenin yerini alır. Dünyaya dalıp dinlerini keyfî hevâlarına (*kendi isteklerine*) göre ve ibadetlerini eğlencelik mesabesinde bırakan bir toplum, artık gaflet hali ile izah edilemeyecek bir raddeye gelmiştir.

Çünkü *“Varoluşun merkezine dünyayı ve dünya hayatını koymak, küfrün öz niteliğidir ve bu sebeple mü’minin dünyaya ve dünyalığa rağbet ve meyletmemesi sıklıkla öğütlenmektedir.”* (S.251)

Değer yargılarının merkez prensiplerinde kayma ve kavramlarında anlam kaybı olan bir toplum için sıradaki problem elbette *“Ötekine benzeyerek ötekileşme”dir.* (S.253) Hem insanlığın hem de Ümmet-i Muhammed’in varlığı ve

istikbâli için şiddetli bir deprem mesabesinde olan *“Kadın Fitnessi”* de ayrı bir üst başlıkta ele alınmış. Müslümanlığın yegâne zemini olarak İslâmî ilimlerde, modern zamanlara ait olan kavramlar ve düşünce sistemleri ekseninde ele alınması sayesinde modernite patenti taşımakta (S.289) olması da maruz kalınan çöküşün ilmi açıdan izahıdır.

İlerleyen bölümlerde Peygamber mucizeleri üzerinden akılperest tartışmalar açan reformistlerin iddiaları, isim isim ve iddialarıyla beraber bizzat Kur’an ışığında çürütülüyor. Akılperest reformistlerin bir diğer savına, *“Allah Teâla Geleceği Bilmez mi?”* Başlığı ile giriş yaparak Abdülaziz Bayındır örneği üzerinden bu hamakatli (aptalca)meseleyi çıkaranlara en uygun cevabı mahrum etmemiş.

Kapanış olarak seçilen konu; İslâm coğrafyasında büyük bir fay hattı gibi duran Şia ve pek kıymetlimiz olan Ehl-i Beytin isimleri üzerinden kıymının gerçekleşmiş olması. Öncelikle, Ehl-i Sünnetin Ehl-i Beyte bakışını ortaya konulmuş, arkasından da Ehl-i Beyt ve Râfıza ilk oluşumundan itibaren analiz edilmiş.

Kitabın sonunda ise bizi muhteşem bir bibliyografya bekliyor. Kitabın son derece konsantre bir öz olarak elimize geçebilmesi için taranmış kaynakların neler olduğuna burada derli toplu göz atmak mümkün.

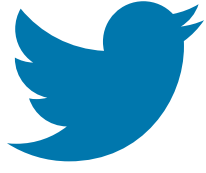
Bir tek kuşakta dahi gözle görülür değişimler

geçiren ümmetin hal-i pür melalini anlayabilmek için bir sihirli değneğe ihtiyacımız yok. Fıkıhî akâiddan ayırmak ve modern dünyanın değerlerince yadırganmayacak yeni bir platforma oturtmaya çalışmak, batinın *“böl-parçala-yönet”* taktığının epistemolojik yansıması olmalıdır. *“Bir şey koştun benden; şey, her şeyi tutan bir şey”* diyen Necip Fâzıl’a rahmet olsun. O her şeyi tutan bir şeyin koparılması, babamızın adı beyken bizim adımızı bay yapmaya yetti. Sapma, bireysel olarak da kalmayıp Suud-İsrail ilişkilerinde güncel haberlerde takip ettiğimiz boyutlarına da ulaştı. İtikadda bozulmanın fıkıhta bozulma getirmesine çarpıcı bir örnek teşkil eden bu yakınlaşma üç mukaddes mes-cidimizden biri olan Mescid-i Aksa’nın işgalcilerine *‘komşu devlet’ (!)* payesi verme tefessühünü doğurdu.

Sayın Ebubekir Sifil, bu kitabına her şeyi kendileriyle ölçmemiz gereken temel sabitlerimiz olan vahiy ve sünnet ölçümümüzü hatırlatarak ve netleştirerek başlamış. Nitekim sabit ölçütlerimizi netleştirmeden günceli değerlendirmeye çalışmak, başarısız bir terzilik örneği olur ve dikilen ceket de kimseye oturmaz ve bir işe yaramazdı. Ele alınan konu her cihetiyle analiz edilip delile bağlanıp hiçbir açık kapı veya başka bir noktaya varmak için menfez bırakılmamış. Özgüveni göklere çıkmakla kalmayıp yedi kat semayı da aşan yeni modernist insan tipinin, Allah kelamı olan Kur’an yerine mealini ikame etmek iddiasıyla ne denli büyük bir cinayet işlediğini, sünneti kulak arkası eden muhataplarına cevap verecek mahal bırakmadan bir bir Kur’an ayetlerinin rehberliğinde açığa çıkartıyor. Çünkü, bu çağdaş bidat ehli hermenötik ve tarihsel/edebî tenkit meselesini, kendi kitaplarına uygulamış olan batıdan büyük bir hevesle ithal etmişse de (S.88), her ithalatta bir bedel ödendiği ve ödenen bu bedelin de Allah’ın üstümüne indirip tamamladığı ve din olarak kendisinden razı olduğu gerçek İslâm dini olduğunun farkında değildir! Birbirine kapı açan bölümler boyunca, büyük ve sinsî bir Truva atı gibi içimize sokulmuş dünyevileşmenin; dinimizi dünyaya hayatı merkez alarak yorumlama sorununu kamufle eden bahanelerin üstündeki cici bicili örtüyü kiskanılacak bir zekâ ile çekip indirircesine açıyor Ebubekir Sifil Hoca. Âdiyetlerimizi ihyâ etmek ve kayıplarımızı inşâ etmek için telif edildiğini düşündüğüm bu kitabın sadece ismi bile içindekileri özetlemeye yetiyor. ■

Çizgi: Meriç Yılmaz - Türkiye

TWİT KÜRSÜSÜ

SOSYAL MEDYA'DA KUDÜS

ABDULSAMET DEMİRTAŞ @sdemirtas23

Beşer düşünüp değer verdiğini, baktığı her yerde görür...
Aslolan Fani ömürde Baki olanı hayatının her yanına
işleyebilmek...
#KUDÜS

Mihriban Süleymanoğlu @MihribanS_oglu

Ve tekrar tekrar zikredildiği gibi önce senden başla... Önce
kendin kurtul, sonra kurtaracaksındır, şüphesiz!
#Kudüs

Mehmet Korkmaz @medinekitap

#Kudüs Üzerine Yeniden Düşünmek;
Mao, Filistin'deki kargaşa sebebiyle haberdar olduğu
Yahudiler'in orada ne kadar bir topluluk olduklarını merak
etmiş. Kendisine 2.5 milyon yahudi olduğunu söylenince:
- Aaa! Hangi otelde kalıyorlar? diye sormuştur.

Özgür Kudüs @ozgurkudustr

Ey Filistin...
Ümmetin tüm yükü sırtında,
Ama sen bir öf bile demiyorsun.
Güzel günler yakındır İnşallah.

Sabrın, inancın ve direnişin ülkesine selâm olsun!

Yksnlr @yksnlr

"Sözümüz eksik, hayatlarımız yarım, kalbimiz sallanıyor
içimizde.
Direnmeye hazır hayatlar ver bize Rabbim!" Nuri Pakdil
#Kudüs

Büşra Nur @Busranur_S_

İnsan sevdiğini hakikaten severse rüyasına da girer.
Rüyasında görmediği şeyi yeterince sevmemiştir.
#Kudüs #Mekke #Medine

Bilal Çakır @Feqiye_Nursi

İkbal'in bir asır önceki #Kudüs iniltileri...
"Senin ilacın ne Cenevre'de ne Londra'da zira Avrupa'nın
şah damarı Yahudinin elindedir"

Fatih Sultan Semiz @fsultansemiz

Gözüne hâkim olamayan, Kudüs'e hâkim olamaz.
Eline hâkim olamayan, Kudüs'e el süremez.
Ayağına hâkim olamayan, Kudüs'e ayak basamaz.
Kulağına hâkim olamayan, Kudüs'te ezan sesi duyamaz.
Diline hâkim olamayan, Kudüs için ses çıkaramaz.

g.yener altinsoy1453 @yeneraltinsoy

Etrâfı mukaddes #MescidiAKSA
Siyonist kefare hücumu kalksa..
Mevlâ Bedenimden Bir Siper yapsa..
Kahpe kurşunundan Tüm Kanım Aksa..
Ruh'um Bedenimden Semâ'ya varsa..
Hoş geldin..Deseler ALİ ve HAMZA..
Kul'a Rahmetiyle bir imkân olsa..
Tekbirlerle özgür olsa #EIAKSA..

Neredesin ay yüzlüm @__MeRKezzz1_

"Mescidin memlekettir.
Seni sevmek namustur #Kudüs."
Cahit Zarifoğlu

#Kudüs

/mirasimiz

Siz de sosyal medyada yaptığınız Kudüs ve Mescid-i Aksa konulu paylaşımlarınızda bizi etiketleyebilir veya paylaşımlarınızı mail yoluyla bize gönderebilirsiniz.
sosyalmedya@mirasimiz.org.tr

Mescid-i Aksa'da bir çeşme/ Mescid-i Aksa'da İslami eğitim yeri		Yapı Tasarımcısı/ Bilgisayarda sıkıştırma programı		Arap Alfabesinin Beşinci Harfi/ Mercan		Kamer/ Deride geniş leke		Bor'un Simgesi/ Kulak, duyma yeteneği		Acımayla ilgili/ Oruçlu kadın	
									Eski bir tahlil ağırlık ölçüsü		
Yamamak işi/ Bir Sınır Ötesi Nehrimiz								Bilgili/ Santraçta taş			
					Yılan E.D.				Belirti/ Yarı açmak		
Bükme		Fas'ın başşehri/ Yemek yenilen yer						İlmi Olmayan Kimse/ Eğreti mal			
											(...) Minberi. Resimdeki Kible Mescidi içerisinde bulunan ve orijinali 1969 yangınında tamamen yok olan minber
Anonim ortaklığı (kısaca)/ Nahiye								İlmek işi		Milattan Sonra kısaca	
Cihet	Eren							Kök, Temel/ İlaç, çare			
										Deoksiribo Nükleik asit	
Kitap Kısaca/ Kaba baston								Metabolik faaliyetler sonucu oluşan aldehit grupları/ Etiyopya'da kent			
			Kırmızı/ (...)Tazi Arap atı		Bir hayvan/ Zamana uygun		İnanmasını sağlama/ Haydut, eşkiya				
Boynuzu kulağı ardında bitmiş veya boynuzu kulağı ardına gelmiş nesne		Mescid-i Aksa'da bir kapı							Ün/ Eski Dilde Yüzyıl		
				Akıl		Şiilik				Bir Haber Ajansı kısaca	
Mescid-i Aksa'da surlar içinde cami		Mescid-i Aksa'da bir duvar						Çalışan			
						Yaşça yakın, boydaş					

BİR AYET

"Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan, kendiniz, ana-babanız ve akrabanız aleyhinde de olsa Allah için şahitlik eden kimseler olun. (Haklarında şahitlik ettikleriniz) zengin olsunlar, fakir olsunlar Allah onlara (sizden) daha yakındır. Hislerinize uyup adaletten sapmayın, (şahitliği) eğer, bükerek (doğru şahitlik etmez), yahut şahitlik etmekten kaçınırsanız (biliniz ki) Allah yaptıklarınızdan haberdardır." (Nisâ /135)

BİR HADİS

"Hükmünde, yönetimi ve velâyeti altındakiler hakkında adîl davrananlar, Allah katında nurdan minberler üzerinde olacaklardır."

(Müslim / İmâre /18)

*Gelin hep birlikte
okşayalım başlarını,
yetim kalmış
Kudüslü çocukların...*

Kudüs'te YETİM Kalmasın

Online Bağış

mirasimiz.org.tr

MİRASIMIZ

    /mirasimiz

